

*Наша пісня,
наша дума
не вмере,
не загине.*

*Ось де, люди,
наша Слава,
Слава України.*

Тарас Шевченко

Наша пісня

**Пісенні скарби
українського
народу**

ЗШИТОК I

КИЇВ
ФЕНІКС
2015

УДК 398.8(477)
ББК 82.3(4Укр)-6
НЗ7

Наша пісня. Пісенні скарби українського народу. . – Київ: Фенікс,
НЗ7 2015 –
ISBN 978-966-136-259-7
Зшиток I. /Упор. Матвієнко П. Г. К. : Фенікс, 2015, 240 стор., іл.
ISBN 978-966-136-248-1

Потреба співати не знищена, бо вона незнищенна. Вона гніздиться в найглибшому корінні нашої свідомості, нашої душі.

У зшитку зібрані пісні, примовки, скоромовки тощо із різних збірників, списків із збереженням діалекту, нотних записів. Сподіваємося, підбірка стане в нагоді всім, в кого потреба співати незнищенна.

УДК 398.8(477)
ББК 82.3(4Укр)-6

ISBN 978-966-136-259-7
ISBN 978-966-136-248-1 (зшиток 1)

© Фенікс, 2015
© Матвієнко П. Г., упорядкування, 2015

Задум-Покон-Заповіт

Пращури-Чури-заповідали Русичам-Украм відлаштовувати Душу, очищати-гармонізувати навколишній простір і поселення Душі – фізичне тіло – Пісненими мелодійними вібраціями-коливаннями, або Родинно-Народними Піснями-Мелодіями. Так і жили ми в злагоді, залюблені пісенною творчістю з навколишнім світом, природними стихіями, царствами Божого Творення. Проте сталося, що не гадалося, що маючи найбільший серед народів пісенний потенціал – сучасний українець до кінця не знає і десятків пісень. А наш побратим Любомудр Накорчевський, що викладає українську культурну спадщину у Токійському університеті каже, що кожен японець від малку знає до 500 пісень позитивного змісту. Є й друге лихо наслане на нас: більшість пісень несе в собі щеплення лихом п'янства, тютюнопаління, плачу, горя, скігнення і понижує природний потенціал козацького гарту, позитиву і здоров'я нації.

Отак із цього виник задум, прагнення скласти пісенний Триглав народної творчості по підняттю природного духу українства як непереможної-духовної, лицарської нації-етносу світового спрямування. Зібрані і пропонуються для загалу українства три зшитки пісень-мелодій: 1.) Обрядово-побутового-природнього світосприйняття річних циклів життя народу; 2.) Кохання-залюбування-ладування життєвого простору; 3.) Козацько-звитяжного-воїськолицарського спрямування.

Для гармонізації простору пропонуємо почати з буття – від нового року – коляди, і – до народження, і виховання дитини. Бо в цьому і є сенс нашого буття – викохати душу нашого народу – змалечку...

Петро Гулак-Матвієнко

*Наше пошанування і вдячність
Допоможцям у підготовці до видання
зшитків-збірників і щирим Украм-Русичам:*

Подружжю Литвинів (Кабзарській родині) Василю та Антоніні (Гармаш);
Родині Бабаїв – Віктору (батьку) та доні Олександрі;
травознаю-зелейнику з волховського роду – Івану Просянику;
закоханій у пісню – Левицькій Ніні;
директору Трипільської школи-інтернату Тамарі Корх і вчителю
Колодзейській Нелі;
інтернатівцям: Власенку Федору, Марії Литвин (Гаркавенко) Висоті
Анатолію (Палієнку);
Кондрать'єву Анатолію;
Князюку Григорію;
активному допоможцю в проведенні українізації Києва та конференцій
«Буття Українців», Вірі Михайлівні Глушко;
залюбленому на чумацьких піснях Василю Трилісу (автору передмови);
беззмінному упоряднику творчих матеріалів конференцій – Кузнецовій
Людмилі;
Сумському земляцтву – родині Беляєвих;
Кобзарям: Тарасу Силенку і Василю (Живосилу) Лютичу;
Генеральному писарю українського козацтва Віталію Опанащуку;
Мольфару-обрядодію – Терновому Івану;
Громадській Ларисі;
Марчуку Олександрю;
Натхненнику українського козацького Духу – Почесному Гетьману
Українського козацтва – Володимирі Муляві.
Хай буде Так!

ЗАЧИН

ВІСЬ

ПРО ТЕ, НАВІЩО ВЧИТИСЯ СПІВАТИ

Справді, навіщо?

Це «природне» запитання сто років тому видалося б так само безглуздим, як, скажімо, навіщо вчитися ходити або розмовляти. Але сьогоднішньому українцю співати не потрібно. Так він думає. Тобто він не думає, за нього вже давно подумали; він просто, не довго здумавши, погодився, та на тому й кінець. Коли бува й за-смокче душу якась незрозуміла порожнеча, то до його послуг, серед інших розваг, десятки різноманітних кнопок: тицьнув пальцем – і гримить електронна звукова розкіш так, що вгинаються ребра й тремтять стіни.

Сучасне цивілізоване суспільство створило потужну індустрію музичних забав, орієнтовану на якнайширший ринок споживачів – безпритульних дітей. Більшість наших дітей справді безпритульні. Батьки покидають їх у ранньому віці, тобто віддають у спеціалізовану Систему Нагляду й Зайнятості – дитсадки, школи, ліцеї, гімназії, секції, студії тощо, де нікого не цікавить ні виховання цих дітей, ні їх навчання, а цікавить школярська дисципліна й своєчасна та гарна оплата нелегкої педагогічної роботи. Відлучені від життя діти активно й довго – років до тридцяти – шукають бодай якого порятунку від очевидної й невблаганної тюрми. І знаходять ілюзію свободи в доступних їм наркотиках: це комп'ютерні ігри, кіно, тютюн, пиво, секс...

Серед найдоступніших наркотиків – музичні записи. Бо живої музики, живого співу тепер майже не буває. Всі потреби задовольняє музична продукція – виготовлені в професійних майстернях («студіях») і доведені до абсолютної технічної досконалості вокально-інструментальні твори, наспівані й награні професійними музикантами. Цікаво: що вищий професійний рівень такої продукції, то бідніший її зміст. Це не випадково.

На різноманітних майданних та палацових «шоу» музична продукція супроводжується ще й відеорядом – ритмічними кривляннями, вихилясами самих виконавців і клубами диму, блискотінням різних предметів у неспокійних кольорових променях світлотехніки. Відеокліпи – найвища форма цього неоандертальського мистецтва.

Рідкісне явище – юнак чи дівчина, захоплені співом або інструментальною грою як внутрішньою потребою, А може такої потреби й немає? Навіщо вона?

Ні, така потреба є. Є природна потреба, природний потяг людини як соціального біологічного виду до гурту, до спілкування, до спільної діяльності, і саме пісня завжди давала українцям незрівнянне й незабутнє переживання душевного контакту, близькості, єдності з собою подібними, з усім суцям. Звичайно, втрата пісенної культури – не єдина причина загального занепаду цілого народу; це тільки ланка в тяжкому й довгому ланцюзі наших невдач і поразок. Але систематичне свідоме повернення собі цієї звичаєвої ланки теж діє за ланцюговим принципом – за одною ланкою тягнеться інша, вивільняється шлях до оздоровлення й очищення всього українського духовного простору.

ВІСТЬ ПРО РОЗДУМИ. А чому ж ми не співаємо? А якщо й співаємо, то чому?

На ці запитання рідко хто відповість серйозно й правдиво. Хіба що професіонали – композитори, співаки, диригенти, аранжувальники... Вони можуть чесно сказати, що виробляють художній продукт і тим добувають собі на (масло до хліба – це вже як вдається, а вдається мало кому). Професіонал ніколи просто так не співатиме – у нього якщо колись і була така потреба, то він давно забув її й смак. Тепер – тільки за гроші. Або за якийсь їх еквівалент – зв'язки, рекламу, аплодисменти, добру вечерю тощо. Пісенному професіоналові просто співати – те саме, що таксистові в годину відпочинку просто сісти й кататися по Києву на своїй машині.

Але, зрештою, професіоналів дуже мало, а хороших – взагалі крапля в морі. Зате ще є величезна маса українців, просто українців! Це ж цей народ сотворив сотні тисяч (імовірно мільйони) пісень незрівнянної краси й багатства, і то не за гроші й не задля амбіцій, а... не знати навіть. Навіщо вони їх складали, співали? Чому перестали співати? Придивіться, порівняйте цифри – та це ж дивовижна загадка нашого часу!

Чому вимерли мамути? Куди поділась грандіозна давньотрипільська цивілізація, де її нащадки? Де правічна чоловіча честь – попереджувати супротивника про свій напад? Де те козацьке ли-

царство, де японське бусідо? Ми з побожністю говоримо про давно зниклі чудеса світу, але не хочемо бачити, як на наших очах зникає ще одне чудо – українська народна пісня. Ми палко співчуваємо небіжчикам, але лінуємося з'ясувати, чому вмирає ще жива частина нашої власної душі.

Українець охоче береться пояснити, навіщо потрібна пісня. Він так гарно про це розкаже, що аж сльози на очі навертаються. Але вмовкає, як тільки спитаєш його, чому ж він сам не співає. Не відразу вмовкає, пробує щось там аргументувати: мовляв, слон на вухо наступив (хоча тут таки пригадує, що рід у нього був дуже співучий), немає вільної години (бреше), не такі тепер часи, щоб співати (це ж які вони такі, що не такі?), а то ще й візьметься переконувати, що наша пісня не вмере, не загине, бо он подивіться, як багато всяких фестивалів та конкурсів, мало не щодня, як не в Миргороді, то в Києві на співочому полі, як не по радіо, то на дисках та флешках – таке море пісень, ого-го... Ну то й чого ж ти, чоловіче, сам ніколи не співаєш? Дівчино, а покажи-но, яку ти колискову заспіваєш своїй майбутній дитині? А ти, п'янький добродію, чи знаєш ти до кінця хоча б слова хоча б одного куплета хоча б одної пісні, яку оце хапаєшся горланити? Жіночко мила, а скільки пісень ти передала своїм дітям?

Чому перестають співати українці? Я можу відповісти на це питання, але краще б на нього відповів кожний українець. Для себе. Хоча, скажу я вам, відповідь нічого не дає. Коли настає посуха, садівник не читає звітів і дисертацій про глобальне потепління, а бере відро та йде поливати дерева. Це безрадісна робота, але ніякими балачками її не заміниш.

Ми сьогодні ще маємо всі можливості повернутися до своєї пісенної культури. Якщо не відчуваємо інстинктивної потреби, то нехай це буде через умовляння розуму.

Співайте, українці, звеселяйте душу, тіло, Божий простір!

Потреба співати не знищена, бо вона незнищенна. Вона гніздиться в найглибшому корінні нашої свідомості, нашої душі. Вона лише немилосердно пригнічена звалищем вторинних продуктів життєдіяльності сучасної паразитичної цивілізації. Ми не маємо можливості ні задовольнити, ні навіть усвідомити цю потребу, поки сидимо на «кнопці насолоди» в технологічному раю. Так само тішився той сумнозвісний пацюк, якому біологи вживили електроди в мозок, у самісінький центр насолоди – несила було пацюкові відійти від кнопки, якою він навчився вмикати собі блаженство, і здох він від банального голоду, але в стані інтенсивного задоволення. Отже навіщо морочитися з тими співами? Якщо людство вже витворило споживацьку цивілізацію, то давайте споживати, поки це приємно!

Тих, хто вибрав шлях наркотичного задоволення своїх природних потреб, марна справа переконувати. Але більшість людей взагалі нічого не вибирають. Це раби. За них роблять вибір їхні хазяї. Оце до них, рабів, я й звертаюсь: шановні раби, не думайте, що ми з вами вільні! Не сподівайтесь, що юшка в кориті буде завжди! Ми насправді нікому не потрібні, навіть як робоча сила! Бо тепер більшу частину всякої роботи виконують машини. Просто хазяїн ще не придумав, що з нами робити. Поки хазяїн думатиме та будуватиме газові печі, у нас залишається невеликий, але шанс – стати вільними. Для цього не треба нікого вбивати, нічого руйнувати, не треба навіть ходити на мітинги. Бути вільним – бути собою – це суто внутрішній стан. Це відчуття й розуміння своєї власної душі, своїх потреб, своєї сили. Вільне внутрішнє саморозуміння відкриває нам можливість розуміти інших. А це вже перший і найважливіший крок до відновлення своєї людської (повторюю: соціальної!) природи – до вільного спілкування, вільного вибору, вільної гуртової діяльності.

Спів – дуже важлива гра для дітей і дорослих. Ця гра зближує їх, навчає приглядатись і прислухатись не тільки до себе, а й один до одного, разом творити красу. Досвід спільного творення краси (пісні) обов'язково поширюється й на інші сфери діяльності, і всюди він сіє прості й прекрасні принципи взаємності – уваги, оцінки, розуміння, поваги; найвищу цінність становить гармонія – чудо колективного творення складних речей, для окремого індивіда непосильних. Для цього й співали всі українці в усі віки.

ВИШИВКА З-ПІД ПОЛТАВИ

Вишивка з-під Полтави,
біло-небесні трави –
мати вдягає синочку
першу маленьку сорочку...
На ту, що Господь йому зшив,
на білу льолю душі.
Щонайміцнішу, просту,
із невмирущого льону
дав Господь чистоту –
сяючу лілію-льолю.
Не заплямує ніхто
світло духовного серця,
дар найцінніший той –
правду і милосердя.
Біла сорочка душі

буде завжди вільно-білою,
не зможуть її перешить
навіть рукою милою.
Між чорних і сірих людей,
через болото і стужу,
вона, як промінчик, веде
твою недолюблену душу.
Ти в куртці чи в кунтуші,
а всюди з тобою доля –
біла сорочка душі,
з небесного льону льоля.
її ні продать, ні зносить,
ні зняти, ні вкрасти не можна!
В ній – твої муки всі,
в ній – тобі милість Божа...

УТРЕННЄ БУСОВА

(До сходящего сонця)

Слова і музика Живосила /Лютича

Тра-ви ча-ру-ю-чі за-ше-по-ті-ли в по-лі, віт-ром при-ру-че-ні
 хи-лять-ся до зем - лі. Ой Даж - бо-же у ви - со - ких тра-вах
 спить у ко-лис-ці із листя наш Вели-кий Боже, Зо-ло-та-ве Сон - це.

1. Трави чаруючі зашепотіли в полі,
Вітром приручені хилються до землі.
Ой Дажбоже у високих травах
Спить у колісці із листя
Наш Великий Боже, Золотаве Сонце. | 2. Світлії обрії ген - ген за хмарами гой!
Непоходимі ще Луки Сварожії
Ой просипайся Наш Великий Боже
Дай твоїм променем вмитись
День новий почати в Золотавім Сонці. |
|--|---|

МНОГАЯ ЛІТА

Мно-га - я, мно - га - я, мно - га - я, мно - га - я, мно - га-я лі - та,
 мно-га-я лі - та, мно - га - я лі - та! Сот-во-ри вам, Гос - по - ди,
 (нам)
 да - руй вам Гос - по - ди, мно-га-я лі - та, мно-га-я лі - та,
 (нам)
 мно - га - я лі - та, мно - га - я лі - та!

Многая літа!	(2)	Многая літа!
Сотвори нам, Господи		Подаруй нам, Господи,
Многая літа! Многая, многая,		Многая літа! (3)

БОЖЕ ВЕЛИКИЙ, ЄДИНИЙ

О. Кониський

М. Лисенко

Бо-же ве-ли - кий, єди ний, нам У-кра-ї ну хра-ни,
 во-лі і Сві-ту про-мі - нням ти і-ї о-сі-ни. Сві-тлом на-у-ки і
 зна-ння нас, ді-тей, про-сві - ти. В чи - стій лю-бо-ві до Кра - ю
 Ти нас, Бо - же, зро - сти. Мо-ли-мось, Бо-же Є - ди - ний,
 Нам У-кра-ї - ну хра-ни. Всі сво-ї ла-ски, ще - дро - ти
 Ти на люд наш зве - рни. Дай йо-му Во-лю, дай йо-му До-лю, Дай до-бро-го
 Сві-ту. Ща-стя дай, Бо-же, На-ро-ду і мно-га-я, мно-га-я лі - та

Боже великий, єдиний,
 Нам Україну храни,
 Волі і Світу промінням
 Ти її осіни.
 Світлом науки і знання
 Нас, дітей, просвіти.
 В чистій любові до Краю
 Ти нас, боже, зрости.
 Молимося. Боже єдиний,

Нам Україну храни.
 Всі свої ласки, щедроти
 Ти на люд наш зверни.
 Дай йому Волю.
 Дай йому Долю,
 Дай доброго Світу.
 Щастя дай, Боже, Народу
 І многая, многая літа.

Роде, Великий Єдиний,
 Неньку Вкраїну Храни...
 Честь, Мудрість, Віру й Надію
 У наших Серцях Пробуди...

Велич-Любов нас Єднає,
 Сили дає нам – іти...
 Мужністю нас Надихає
 Любу Вкраїну – Спасти.

І прокидаючись зранку, ми знаєм:
Свят-Доля в нас таки Є...
 В Єдності – Дух ВсеДостатку –
 Творить Життя всіх і все...

Всі ми будуєм Державу –
Прояву Істин Основ.
 Ми – Переможці СвятПрава –
 Славимо Честь і Любов.

Кожний Свідомо і Творчо
 Втілює Мрію Свою...
 Так Зоре-Земна УкРайНа –
 Явить всім Мрію Твою...

Ми ж бо – всі Діти **Любові** –
Світочі Різних Світів...
 І ми **ВідТворим** Вкраїну
 Світлом **Духовних** Родів...

ОЙ, РОДЕ НАШ КРАСНИЙ

У по-лі ка-ли-на, у по-лі чер-во-на, хо-ро-шень-ко цві-те. Ой Ро-де наш крас-ний,
ро-де наш пре-крас-ний, не цу-рай-мо-ся, при-зна-вай-мо-ся не ба-га-то нас є.

У полі калина, у полі червона,
Хорошенько цвіте.

Приспів: Ой Роде наш красний,
Роде наш прекрасний,
Не цураймося, признаваймося –
Не багато нас є.

Що перший цвіточок, то рідний батенько,
Хорошенько цвіте.

Що другий цвіточок, то рідна матінка,
Хорошенько цвіте.

А третій цвіточок – то рідненький братик,
Хорошенько цвіте.

Четвертий цвіточок, то рідна сестриця,
Хорошенько цвіте.

Червона калина – то ж наша Родина,
Хорошенько цвіте.

Вся наша Родина – славно Україна,
Хорошенько цвіте.

Приспів: Ой Роде наш красний,
Роде наш прекрасний.
Не цураймося, признаваймося –
Бо багато нас є.

ГОЙ РАДУЙСЯ, МАТІНКО БОЖА

Гой радуйся Небо яснее! Гой радуйся Земле плодючая!

Гой радуйся люде славен! Не сам іду – Коляду веду!

Благослови пречистая Тебе славити! (тричі)

Тебе славити, поклін доземний дати!

Благослови-благослови! Благослови-благослови!

Благослови-благослови! Благослови ж нас!

Гой Радуйся Матінко Божа! Гой Радуйся Матінко Божа!

Гой Радуйся Матінко Божа!

Колядонько гожа Твій Син народився! Златокудрий розповився!

Гой Ладо-Ладо всім людям радо – Сварожечко народився!

Златокудрий розповився!

Гойсподине-Божечко! Яснее сонечко! На острії сані сідай.

На швидкі комоні, Во хліб святий! Во день ясний!

Золотими кудрями нас освіти! Пресвітлими перстами нас благо-
слови!

На тучнее житечко! На багатії діточки! На многії літечка!

Благослови-благослови! Благослови-благослови!

Благослови-благослови! Благослови Нас!

Зійди, зійди сонечко на нашеє полечко! Зійди, зійди ясная діжо
золота!

Многії літа! Многії літа! Многії літа! Щедрії літа!

Хай рясно сіються! Хай буйно колосяться!

Хай щедро родяться нашії жита!

Многії літа! Многії літа! Многії літа! Щедрії літа!

Гойсподине Божечко! Яснее сонечко! Дай нам Сили Тебе видіти!

Дай нам Мудрості Тебе розуміти! Дай нам Радості Тебе славити!

Бо ти світло над Світом! Бо ти Мудрість над Мудрість!

Бо Ти Радість над Радість!

А ми Твої діти! А ми Твої діти! А ми Твої діти!

Твої діточки малії!

Дай нам Щастя! Дай нам Здоров'я! Дай нам Надії!

Гой Радуйся Матінко Божа! (тричі)

Колядонька гожа! Твій син народився, Злокудрявий розповився!

Гой Ладо-Ладо всім людям радо Сварожечко народив-
ся, Злокудрявий розповився! Гой Ладо-Ладо всім людям радо

Сварожечко народився, Злокудрявий розповився!

Гой радуйся Небо яснее! Гой радуйся Земле плодючая!

Гой радуйся Люде славен! Сварожечко народився,

Злокудрявий розповився!

З празником Вас годовим! З празником Всеясним!

З празником Всесвятим! Сварожечко народився!

СХОВАЛОСЬ СОНЦЕ ЗА ГОРОЮ

Мусій Кононенко

Схо-ва-лось Сон-це за го-ро - ю, ту-ман ле - гень-кий Зем-лю вкрив, ше-поче
ві - тер з осо - ко - ю і гай зе - ле - ний по-тем-нів. ше-по-че // нів.

Сховалось Сонце за горою,
Туман легенький Землю вкрив,
Шепоче вітер з осокою
І гай зелений потемнів.
Далеко співи десь лунають,
На небі зірка миготить.
Отари з поля поспішають
У холодочок відпочить.
Блакитне небо огорнуло
Всю Україну, всіх людей.
Село в садочках потонуло,
Затьохкав пісню соловей...
Широкий степ, убогі села,
Дніпро-Славута дорогий.
Мій рідний Край такий веселий.
Мій рідний Край такий сумний.
Я не боюсь тюрми і ката
Вони для мене нестрашні.
Страпніш тюрма у своїй хаті
Неволя в рідній стороні...
Моя Україно, ти мій раю
Ти чарівниченько моя
Я без кінця тебе кохаю
Ще більш кохати хочу я.
Хотів би я тебе обняти
До свого серця пригорнуть
У очі глянуть, все сказати,
І вже тоді навек заснуть.

ЗЕМЛЕ, РІДНА!

Сл. В. Симоненка

Помірно

Музична партитура для голосу з нотами та ліричними текстами українською мовою. Партитура складається з чотирьох рядків: перший рядок — нотна партитура з нотами та ліричним текстом; другий рядок — нотна партитура з нотами та ліричним текстом; третій рядок — нотна партитура з нотами та ліричним текстом; четвертий рядок — нотна партитура з нотами та ліричним текстом.

Земле рідна! Мозок мій світліє і душа світлішою стає
 як твої сподіванки і мрії у життя вливаються моє
 Як твої сподіванки і мрії у життя вливаються моє.

Земле, рідна! Мозок мій світліє,
 І душа ніжнішою стає...
 Як твої сподіванки і мрії
 У життя вливаються моє.
 Я живу тобою і для тебе,
 Вийшов з тебе, в тебе перейду.

Під твоїм високочолім небом
 Гартував я душу молоду.
 Хто тебе любов'ю обікраде,
 Хто твої турботи омине,
 Хай того земне тяжіння зрадить
 І проклятим безвість проковтне.

ДАЙ ЖЕ, БОЖЕ, ДОБРИЙ ЧАС

Ю. Добриловський

Музична партитура для голосу з нотами та ліричними текстами українською мовою. Партитура складається з чотирьох рядків: перший рядок — нотна партитура з нотами та ліричним текстом; другий рядок — нотна партитура з нотами та ліричним текстом; третій рядок — нотна партитура з нотами та ліричним текстом; четвертий рядок — нотна партитура з нотами та ліричним текстом.

Дай же, Боже, добрий час, як у людей, так і в нас
 У щасливу годину розвеселім родину
 Ой ну-ну, ой ну-ну, розвеселім родину.
 розвеселім родину!

Дай же, Боже, добрий час.
 Як у людей, так і в нас,
 У щасливу годину
 Розвеселім родину!
 Ой ну-ну, ой ну-ну —
 Розвеселім родину!
 В нас родина вся одна —
 Ціла наша Україна:
 Рідна Мова, рідний Край.

Рідна Земля і Звичай!
 Ой так-так, ой так-так,
 Рідна Земля і Звичай!
 В нас родина вся одна —
 Ціла наша Україна:
 Чи опанча, чи сардак,
 Чи гуцул, чи подоляк!
 Он так-так, ой так-так,
 Чи гуцул, чи подоляк!

УКРАЇНА

Помірно

Сл. і муз. Т. Петриненка

Дороги іншої не треба, коли зорить Чумацький Шлях. Я йду від тебе і до тебе по золотих твоїх стежках. Мені не можна не любити, тобі не можна не цвісти, ти, лиш доти варто в світі жити, поки живеш і квітнеш ти.

Приспів
 ти. Ук-ра-ї-но, Ук-ра-ї-но! Після далечі доріг вірне серце твого сина я кладу тобі до ніг, Україно, Україно! Після далечі доріг вірне серце твого сина я кладу тобі до ніг.

Дороги іншої не треба
 Коли зорить Чумацький Шлях.
 Я йду від тебе і до тебе
 По золотих твоїх стежках.

Мені не можна не любити,
 Тобі не можна не цвісти,
 Лиш доти варто в світі жити,
 Поки живеш і квітнеш ти.

Приспів: Україно, Україно!
 Після далечі доріг
 Вірне серце твого сина
 Я кладу тобі до ніг.

Бо ми кохаєм до нестями
 І ще не скоро наш кінець,
 Ще, може, нашими серцями
 Розпалим тисячі сердець.

Ще свічка наша не згоріла,
 Ще наша молодість при нас,
 А те, чи варте наше діло,
 То скажуть люди, скаже час.

Приспів: Україно, Україно!
 Після далечі доріг
 Вірне серце твого сина
 Я кладу тобі до ніг.

ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ

В. Сосюра

Лю - бить У - кра - ї ну, як Сон-це лю - бить. Як ві - тер, і тра - ви і
во - ди В го - ди - ну шас - ли - ву, і в
ра - до - сті мить, лю - бить у го - ди - ну не -
го - ди, лю - бить у го - ди - ну не - го - ди

Любить Україну, як Сонце любить.
Як вітер, і трави і води...
В годину щасливу, і в радості мить,
Любить у годину негоди.

Як та купина, що горить, не згора.
Живе у стежках, у дібровках.
У зойках гудків, і у хвилях Дніпра,
І в хмарах отих пурпурових.

Любить Україну у сні й наяву,
Вишневу свою Україну.
Красу її, вічно живу і нову,
І мову її солов'їну.

Юначе! Хай буде для неї твій сміх,
І сльози, і все до загину...
Не можна любити народів других,
Коли ти не любиш Вкраїну!

Без неї – ніщо ми, як порох і дим,
Розвіяний в полі вітрами...
Любить Україну всім серцем своїм
І всіми своїми ділами.

Дівчино! Як небо її голубе,
Люби її кожну хвилину.
Коханий любить не захоче тебе,
Коли ти не любиш Вкраїну!

Для нас вона в Світі єдина, одна
В просторів солодкому чарі.
Вона у зірках, і у вербах вона.
І в кожному серця ударі.

Любить у труді, у коханні, в бою,
Як пісню, що лине зорею...
Всім серцем любить Україну свою
І вічні ми будемо з нею!

ЧОМ, ЧОМ, ЧОМ, ЗЕМЛЕ МОЯ

Д. Січинський

К. Малицька

Помірно

Чом, чом, чом, Зем - ле мо - я, так лю - ба ти ме - ні, так лю - ба ти ме ні:

Чом, чом, чом, зем - ле мо - я, ча - ру - є так ме - не кра - са тво - я'

Чом, чом, чом, Земле моя,
 Так люба ти мені,
 Так люба ти мені?
 Чом, чом, чом, Земле моя,
 Чарує так мене
 Краса твоя?

Чим, чим, чим манить мене
 Пташні твоєї спів.
 Пахучий цвіт лісів?
 Чим, чим, чим манить мене
 Вода річок твоїх,
 Що тут пливе?
 Тим, тим, тим, дитино, знай
 Що тут ти вперше Світ
 Уздріла в цвіті літ.
 Тим, тим, тим, дитино, знай
 Що води ті й ліси –
 Твій рідний Край.

Тут, тут, тут Діди твої
 Пролили кров свою
 За Віру й Свободу!
 Тут, тут, тут усі твої
 Найближчі серденьку
 і дорогі.

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНИ НІ СЛАВА, НІ ВОЛЯ

Сл. П. Чубинського
Музика М. Вербицького

Велично

Ще не вмерла У - краї - ни ні сла - ва, ні во - ля;
ще нам, брат - тя - ук - ра - їн - ці у - сміх - неть - ся до - ля.
Зги - нуть на - ші во - ро - жень - ки, як ро - са на сон - ці,
За - па - ну - є - мо ми, брат - тя, у сво - їй сто - рон - ці.
Ду - шу, ті - ло ми по - ло - жим за на - шу сво - бо - ду
і по - ка - жем, що ми, брат - тя, ко - заць - ко - го ро - ду.

Ще не вмерла України ні слава, ні воля,
Ще нам, браття-українці, усміхнеться доля.
Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці,
Запануємо ми, браття, у своїй сторонці.

Приспів:

Душу, тіло ми положим за нашу свободу } *Двічі*
І покажем, що ми, браття, козацького роду

Станем, браття, в бій кривавий від Сяну до Дону,
В ріднім краї панувати не дамо нікому.
Чорне море ще всміхнеться, дід Дніпро зрадіє,
Ще у нашій Україні доленька наспіє.

Приспів.

А завзяття, праця щира ще свого докаже,
Ще ся волі в Україні піснь гучна розляже,
За Карпати відіб'ється, згомонить степами,
України слава стане поміж народами.

Приспів.

CONTRA SPEM SPERO!

Сл. Лесі Українки

Помірно

Гетьте ду - ми, ви хма - ри о - сі - нні, тож те - пе - ра ве - сна зо - ло -
та. Чи не так у жа - лю, в го - ло - сі - нні, про - минуть мо - ло - ді
ї лі - та? Ні я хо - чу крізь сльо - зи смі - я - тись, се - ред ли - ха спі -
ва - ти пі - сні, без на - ді - ї та - ки спо - ді - ва - тись, хо - чу жи - ти, геть
ду - ми су - мні! Ні я // жи - ти, геть ду - ми су - мні!

Гетьте думи, ви хмари осінні,
Тож тепера весна золота!
Чи не так у жалю, в голосінні
Проминуть молодії літа?

Ні, я хочу крізь сльози сміятись.
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись.
Жити хочу! Геть думи сумні!

Я на вбогім, сумнім перелозі
Буду сіять барвисті квітки,
Буду сіять квітки на морозі.
Буду лить на них сльози гіркі.

І від сліз тих гарячих розтане
Та кора льодовая, міцна.

Може, квіти зйдуть – і настане
Ще й для мене весела весна.

Я на гору круту крем'яную
Буду камінь важкий підіймать.
І, несучи вагу ту старшную,
Буду пісню веселу співать.

В довгу, темную нічку невидну
Не стулю ні на хвильку очей,
Все шукатиму зірку провідну,
Ясну владарку темних ночей.

Так! я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без наадії таки сподіватись,
Буду жити! Геть думи сумні!

НЕ ПОРА, НЕ ПОРА

І. Франко
Д. Січинсь

Не по - ра, не по - ра, не по - ра мос - ка - ле - ві й ля -
хо - ві слу - жить! До - вер - ши - лась У - кра - ї - ни кри - вда ста -
ра, нам по - ра, для У - кра - ї - ни жить! до - ве

Не пора, не пора, не пора
Москалеві й ляхові служить!
Довершилась України кривда стара, –
Нам пора для України жить!

Не пора, не пора, не пора
За невігласів лить свою кров
І любити царя, що наш люд обдира, –
Для України наша любов.

Не пора, не пора, не пора
В рідну хату вносити роздор!
Най пропаде незгоди проклята мара!
Під України єднаймося прапор!

Бо пора се великая єсть:
У затягій важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб Волю і Славу, і Честь,
Рідний краю, здобути тобі!

РЯТУЙТЕ, ЛЮДИ, ПІСНЮ

Помірно

Сл. П. Перебийноса

The musical score is written for voice and piano. It begins with a piano introduction in D major and 12/8 time, marked *mf*. The piano part features a rhythmic accompaniment of eighth notes in the right hand and quarter notes in the left hand. The vocal line enters in the second system with the lyrics "ка - є кров' - ю піс - ня сві - то - ва." The piano accompaniment continues with a steady eighth-note pattern. The third system contains the lyrics "вай - те лю - ди! Піс - ня ще - жи - ва..." and the word "До-". The piano accompaniment provides harmonic support with a consistent eighth-note accompaniment.

по - ки ще не піз - но ря - туй - те лю - ди піс - ню! Ря-

туй - те, лю - ди піс - ню, ря - туй - те До-

туй - - - те, Хай - вай - - - те, .. спі-

вай - - - те, спі - вай - те!

Стікає кров'ю пісня світова.
Вставайте, люди!
Пісня ще жива...
Допоки ще не пізно – рятуйте, люди, пісню!
Рятуйте, люди, пісню, рятуйте!
Допоки ще не пізно – рятуйте, люди, пісню!
Рятуйте, люди, пісню, рятуйте!

Хай пісня глушить ядерні громи.
Співайте, люди!
Хто ж, коли не ми?
Усім катам на горе –
Співайте, люди, хором,
Співайте, люди, хором, співайте!
Співайте, люди, хором,
Співайте, люди, хором, співайте!

Потрібна світу музика борні.
Під небом пісні бомби не страшні.
Хоч землю кров зросила,
У пісні правди сила,
У пісні правди сила, сила!
У пісні правди сила,
У пісні правди сила, сила!

Коли співають – пісня ще жива.
Співуче серце грати розрива.
Не вб'ють громи зловісні життя правічну пісню.
Життя правічну пісню громи не вб'ють.
Не вб'ють громи зловісні життя правічну пісню.
Життя правічну пісню громи не вб'ють.

Співайте, люди, нелюдам на зло!
Співайте хором що б там не було!
Хай спів стрясає груди, співайте хором, люди.
Співайте хором, люди, співайте!
Хай спів стрясає груди, співайте хором, люди.
Співайте хором, люди, співайте, співайте, співайте!

Я ДУХОВІ СЕРЦЕМ КАЗАВ

Сл. Л. Українки

Помірно

Я ду-хо-ві серцем ска-зав: __ «На -ві-що ти бу-диш ме-не серед но-чі, на-

ві-що сі ти - хі ус - та роз - в'я зав і ре -чі на-дав їм про-ро - чи?» О-

спа-лі тут лю-ди, в них в'я-лі сер-ця. На - род сей не вдавсь на бор-ця. __ Мій

Сла-ва про них за-гри-мить до зі-рок, що є з їх на-ро-ду Про-рок.

Я духові серцем сказав:
«Навіщо ти будиш мене серед ночі?
Навіщо сі тихі уста розв'язав
І речі надав їм пророчі?

Оспалі тут люди, в них в'ялі серця,
Народ сей не вдавсь на борця».
Мій дух промовляє мені:
«Ставай, вартовий, без вагання на чати!

Хоч люди замлілі в твоїй стороні
На голос твій будуть мовчати,
Та слава про них загримить до зірок,
Що є з їх народу пророк».

ТИХО НАД РІЧКОЮ

Повільно

Музична партитура для голосу, написана в ключі двох дієзів (F# і C#) та в 7/4 такті. Темп позначено як 'Повільно'. Текст пісні розподілений на три рядки нот, з відповідними підписами під ними. В кінці третього рядка є знак повторення (double bar line з двома крапками).

Ти - хо над річ - ко - ю, ні - чень - ка тем - на - я, спить за - ча -
ро - ва ний ліс. Ніж - но ше - по - че він
каз - ку та - ем - ну - ю, сум - но зіт - ха вер - бо - ліз

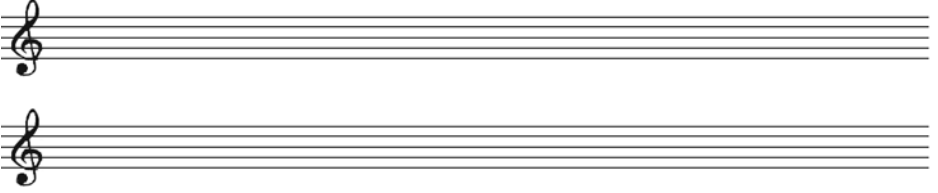
Тихо над річкою,
Ніченька темная,
Спить зачарований ліс.
Ніжно шепоче
Він казку таємную,
Сумно зітха верболіз.

} 2 рази

Нічка розсипала зорі сріблястії,
Он вони в річці на дні.
Плачуть берези
По той бік кудрявії,
Здалека линуть пісні...

} 2 рази

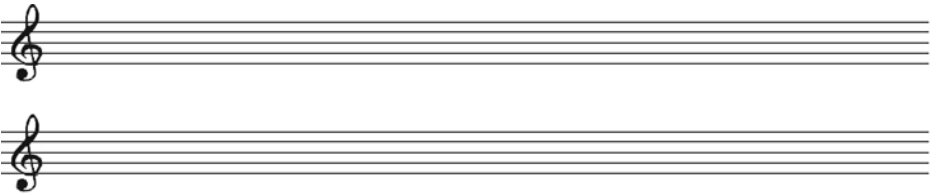
ВІСТІ ІЗНАЧАЛЬНІ
*«РОДЕ ПРЕДВІЧНИЙ!»**

РОДЕ Предвічний!
Свят-Русі хранителю!
Тобі ввіряю долю свою!
Тобі ввіряю думу свою!
Тобі ввіряю десницю свою!
Світлом твоїм очищаюсь!

Силою твоєю воскрешаюсь!
К Стезям твоїм приклоняюсь!
Ібо Ти єсть Добром!
Ібо Ти єсть Добром!
Ібо Ти єсть Добром!
Добром Істинним!

ВІСТІ ІЗНАЧАЛЬНІ
«ГОСПОДИНЕ БОЖЕ!»

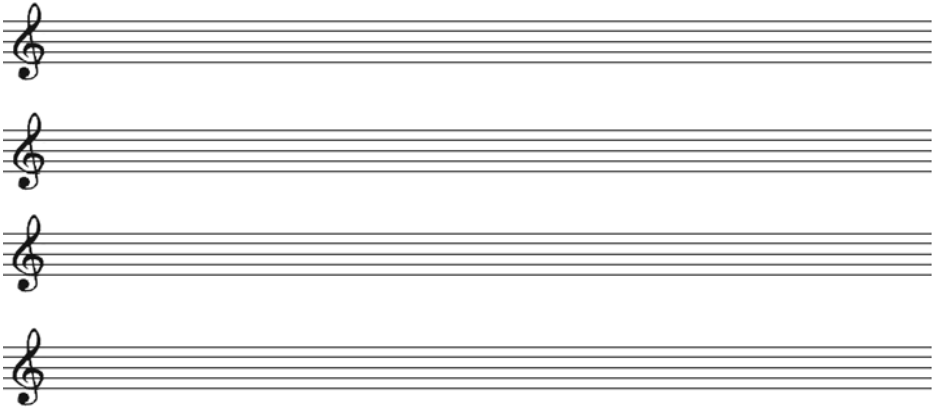
Господине! Боже!
Свароже Всемогущий!
Дай нам Сили
Тебе видіти!
Дай нам Мудрості
Тебе розуміти!
Дай нам Радості
Тебе Величати!

Бо Ти – Світло над Світлом!
Бо Ти – Мудрість над
Мудрість!
Бо Ти – Радість над Радість!
А ми – Твої діти!..
А ми – Твої діти!..
А ми – Твої діти!..
Твої дітоньки малії!

** Тут і надалі пропонується нотний стан, щоб записати мелодію, на яку співаються пісня у ваьому регіоні. Або підібрати й записати свою.*

РОСИ СПЛЯТЬ

Сл. Ю. Ряста

Спить Україна під Чумацьким возом,
Віками спить, неначе під наркозом,
Останні чоботи знімає з неї рать,
Небога спить – їй сниться благодать.

Ярило срібні допиває роси,
Лежать в траві посоловілі роси,
Дорогою чужі вози риплять,
А роси сплять – їм сниться благодать.

Пора вставать, баглаювати досить,
Москвин із німцем щось про Русь гундосять,
Як мудро будуть в ній порядкувать,
А роси сплять – їм сниться благодать.

Уже проснулись ненці, ескімоси,
Уже арапи білий смокінг носять,
Моголів повилюднювала рать,
А роси сплять – їм сниться благодать.

Нарешті встали, згадують про розум,
Чобіт шукають, лапають під возом,
Волів нема... І голови болять.
Цабе чи цоб? – Самі в ярмі стоять!

НОВОРІЧНЕ «МНОГАЯ ЛІТА»

The image shows a musical score for the song 'Новорічне «Многая літа»'. It consists of three staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first line of the song. The second staff contains the second line. The third staff contains the third line, which ends with a double bar line and repeat dots. The lyrics are: 'Ста - рий рік ми - на - є: - Но - вий на - сту - па - є. Зби - рай - мось! Рід - них, близь - ких, дру - зів і кож - ну лю - ди - ну Ві - тай - мо! Мно - га - я лі - та, лі - та, мно - га - я літа!'.

Ста - рий рік ми - на - є: - Но - вий на - сту - па - є.
Зби - рай - мось! Рід - них, близь - ких, дру - зів і кож - ну лю - ди - ну
Ві - тай - мо! Мно - га - я лі - та, лі - та, мно - га - я літа!

Старий рік минає.
Новий наступає –
Збираймося!

Рідних, близьких друзів
І кожну людину –
Вітаймо!

То ж бажаєм щастя.
Доброго здоров'я,
Многих літ!

Гараздів у хаті,
Миру та любові з року в рік!

Многая літа, літа,
Многая літа!

РОЗДІЛ І

КОЛЯДНИК

«Колядником» у давні часи називався збірник священних славенів (пісень), присвячених Різдву Божича Коляди. На зимовому сонцестоянні закінчується період Корочуна (зменшення тривалості дня) і потім з кожною добою день довшає на кілька хвилин, і так – до літа, свята Купайла. Тому наші Предки в ці останні грудневі дні й вшановували молодого Дажбожича на ймення Коляда. Йому присвячували урочисті різдвяні пісні – Коляди – про Сотворення Світу, тексти яких в українців вважалися, і по праву мають вважатися, священними.

Колядки – це урочисті космогонічні славені, присвячені Різдву Сонця та сотворенню світу, Неба і Землі, і водночас – персональні піснеслави до кожного господаря, господині, дівчини і парубка, літніх людей і дітей, які обов'язково мають бути іменні: у ці пісні потрібно вставляти ім'я саме тієї людини, якій колядуємо.

Обряд колядування завжди починають космогонічними колядками, а далі співом віншують усіх членів родини з побажаннями добробуту, щастя, здоров'я, майбутнього врожаю, процвітання всьому роду і народу.

Тож шануймо священні традиції й обряди наших Предків!

СОТВОРЕННЯ СВІТУ

колядка

Урочисто, ходю

Ко - ли не бу - ло з на - ща - да сві - та, Даж - бо - же!

То - ді не бу - ло Не - ба, ні Землі, Даж - бо - же!

Коли не було з нащада світа, Дажбоже!*

Тоді не було Неба, ні Землі, Дажбоже!

А лише було синєє море, Дажбоже!

А серед моря – зелений Явір, Дажбоже!

На Явороньку – три голубоньки, Дажбоже!

Три голубоньки радоньку радять, Дажбоже!

Радоньку радять, як світ сповати, Дажбоже!

– Та спустімося на дно до моря, Дажбоже!

Та дістанемо дрібного піску, Дажбоже!

Дрібний пісочок посіємо ми, Дажбоже!

Так нам станеться чорна Землиця, Дажбоже!

Та дістанемо золотий камінь, Дажбоже!

Золотий камінь посіємо ми, Дажбоже!

Так нам станеться ясне Небонько, Дажбоже!

Ясне Небонько, світле Сонечко, Дажбоже!

Світле Сонечко, ясен Місячик, Дажбоже!

Ясен Місячик, рання Зірниця, Дажбоже!

Рання Зірниця, дрібні Зіроньки, Дажбоже!

* Кожен рядок повторюється двічі

СОТВОРЕННЯ НЕБА

колядка

Помірно, урочисто

За - гра-ло мо - ре в не - ді - лю ра - но. Даж-бо - же!

За - гра -ло море в не-ді - лю ра - но. Даж - бо - же!

Заграло море в неділю рано. Дажбоже!*

А на тім морі сосниця стоїть. Дажбоже!

На тій сосонці три голубоньки. Дажбоже!

ри голубоньки радоньку радять. Дажбоже!

Радоньку радять, як світ сновати. Дажбоже!

Що перший голуб в море упірнав. Дажбоже!

Виніс він з моря золотий камінь. Дажбоже!

Що другий голуб в море упірнав. Дажбоже!

Виніс він з моря срібляний камінь. Дажбоже!

Що третій голуб в море упірнав. Дажбоже!

Виніс він з моря мідяний камінь. Дажбоже!

Що з золотого Сонце постало. Дажбоже!

Що з срібляного Місяць зродився. Дажбоже!

А з мідяного Зірки постали. Дажбоже!

Так нам сталося ясне Небонько. Дажбоже!

* Кожен рядок повторюється двічі

СОТВОРЕННЯ ЗЕМЛІ

колядка

Помірно, урочисто

Музична партитура у двох системах. Перша система: нотна лінійка з ключем фа-дієз, ритмом 6/8, нотами: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. Під нотою: Сто - я ла сос - на се - ред Ду - на - ю Даж - бо - же! Друга система: нотна лінійка з ключем фа-дієз, ритмом 6/8, нотами: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F4, E4, D4, C4, B4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. Під нотою: Сто - я ла сос - на се - ред Ду - на - ю Даж - бо - же!

Стояла сосна серед Дунаю, Дажбоже!*

На тій сосонці сив-Сокіл сидів, Дажбоже!

Крильцями стріпав, в Дунаєць упав, Дажбоже!

Вийшов він відтам третього року, Дажбоже!

Виніс він відтам троє насіння, Дажбоже!

Перше насіння – чорна Землиця, Дажбоже!

Друге насіння – яра пшениця, Дажбоже!

Третє насіння – зелена трава. Дажбоже!

Чорна Землиця – хліб ізродиться, Дажбоже!

Яра пшениця – для коровайця, Дажбоже!

Зелена трава – для худобоньки, Дажбоже!

* Кожен рядок повторюється двічі.

КОЛЯДКА ГОСПОДАРЮ

Ой, Даж - бо - - же! Па - не гос - по - да - рю!

Вста-вай з по-сте-лі Ой, Даж - бо - - же!

Ой, Дажбоже!*

Пане (ім'я), вставай з постелі.
 Вставай з постелі, відчиняй двері,
 Бо йдуть до тебе рокові гості –
 Рокові гості – та й три радості.
 Перший гостонько – золоте Сонечко,
 Другий гостонько – срібний Місячик,
 Третій гостонько –рання Зірниця!
 А за цим словом бувай же здоров!
 Не сам з собою – з красной жоною,
 І з милим Богом, і з усім Родом,
 З усіма нами, колядниками! Добрий вечір!

* повторюється після кожного рядка.

ЩЕДРІВКА ГОСПОДАРЮ

Весело, ходю

Чи до - ма, до - ма пан гос - по - дар? Щед - рий Ве - чір

доб-рий ве - чір Доб-рим лю - дям на здо-ро - в'я!

Чи дома, дома пан господар?

**Приспів: Щедрий Вечір* – добрий вечір,
 Добрим людям на здоров'я!**

А ми знаємо, що він вдома.
 Сидить же він кінець стола.
 А на ньому шуба люба,
 А па шубі – поясочок.
 На поясочку калиточка,
 А в калиточці – мільйон гривень.

* Може використовуватися і як колядка – зі словами «Святий Вечір».

ОЙ ТАМ, НА ГОРІ...

колядка

Урочисто, ходюю

Ой, там, на го - рі го - рі - ли вог - ні. Со - хва - лен Бог!
Со - хва - лен Бог! Сон - це Бо - же наш на Не - бе - сах.

Ой там, на горі горіли вогні.

*Приспів:**

**Сохвален Бог! Сохвален Бог
Сонце – Боже наш на Небесах.**

Горіли вогні, курили дими.
На горі волхви каміння били.
Каміння били – терем зводили
З трьома верхами, з трьома дверями,
З трьома дверями, з трьома вікнами.
В перше віконце сходило Сонце,
В друге віконце Місяць засвітив,
В третє віконце Сокіл улетів.
Сокіл улетів, на престолі сів,
На престолі сів, три служби служив.
Що перша служба – за господарів,
А друга служба – за їх діточок,
А третя служба – за Україну-Русь.

* повторюється після кожного рядка.

КОЛЯДКА

КОЛЯДА

Ой, встало рано-рано.
 Нам на зустріч з трону
 Ой, Дажбоже!*
 Ой, Дажбоже!
 В корзно багряне вбране
 Й в золоту корону
 Ой, Дажбоже! Ой, Дажбоже!
 Гей, Сонце, гей!
 Ой, Дажбоже, ладуй, Боже!
 Ой, Дажбоже, ладуй, Боже!
 Ой, в короні зі злота,
 В червоних чоботях
 Ой, Дажбоже! Ой, Дажбоже!
 Ой, місяць із доньками –
 Срібними зірками.
 Ой, Дажбоже! Ой, Дажбоже!
 Гей, славен Бог!
 Ой, Дажбоже, ладуй, Боже!
 Ой, Дажбоже, ладуй, Боже!
 Ой, газдо і газдине,
 І дрібонькі діти.
 Ой, Дажбоже! Ой, Дажбоже!
 Ой віншуємо нині
 Гаразду і літа
 Ой, Дажбоже! Ой, Дажбоже!
 Гей, многая літа.
 Ой, Дажбоже, ладуй, Боже!
 Ой, Дажбоже, ладуй, Боже!

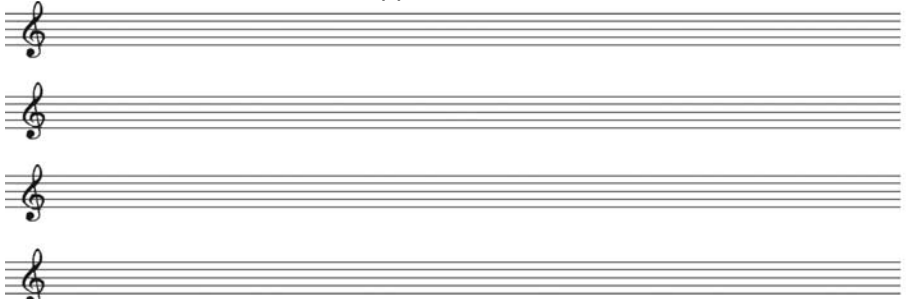
Нині Коляда нам
 Возвещає Сонце.
 Браття українці
 Вигляньте в віконце
 Тут ки лемки співають,
 Подоляки іграють.
 Волиняк щось міркує,
 Бойко легко танцює.
 Полтавенць плясає,
 Гуцул трембітає
 Тут же, тут же, тут же,
 тут же, ту-у-у-т.

Грають, співають
 Українські люде,
 Вірять, що завтра
 Краще в світі буде
 Тутки лемки співають,
 Подоляки іграють.
 Волиняк щось міркує,
 Бойко легко танцює.
 Полтавенць плясає,
 Гуцул трембітає
 Тра-ра, тра-ра, тра-ра-ра-ра
 - рааа.

* Язичницький варіант тексту.

НУ ЖЕ, НУ ЖЕ...

колядка бойківська

Ну же, ну же, браття українці,
Покиньмо клопіт, забудьмо біди.
Най ся помножить всяка потіха,
Клопіт і нужди згинуть до лиха.
Треба, треба, милії брати,
Нарожденому шану віддати...

} 2 рази

Перші вздріли в полі те диво,
Як із-за ліса Сонце сходило.
Слава на світі най Сонцю буде,
А мир на Землю вам, добрі люде!
Треба, треба, милії брати,
Нарожденому шану віддати...

Най ся помножить всяка потіха,
Клопіт і нужди згинуть до лиха.
Треба, треба, милії брати,
Нарожденому шану віддати...

} 2 рази

З неба сяє золотодаре,
На нашу Землю, всесвітній Царе...
А ми всі єсьмо мудрії хлопи,
Што маєм в хаті – несім до купи:
Прийми, прийми всесильний Пане,
То ти даєме, на што настане.

Най ся помножить всяка потіха,
Клопіт і нужди згинуть до лиха.
Треба, треба, милії брати,
Нарожденому шану віддати...

} 2 рази

ТРИ СЛАВНІЙ ВОЛХВИ.

колядка

Три славнії Волхви
 Звідки Ви прийшли?
 Із Землі Святої
 За Зорею йшли,
 Щоб побачить рожденного
 Сина Бога правдивого.
 Його пошануймо
 Славу співаймо.

} 2 рази

З краю Оріяни
 Ми сюди прийшли,
 Священні молитви
 В дари принесли,
 Щоб Дитятко звеселіло
 Наші душі освітіло
 Божою любов'ю
 Всіх наповнило.

} 2 рази

Вісники небесні
 Славу віщають,
 Відуни щасливі
 Людям повідають,
 Що Сварожич народився,
 Світом ясним оповився,
 Слава родженому
 И величі Його.

} 2 рази

НОВОРІЧНІ ВІНШУВАННЯ ТА ЩЕДРІВКИ

СІЙСЯ, РОДИСЯ

Віншується в характері наспівної декламації

Сійся, родися,
Жито, пшениця!
На щастя,
На здоров'я,
На новий рік!
Аби вам ліпше ся вродило,
Як вторік:
Коноплі – під стелю,
А лен – по коліна.
Аби вас, христіяни,
(вар.: Аби вас, хрещені,)
Ніколи голова не боліла.

СТАРИЙ РІК УТІК

Старий рік утік,
Новий рік настав.
Щоб вам той новий рік
Щастя і здоров'я дав.

А ви, родичі, щоб багато літ прожили,
Своїх дітей, онуків поблагословили.
Щоб ваша нивка сто кіп зародила,
Щоб ваша худібка здорова по оборах ходила.

Сійся, родися,
Жито-пшениця,
Всіляка пашниця:
Коноплі – під стелю,
А льон – по коліна.
Щоби вас ніколи
Голова не боліла

СІЮ, СІЮ, ЗАСІВАЮ

Віншується в характері наспівної декламації

Сію, сію, засіваю,
Вашу хату не минаю.
З новим роком йду до хати,
Мило буду вас вітати.

Зичу щастя й гаразду,
Щоб прогнали всю біду.
Щоб не було сварки в хаті,
Ані вітру на загаті.

Щоби діти всі здорові
Їсти кашу все готові.
Щоби вам з них була втіха
А мені – грошей півміха.

Сійся, родися, жито-пшениця
Та всяка пашниця.
Зверху колосиста,
Знизу коріниста.

А на полі – мед зерном,
А у хаті – все з добром.
Сійся, родися, жито-пшениця,
На щастя, на здоровля!
На той новий рік
Щоби краще вродило,
Як торік.

КАЛИТЯНСЬКІ СВЯТА

ОЙ ТИ, КАЛИТО, ОЙ МЕДОВА!

Муз. О. Свєрдюка

Ой ти, ка - ли - то, ой ме - до - ва - я! Дай Бо - же!

Хто те - бе мі - сив, хто те - бе зма - стив? Дай Бо - же!

Ой ти, калито, ой медовая! Дай Боже!
Хто тебе місив, хто тебе змастив?
Мене місила красна дівчина.
Красна дівчина, як та калина.
Калито, місись, житечко, зродись.
Печем калиту, ой дірявую.
Калито, пахти, дівчино, цвіти.
Кругла калита світ звеселила,
Їхав молодець, хоробрий стрілець,
Коня поганяв, калиту шукав.
Зійди, калито, зійди круглая.
Калита пахтить, козака манить.

СВЯТО КОЛОДІЯ

ЧОРНА КУРОЧКА, ЧОРНА

Чор - на ку - роч - ка, чор - на,
 ви - ско - чи - ла на жор - на,
 ста - ла со - ко - та - ти -
 не дасть ко - лод - ча - нам спа - ти.

Чорна курочка, чорна,
 Вискочила на жорна,
 Стала сокотати –
 Не дасть колодчанам спати.

А вже сонечко встало,
 Колодчани не спали,
 Всю ніч горілку пили,
 Колодку волочили.

– Ой колодка, колодка,
 В тебе губа солодка.
 В кого одна, в мене – дві,
 Солодкі обидві.

СТОЯЛА НА КОЛОДЦІ

Стримано

Сто - я - ла на ко - лод - ці, мор - га - ла
на мо - лод - ці: - з га - ю, мо - лод - ці
з га - ю, я чор - ні о - чі ма - ю.

Стояла на колодці,
Моргала на молодці:
– З гаю, молодці, з гаю,
Я чорні очі маю.

– Мара бери тя з ними,
Давно ти дуриш ними,
Якбись мня не дурила,
Давно бись моя була.

Чорна курочка, чорна,
Вилетіла на жорна,
Зачала траскотати,
Взяв когут п'яти.

НА КОЛОДКУ ХОДИЛА

На колодку ходила,
Щоб капуста вродила.
З колодки йшла, піднялась,
Щоб капуста прийнялась.

А я шевчика люблю,
Я в черевичках ходжу,
В черевичках гуляю,
Бо три пари ще маю.

Одна пара – чорная,
Друга – червоная,
А третя – сап'янова.
Сама я – чорноброва.

РОЗДІЛ 2

ВЕСНЯНКИ, ГАЇВКИ

У давніх слов'ян рік починався весною, березневе літочислення зберігалося до 1409 року (за цим літочисленням Нестор-літописець розпочав «Повість врем'яних літ»). Новий рік починався з відродженням навколишньої природи і з пробудженням Матері-Землі від зимового сну, з першою оранкою і сівбою. Весну зустрічали радісно й пишно, з піснями, танцями, іграми. Ці пісні назвали веснянками

Веснянки співаються майже завжди одночасно з танцями та іграми, які мають «закликати» весну та добрий врожай. Існують і паралельні назви: на Поліссі – маївки, магівки, у західних регіонах України веснянки називають гагільками, гаївками, а на Яворівщині – риндзівками, на Волині – рогульки. Мелодії веснянок побудовані на багаторазовому повторенні однієї-двох поспівок у межах невеликого діапазону.

У давніх слов'ян був звичай, зустрічаючи весну, виганяти, ховати або топити зиму. Для цього робили з соломи опудало, одягали його в людську одіжку, співали над ним пісні, а потім роздягали, топили, палили або рубали. Після спалення попіл кидали у воду.

ПРОСО

А ми просо сеялі, сеялі

Діти стають в колі, взявшись за руки. Двоє в середині кола під час співу в такт музики ідуть одне проти одного (по колу). На слова «Гей же, діти» всі трохи присідають, виставляючи праву ногу вперед. Ті, що ходили в середині кола, вибирають нову пару і гра починається знову

I гурт

А ми про - со се - я - лі, се - я - лі,
йа дід ладом се - я - лі, се - я - лі.

II гурт

А ми про - со ви - топ - чем, ви - топ - чем,
йа дід ла - дом ви - топ - чем, ви - топ - чем.

I. – А ми просо сеялі, сеялі,

Йа дід ладом, сеялі, сеялі.*

II. – А ми просо витопчем, витопчем,

Йа дід ладом, витопчем, витопчем.*

**Таким чином надалі розспівується кожний рядок.*

I. – А чим же вам витопчіть, витопчіть?

II. – А ми лошадь запустим, запустим.

I. – А ми лошадь займемо, займемо.

II. – А ми лошадь викупим, викупим.

I. – Ой чім же вам викупіть, викупіть?

II. – А ми даєм сто рублів, сто рублів.

I. – Не поможе тисяча, тисяча.

II. – Ой чого вам надобно, надобно?

I. – А нам надо девіца, девіца.

ЙШЛИ ДІВОНЬКИ ЧЕРЕЗ ДВІР, ЧЕРЕЗ ДВІР

Йшли ді - вонь - ки че - рез двір, че - рез двір
На них сук - ні в де - в'ять піл, в де-в'ять піл,

Йшли дівоньки через двір, через двір,
На них сукні в дев'ять піл, в дев'ять піл, . (2)

Стали вони сіяти, сіяти,
А діброва палати, палати. (2)

Стали вони гасити, гасити,
Відром воду носити, носити. (2)

Скільки в морі води є, води є,
Стільки в дівки правди є, правди є. (2)

Скільки в відрі води є, води є,
Стільки в хлопця правди є, правди є. (2)

А В КРИВОГО ТАНЦЯ

1. А в кри - во - го тан - ця та не ви - вес - ти кін(ця).

2-11. Ве- ду, ве-ду не ви - ве - ду, пле-ту, пле - ту не - за - пле(ту).

А в кривого танця
Та не вивести кінця

Веду, веду – не виведу,
Плету, плету – не заплету.

Треба його та виводити,
Кінець йому та знаходити.

– Ти, вулице, ти, широкая,
Ой чому ж ти не зелена?

– Ой як мені зеленою бути,
Коли мене свині зрили?

Коли мене свині зрили,
А парубки походили

Великими та ножищами,
Посц.рлами-веріштш;ами!

– Ти, вулице, ти, широкая,
Ой чом же ти та й зелена?

– Ой як мені зеленій не бути,
Коли мене дівчата походили?

Ой як мені зеленій не бути,
Коли мене дівчата походила

Червоними та чобітками,
Золотими та підківками

ОЙ НА ГОРІ БІБ

Рухливо

Ой на го - рі біб,
на до - ли - ні мак. Всі ді - вонь - ки
па - ня - нонь - ки, Ка - за - ли нам
ма - ті - нонь - ки, сядь - мо со - бі так

Ой на горі біб, на долині мак.
Всі дівоньки-паняноньки,
Казали нам матіноньки,
Сядьмо собі так.

Ой на горі біб, на долині мак.
Всі дівоньки-паняноньки,
Казали нам матіноньки,
Встаньмо собі так.

Ой на горі біб, на долині мак.
Всі дівоньки-паняноньки,
Казали нам матіноньки,
Підскочимо так.

Ой на горі біб, на долині мак.
Всі дівоньки-паняноньки,
Казали нам матіноньки,
Потанцюймо так.

А МИ РУТОНЬКУ ПОСІЄМ, ПОСІЄМ

А ми ру - тонь - ку по - сі - єм, по - сі - єм,
Зе-ле-ну-ю ру - ту, жов - тий цвіт по - сі - єм,

– А ми рутоньку посієм, посієм,
Зеленую руту, жовтий цвіт
Посієм. } 2

– А ми рутоньку поподем, поподем,
Зеленую руту, жовтий цвіт
Поподем. } 2

– А ми рутоньки нарвемо, нарвемо,
Зеленую руту, жовтий цвіт,
Нарвемо. } 2

– А ми віночки сплетемо, сплетемо,
Зеленая рута, жовтий цвіт,
Сплетемо. } 2

– А ми дівочок вберемо, вберемо,
Зеленая рута, жовтий цвіт,
Вберемо. } 2

ВЕСНО НАША, ВЕСНО

Ходою

Вес - но на - ша, вес - но, що ти нам при-
нес - ла? Що ти нам при- нес - ла?

- Весно наша, весно,
Що ти нам принесла? (2)

- Принесла вам тое
Літо тепленькоє. (2)

А на нашім Бліху
Парубків затісно, (2)

Можна поставити
Тернопільське місто. (2)

Тернопільське місто,
Тернопільський ринок, (2)

І ще б ся лишило
Дідам на будинок. (2)

Дідам на будинок,
Ковалям на кузні, (2)

І ще б ся лишило
Двадцять штири люзнi (2)

ПРИЙШЛА ВЕСНА

З помірними рухом

Музична партитура для голосу та фортепіано. Складові частини: 1. Вступна мелодія (4 такти, 4/4 ритм). 2. Перша частина пісні (8 тактів, 4/4 ритм). 3. Друга частина пісні (8 тактів, 4/4 ритм). 4. Третя частина пісні (8 тактів, 4/4 ритм). 5. Четверта частина пісні (8 тактів, 4/4 ритм). 6. П'ята частина пісні (8 тактів, 4/4 ритм). 7. Шостий такт (4 такти, 4/4 ритм). 8. Заключення (4 такти, 4/4 ритм).

При - йшла вес - на, прий - шла крас - на,
Всім - да ру - ноч - ки при - нес - ла:
Трохи швидше
для дів - ча - ток ві - ноч - ця з зе - ле - но -
для па - руб - ків шле - їсь - ка, бо в них дов -
ї ру - точ - ки, Бу - дем їх ми за - пря - га - ти
гі ши - їсь - ка.
Бу - де - мо го - рох сі - я - ти.

Прийшла весна, прийшла красна,
Всім даруночки принесла:

Для дівчаток віночка
З зеленої руточки,

Для парубків шлейська,
Бо в них довгі шийська.

Будем їх ми запрягати,
Будемо горох сіяти.

ВЕСНО НАША

Дівчата починали співати веснянки приблизно в середині березня. В лісі чи саду хлопці робили гойдалки, на яких, співаючи веснянок, гойдалися і хлопці, і дівчата. Також водили хороводи, взявшись за руки чи ставши колом. На кожній вулиці чи кутку села старалися якнайраніше заспівати, бо це мало б означати, що тут скоріше буде весілля.

Весело

- Весно наша, весно,
- Принесла вам літо,
що ти нам принесла?
щоб родило жито,
що ти нам принесла?
щоб родило жито,
Ста - рим ба - бам - по ло - па - точ - ці,
мо - ло - ди - цям - по ди - тя - точ - ці,
чо - ло - ві - кам по плуж - ку хлоп - чи - кам - по
ба - тіж - ку, а дів - ча - там - по ві - но - ч - ку
з хре - ща - то - го бар - ві - но - ч - ку.

- Весно наша, весно,
Що ти нам принесла? (2)

- Принесла вам літо,
Щоб родило жито. (2)

Старим бабам – по лопаточці,
Молодицям – по дитяточці,
Чоловікам – по плужку,
Хлопчикам – по батіжку,
А дівчатам – по віночку
З хрещатого барвіночку.

ВЖЕ ВЕСНА ВОСКРЕСЛА

Ходою

Вже вес - на во - скрес - ла. Що ти

нам при - нес - ла, що ти нам при - нес - ла?

Вже весна воскресла.

– Що ти нам принесла? (2)

– Принесла вам красу –

Господарську рясу. (2)

Господарська ряса

Сіяна, орана. (2)

Сіяна, орана

Ще й заволочена. (2)

Ще й заволочена,

Цибулев саджена, (2)

Цибулев саджена,

Пшеницев сіяна. (2)

А ВЖЕ ВЕСНА СКРЕСЛА

Ходою

Вже вес - на скрес - ла, скрес - ла.

Що ти нам при - нес - ла?

Гей, дів - ча - та, вес - на крас - на,

зіл - ля мо - ло день - ке // день - ке.

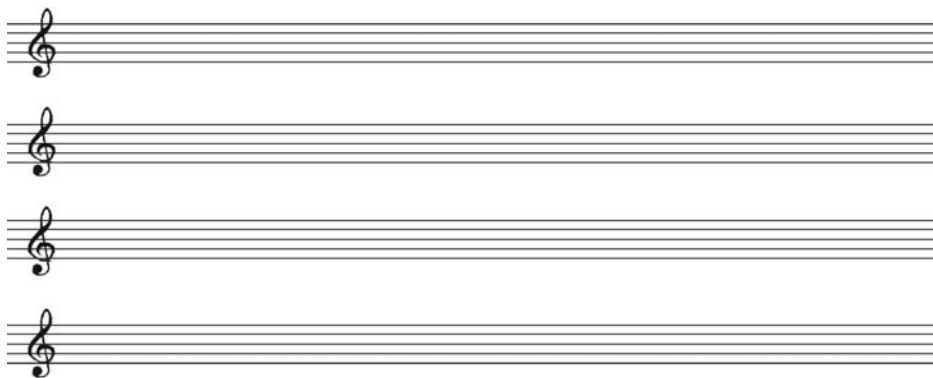
А вже весна скресла, скресла.
 – Що ти нам принесла? (2)
 Гей, дівчата, весна красна,
 І Зілля зелененьке! } Двічі

– Принесла вам росу, росу,
 Дівочькую красу, (2)
 Гей, дівчата, весна красна,
 І Зілля зелененьке! } Двічі

А вже весна скресла, скресла. –
 Що ти нам принесла? (2)
 Гей, дівчата, весна красна,
 І Зілля зелененьке! } Двічі

– Принесла вам росу, росу,
 Парубоцьку красу. (2)
 Гей, дівчата, весна красна.
 І Зілля зелененьке! } Двічі

А ВЖЕ ВЕСНА, А ВЖЕ КРАСНА

А вже весна, а вже красна,
Із стріх вода капле. (Тричі)

Молодому козакові
Мандрівочка пахне. (Тричі)

Помандрував козаченько
У чистеє поле. (Тричі)

За ним іде дівчинонька:
«Вернися, соколе!» (Тричі)

Чекай мене, дівчинонько,
Живим повернуся. (Тричі)

І з тобою, серденьтко,
Тепло обіймуся. (Тричі)

КУДИ ЇДЕШ, РОМАНЕ?

Рухливо

– Ку - ди і - деш, Ро - ма - не?
 – На яр - ма - рок, мій па - не.

- Куди їдеш, Романе?
- На ярмарок, мій пане.
- Ой що везеш, Романе?
- Хлопців везу, мій пане.
- Ой по чому, Романе?
- По три за гріш, мій пане.
- Так дешево, Романе?
- Бо ледачі, мій пане.

ЖУРАВЕЛЬ

Та внадився журавель

Швиденько

Та вна - див - ся жу-ра-вель, жу-ра-вель
 До ба - би - них ко-но-пель, ко-но-пель.
 А я то - му жу - ра - влю пра - ву но - гу пе - ре - б'ю,
 А я то - му жу - ра - влю реб - ра й но - ги пе - ре - б'ю,

Та внадився журавель, журавель
 До бабиних конопель, конопель.

А я тому журавлю праву ногу переб'ю,
 А я тому журавлю ребра й ноги переб'ю.

ТАМ Я ВИОРАВ НИВОЧКУ

Повільно

Музична партитура для голосу та фортепіано. П'ять систем нот з українськими підписами під лініями. Ключовий знак: один діз (F#). Темп: Повільно.

Там я ви-о-рав, там я ви - о - рав
там я ви - о - рав, там я ви - о - рав
йа ни - воч - ку, ни - воч - ку,
ни - во - чку - чку - чку, ни - во - чку - чку - чку,
ни - во - чку - чку - чку, ни - во - чку - чку - чку,
йа ни - воч - ку, ни - воч - ку

Там я виорав нивочку,
Там я посіяв конопель,
Туда й внадився журавель.
Там я засяду журавля,
Кием я ножки переб'ю.
Сам я до пана понесу:
– Ось тобі, пане, щоб не толочив,
Щоб не кудлочив конопель.

ЗЕЛЕНИЙ БАРВІНКУ

Помірно

- Зелений барвінку,
Чому ся не стелиш?
Та ну, та ну, та ну, ну,
Чому ся не стелиш?

А ти, старий діду,
Чому ся не жениш?
Та ну, та ну, та ну, ну,
Чому ся не жениш?

- Старої не хочу,
Молода не піде.
Та ну, та ну, та ну, ну.
Молода не піде.

А хоч вона піде,
То мі не обійме,
Та ну, та ну, та ну, ну,
То мі не обійме.

Ой хоч мі обійме,
То не поцілує,
Та ну, та ну, та ну, ну,
То не поцілує.

А хоч поцілує,
То на землю сплюне,
Та ну, та ну, та ну, ну.
То на землю сплюне.

ЇХАВ РОМАН ЧЕРЕЗ ЛАН

Помірно

The image shows a musical score for the song 'Їхав Роман через лан'. It consists of two staves of music in a 2/4 time signature. The first staff contains the first line of the melody, and the second staff contains the second line. Below the second staff, the lyrics are written: 'ї - хав Ро - ман че - рез лан, ї - хав Ро - ман че - рез лан'.

Їхав Роман через лан*,
Передибав його пан.

- Куди їдеш, Романе?
- На ярмарок, мій пане.
- Ой що везеш, Романе?
- Все дівоньки, мій пане.
- Ой по чому, Романе?
- По сто рублів, мій пане.
- Так дорого, Романе?
- Бо робочі, мій пане,

По сто рублів кісонька,
А по двісті дівонька.

Їхав Роман через лан,
Передибав його пан.

- Куди їдеш, Романе?
- На ярмарок, мій пане.
- Ой що везеш, Романе?
- Усе хлопці, мій пане.
- А по чому, Романе?
- По копійці, мій пане.
- Так дешево, Романе?
- Бо ледачі, мій пане,
До роботи не хочуть,
На вулицю аж пишцать.

Кожен рядок повторюється двічі.

ЖУЧОК

А в нашого жученяти

Повільно

А в на - шо - го жу - че - ня - ти
гар - ні о - чі, як в па - ня - ти.

Грай, жучку, грай, бо в нас доб - рий край

А в нашого жученяти
Гарні очі, як в паняти.

Приспів:

Грай, жучку, грай,
Бо в нас добрий край.

Дайте, хлопці, околота,
Повезем жучка до болота.

Приспів.

Дайте, хлопці, ріща*, ріща,
Повезем жучка в трістя, трістя.

Приспів.

Дайте, хлопці, мачилниці**,
Повезем жучка до криниці.

Приспів.

А наш жучок розігрався,
Йому фартух розірвався.

Приспів.

Виконуючи пісню, стають парами у два ряди, обличчям один до одного, вимощують руками кладочку, по якій двоє дівчат ведуть маленьку дівчинку. Задні пари тим часом виходять наперед, продовжуючи кладочку.

*Ріща – хмиз.

**Мачилниця – рубель для полотна.

ХОДИТЬ ЖУЧОК ПО ДОЛИНІ

Рухливо

Хо - дить жу - чок по до - ли - ні
а жу - чи - ха по я - ли - ні.
Грай, жуч - ку, грай, не - бо - же.
най ти Гос - подь до - по - мо - же.

Ходить жучок по долині,
А жучиха по ялині.

Приспів:

Грай, жучку, грай, небоже,
Най ти Господь допоможе.

Та й грай, жучку, до вітїрка,
Будуть сукні і шнурівка.

Приспів.

Та й грай, жучку, до середи,
Будуть сукні і череди.

Приспів.

Та й грай, жучку, до п'ятниці,
Будуть сукні і спідниці.

Приспів.

ПРИ ДОЛИНІ МАК

При до - ли - ні мак,
при ши - ро - кій мак.

Ой мак чис - тий, го - ло - вис - тий,
ма - ко - воч - ки, го - ло - воч - ки,

Стань - те у ряд, тут бу - де мак.

При долині мак,
При широкій мак.
Ой, мак чистий,
Головистий,
Маковочки,
Головочки,
Станьте у ряд,
Тут буде мак.

СОЛОВЕЄНКУ, ШПАЧКУ, ШПАЧКУ

Ходою

Со - ло - ве - єн - ку, шпач - ку, шпач - ку,
чи бу - вав же ти в сад - ку, в сад - ку

чи ба - чив же ти, як сі - ють мак?

- Ой так, так, сі - ють мак.

- Соловеєнку, шпачку, шпачку,
Чи бував же ти в садку, в садку,
Чи бачив же ти, як сіють мак?
- Ой так, так сіють мак. (2)

ОВЕС

Ой посіяв дід овес

Швидко

Ой по - сі - яв дід о - вес
та й до зер - ня - ти у - весь
ой до зер - на, ой до зер - на
ой до зер - на, весь

Ой посіяв дід овес
Та й до зерняти увесь,
Ой до зерна (3)
Весь.
І зійшов той овес
Та й до зерняти увесь,
Ой до зерна (3)
Весь.
Та й поносив дід овес
Та й до зерняти увесь,
Ой до зерна (3)
Весь.
Змолотив дід овес
Та й до зерняти увесь,
Ой до зерна (3)
Весь.
Та й пропив дід овес
Та й до зерняти увесь.
Ой до зерна (3)
Весь.

ОЙ НА ГОРІ ПРОСО, А ТАМ ЗАЙЧИК

Рухливо

Ой на го - рі про - со, а там зай - чик,
 він ніж - ка - ми че - бе - ря - є.

Ко - ли б та - кі ніж - ки ма - ла, то я ни - ми че - бе - ря - ла

як той зай - чик, як той зай - чик.

Ой на горі просо, а там зайчик,
 Він ніжками чеберяє.
 Коли б такі ніжки мала,
 То я б ними чеберяла,
 Як той зайчик. (2)

ПЕРЕПІЙОЛКА, ЧИ ГОЛОВКА БОЛИТЬ?

Пе - реп - йол - ка, чи го - лов - ка бо - лить?

Тут бу - ла, тут бу - ла пе - ре - пійо - лоч - ка,

тут бу - ла, тут бу - ла мо - ло - де - сень - ка.

Перепійолка, чи головка болить?

Приспів:

Тут була, тут була перепійолочка,
 Тут була, тут була молодесенька.

Перепійолка, чи вушиці болять?

Приспів.

ПЕРЕПІЛКА

В перепілочки та голівка болить

Помірно

В пере - пі - лоч - ки та го - лів - ка
бо - лить, тут бу - ла, тут, тут бу - ла тут.

В перепілочки та голівка болить,
Тут була, тут. (2)
В перепілочки та плечиці болять,
Тут була, тут. (2)
В перепілочки рученята болять,
Тут була, тут. (2)
В перепілочки ноженята болять,
Тут була, тут. (2)

МАК

Ой на горі мак, мак

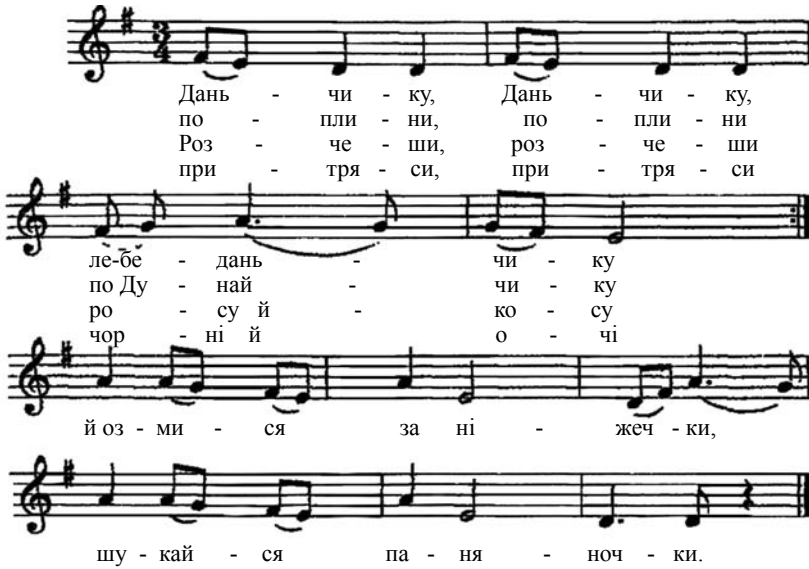
Темп маршу, весело

Ой на го - рі мак, мак, а в до - ли - ні так, так.
Всі ді - точ - ки - го - лу - боч - ки, та й зро - бі - мо так, так.
Збе - рі - мо - ся до купоч - ки

Ой на горі мак, мак,
А в долині так, так.
Всі діточки-голубочки,
Зберімося до купочки
Та й зробімо так, так.

Діти стають в ряд, ведучий їм пропонує робити різні рухи: викидання рук, повороти, біг на місці, танці та ін.

ДАНЬЧИКУ, ДАНЬЧИКУ

Дань - чи - ку, Дань - чи - ку,
 по - пли - ни, по - пли - ни
 Роз - че - ши, роз - че - ши
 при - тря - си, при - тря - си
 ле-бе - дань - чи - ку
 по Ду - най - чи - ку
 ро - су й ко - су
 чор - ні й о - ці
 й оз - ми - ся за ні - жеч - ки,
 шу - кай - ся па - ня - ноч - ки.

Даньчику, Даньчику,
 Лебеданьчику,
 Поплини, поплини
 По Дунайчику.
 Розчеси, розчеси
 Русу й косу,
 Притряси, притряси
 Чорні й очі
 Й озмися за ніжечки,
 Шукай ся паняночки.

ДЕСЬ ТУТ БУЛА ПОДОЛЯНОЧКА

Повільно

Музична партитура для пісні "Десть тут була подоляночка". Вона складається з двох рядків нот на скрипковій лінійці. Перший рядок починається з ключа фа-бемоль і ритмічного знаку common time. Другий рядок починається з ключа фа-бемоль і ритмічного знаку common time. Під нотами наведено українські ліричні тексти.

Десть тут бу - ла по - до - ля - ноч - ка,
десть тут бу - ла мо - ло - де - сень - ка?

Тут во - на сто - я - ла, бо во - ди не ма - ла,
до зем - лі при - па - ла,
лич - ко не вмива - ла.

Десть тут була подоляночка,
Десть тут була молодесенька?
Тут вона стояла.
До землі припала,
Личко не вмивала,
Бо води не мала.

Устань, устань, подоляночко,
Умий личко, як ту скляночку,
Підскочи до раю,
Візьми дівча скраю.

ТАМ СТОЯЛА ПОДОЛЯНОЧКА

Помірно

Музична партитура для пісні "Там стояла подоляночка". Вона складається з двох рядків нот на скрипковій лінійці. Перший рядок починається з ключа фа-діз і ритмічного знаку common time. Другий рядок починається з ключа фа-діз і ритмічного знаку common time. Під нотами наведено українські ліричні тексти.

Там сто - я - ла по - до - ля - ноч - ка,
Там сто - я - ла у - кра - ї - ноч - ка,

де во - на сто - я - ла, бо во - ди не ма - ла,
до зем - лі упа - ла,
ли - чко не вмива - ла.

Там стояла подоляночка.
Там стояла україночка,
Де вона стояла,
До землі упала,
Личка не вмивала,
Бо води не мала.

Устань, устань, подоляночко,
Умий личко, як ту скляночку,

ПЕРЕБІРЛИВА ДОНЬКА

Хтіла мене мати

Жваво

Хті - ла ме - не ма - ти
 За пер - шо - го да - ти,
 та й за пер - шо - го да - ти,
 А той пер - ший ма - лий, не - до-
 вер - ший, ой не дай ме - не, ма(ти!)

Хтіла мене мати
 За першого дати,
 Та й за першого дати.
 А той перший малий, недоверший,
 Ой не дай мене, мати!*

Хтіла мене мати
 Та й за другого дати. 2 р.
 А той другий мому серцю тугий,
 Ой не дай мене, мати!

Хтіла мене мати
 Та й за третього дати. 2 р.
 А той третій не має верети,
 Ой не дай мене, мати!

Хтіла мене мати
 За четвертого дати. 2 р.
 Той четвертий, він є дуже впертий
 Ой не дай мене, мати!

Хтіла мене мати
 Та й за п'ятого дати. 2 р.
 А той п'ятий не поставив хати,
 Ой не дай мене, мати!

Хтіла мене мати
 Та й за шестого дати. 2 р.
 А той шестий малий, недоверший,
 Ой не дай мене, мати!

Хтіла мене мети
 Та й за смого дати. 2 р.
 А той семий сумний, невеселий,
 Ой не дай мене, мати!

Хтіла мене мати
 Та й за восьмого дати. 2 р.
 А той восьмий малий, недорослий,
 Ой не дай мене, мати!

Хтіла мене мати мати
 За дев'ятого дати. 2 р.
 Той дев'ятий не поставив хати.
 Ой не дай мене, мати!

Хтіла мене мати
 За десятого дати. 2 р.
 Той десятий хороший, вусатий,
 Ой дай, дай мене, мати!

* Останні два рядки куплетів співаються двічі

ВОЛОДАР, ВОЛОДАРОЧКУ

- I. – Володар, володарочку,
Одчини заворотечку.
II. – А хто з-за ворот кличе? (2)
I. – Царата й панята
Й шалиї дитята.
II. – А що то за дар везуть?? (2)
I. – Ярїї пчолочки.
II. – А на чом воно іде?? (2)
I. – На золотом креслічку.
II. – А чим забавляється? ? (2)
I. – Золотий ніжик має.

Й ВЕСНА НАША КРАСНА

- I. – Й весна наша красна,
Що ти нам принесла?
II. – Що я вам принесла? (2)
– Жінкам по робочку,
Дівкам по віночку.
I. – Йа що за дар везуть? (2)
II. – Мале дитя везуть. (2)
I. – А на чому воно сидить?
II. – Золотее крісло має,
Червонеє ябко грає.
I. – А чим воно крає? (2)
II. – Золотий ніжик має,
В червоне яєчко грає.

ПЛИВЕ КАЧУР, ПЛИВЕ КАЧУР В ГОРОХОВІМ ВІНКУ

Помірно

Пли - ве ка - чур, пли - ве ка - чур
в го - ро - хо - вім він - ку.
в го - ро - хо - вім він (ку).

Пливе качур, пливе качур в гороховім вінку.*
Вибирай си, качурику, щонайкращу дівку.
І та гарна, і та гарна, і та непогана,
А між ними дівчинонька, як намальована.

* Друга половина кожного рядка співається двічі.

Ой казала мені мати дівчат вибирати.
Та й казала мені мати дівчат вибирати.
Та й казала мені мати сиротоньку брати.

Бо я собі не сирота, а мамина дочка,
А на мені коралики, вишита сорочка.

ПУСКАЙТЕ НАС, ПУСКАЙТЕ НАС

Пус - кай - те нас, пус - кай - те нас
до вср - бо - ї ла - ти.
до вср - бо - ї ла - ти.

Дівчата стоять в один ряд, тримаючись за руки. Напроти них стоять хлопець і дівчина. Дівчата співають:

– Пускайте нас,*
До вербої лати.*

Хлопець і дівчина відповідають:

– Не пустимо,*
Мости поламати.

Дівчата:

– А ми мости направимо,
А вам дівку оставимо,
Таки перейдемо.*

Дівчата біжать вперед і співають:

Соломиця не ломиться,
Наша дівка не втомиться,
Таки перейдемо.*

Ті, що стоять в парі, затримують останню дівчину, залишаючи біля себе. Гра продовжується доти, поки в тому ряду, де були дівчата, не залишаться двос.

* Позначений рядок повторюється двічі.

ВОРОТАР

Воротар, воротар, воротарчику

Воротар, во-ро-тар, во-ро-тар - чи-ку,
 йа втво-ри, йа втво-ри во-ро-точка.

I. – Воротар, воротар, воротарчику,
Йа створи, йа створи вороточка.*

II. – Не втворим, не втворим вороточка,

I. – А хто ж там, а хто ж там за пан їде?
 А що ж він, а що ж він за дар везе?*

II. – Золотее, золотее горняточко,
 Молодее, молодеє дитяточко.*

* Далі позначений текст співається з другим рядком мелодії.

Воротаре, воротаре, воротарчику

Во-ро-та-ре, во-ро-та-ре, во-ро-тар-чи-ку,
 йа втво-ри, йа втво-ри во-ро-тонь-ка.

I. – Воротаре, воротаре, воротарчику,
Йа створи, йа створи воротонька.

II. – Ой що ж там, ой що ж там за пан їде.
 Ой що ж нам, ой що ж нам за дар везе?

I. – Золотії, золотії вербляночки
 Крайньої, крайньої дитяточки.

ВЕРБОВАЯ ДОЩЕЧКА, ДОЩЕЧКА

Помірно

Вер-бо - ва - я до - щечка, до - щеч - ка,
там хо-ди-ла Нас - точ-ка, Нас - точ - ка.

Вербовая дощечка, дощечка.
Там Ходила Насточка, Насточка.

На все поле леліє, леліє:
Звідки милий приїде, приїде

Та привезе чоботи, чоботи
Київської роботи, роботи.

Як Насточка взувала, взувала,
Дібровонька палала, палала.

– Ти, зозулько, в діброві, в діброві,
Не куй рано на зорі, на зорі.

Не куй рано на зорі, на зорі,
Збудиш неньку в коморі, в коморі.

В мене ненька старенька, старенька
Ще й до того чуженька, чуженька.

Скаже мені робити, робити
– Вгору камінь котити, котити.

Я ж покочу на місто, на місто,
Куплю дівкам намисто, намисто.

На їх шиї біленькі, біленькі,
На їх долі добренькі, добренькі.

ВЕРБОВАЯ ДОЩЕЧКА

Вербовая дощечка, дощечка

Вер - бо - ва - я до - щеч-ка, до - щеч -ка,
хо - дить по ній Нас - точ - ка, Нас-точ - ка.

Вербовая дощечка, дощечка,
Ходить по ній Насточка, Насточка.

Ой Насточка леліла, леліла,
На всі боки гляділа, гляділа:

Відки милий приїде, приїде,
Що Насточці привезе, привезе?

Привезе їй чобітки, чобітки
З червоної позлотки, позлотки.

Чобітки муть рипіти, рипіти,
А підківки звеніти, звеніти.

– Де ти, Насте, бувала, бувала,
Як дуброва палала, палала?

– Решетом воду носила, носила
Та й дуброву гасила, гасила.

Нім я воду донесла, донесла,
А дуброва погасла, погасла.

ДІБРОВА

Ой в середу, в середу

Повільно

Ой в се - ре-ду, в се - ре - ду, в се - ре-ду
пас - ла дів-ка че - ре - ду, че - ре - ду

Ой в середу, в середу, в середу
Пасла дівка череду, череду.

Гнала товар додому, додому,
Запалила діброву, діброву.

Стали діброву гасити, гасити,
Відром воду носити, носити.

Скільки в відрі води є, води є,
Стільки в дівчат правди є, правди є.

А В ГОРОДЕЧКУ ЦАРІВНА, ЦАРІВНА

А в го - ро - деч - ку
ца - рів - на, ца - рів - на,
а за го - ро - деч - ком
ца - рен - ко, ца - рен - ко

А в городечку царівна, царівна,
А за городечком царенко, царенко.

Приступи, царенку, близенько, близенько,
Поклонися царівні низенько, низенько.

Приступи, царенку, ще й ближче, ще й ближче,
Поклонись царівні ще й нижче, ще й нижче.

Пророби, царенку, ворота, ворота,
Випусти царівну з города, з города.

Проведи царівну круг ряду, круг ряду
Та постав царівну у ряду, у ряду.

ЦАРІВНА

Зелена руточка, жовтий цвіт

Швиденько

Зе - ле - на - я ру - точ - ка, жов - тий
 цвіт, жов - тий цвіт.
 Най - кра - ща па - нєн - ка на весь
 світ на весь світ.

Зелена руточка, жовтий цвіт, жовтий цвіт.
 Найкраща паненка на весь світ, на весь світ.

По саду царевна ходила, ходила,
 До себе царенка манила, манила.

– Приступи, царенку, доблизу, доблизу,
 Вклонися царевні донизу, донизу.

Приступи, царенку, ще ближче, ще ближче,
 Вклонися царевні ще нижче, ще нижче.

І зроби царевні ворота, ворота,
 Виведи царевну з города, з города.

Обведи царевну кругом ряду, кругом ряду
 Та постав царевну у ряду, у ряду.

А МИ КОНЕЙ ЗАПРЯЖЕМ, запряжем, запряжем

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of the song, with lyrics 'А ми ко-ней за - пря - жем, за - пря - жем' written below it. The second staff continues the melody for the second line, with lyrics 'тай по па - рі ви - о - рем, ви - о - рем' written below it. The notation includes treble clefs, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody consists of eighth and quarter notes, with some phrases repeated as indicated by repeat signs.

I. – А ми коней запряжем, запряжем, запряжем
Та й по парі виорем, виорем.
Ми пшеницю засієм, засієм, засієм.
Ми пшеницю засієм, засієм

II. – А ми коні випустим, випустим, випустим
Та пшеницю випасем, випасем.

I. – А ми коні спіймемо, спіймемо, спіймемо,
А ми коні спіймемо, спіймемо.

II. – А ми коні викупим, викупим, викупим,
А ми коні викупим, викупим.

I. – А ми гроші не берем, не берем, не берем,
А ми гроші не берем, не берем.

II. – А ми гроші не даєм, не даєм, не даєм,
А ми гроші не даєм, не даєм.

I. – Ой дайте нам дівочку, дівочку, дівочку
В рутяному віночку, віночку.

I. – Ой нате вам другу, другу, другу,
До цієї парою, парою.

I. – В нашім полку прибуло, прибуло, прибуло,
В нашім полку прибуло, прибуло.

II. – В нашім полку вибуло, вибуло, вибуло,
В нашім полку вибуло, вибуло.

КРОПИВ'ЯНЕ КОЛЕСО

Нешвидко

1. Кро - пи - в'я - не ко - ле -
2. Ви - ще дре - ва лі - та -

со, кро - пи - в'я - не ко - ле - со
ло, ви - ще дре - ва ви - да - ло.

1. Кропив'яне колесо	2 р.
2. Вище дерева літало,	2 р.
3. Більше дива видало.	2 р.
4. Та піймало комаря	2 р.
5. Та й принесло до пана.	2 р.
6. Стали раду радити,	2 р.
7. Як комаря ділити.	2 р.
8. Сьому, тому по стегну,	2 р.
9. А Грицькові хвоста шмат,	2 р.
10. Що хороший парінь-хвать,	2 р.
11. А Миколі – тулубець,	2 р.
12. Що хороший молодець.	2 р.
13. Олехвіру – печінка,	2 р.
14. Щоб ввірвався з причілка,	2 р.
15. А Марусі – кишочки,	2 р.
16. На головку стьожички,	2 р.
17. А Натальці – сердечко,–	2 р.
18. Люби ж мене, сёрдичко!..	2 р.

ОЙ ВЕСНА, ВЕСНА

Хутенько

Ой вес-на, вес-на, вес - ня - ноч-ка, де тво-я доч-ка Па - ня-ноч-ка?..

Ой весна, весна,
Весняночка...
Де твоя дочка
Паняночка?
Погнала бичка
На житечко...
Пасися, бичку,
Я спряду мичку.
Старому діду –
На холоші,
А молодому –
На кишеню!
Старому діду –
Воші в холоші!
А молодому –
В кишеню гроші!

ТА УЖЕ Ж ВЕСНА

Al[legro] moderato

Та у-же ж вес - на! Та у-же ж крас- на! Із стріх во-да кап-ле

Із стріх во-да капле, із стріх во-да кап-ле, із стріх во-да кап-ле.

Та уже ж весна!
Та уже ж красна!
Із стріх вода капле. (4 рази)

ЩО Ж ТО ЗА ПТАШИНА

Повільно

Що ж то за пта - ши - на по по - лю лі - та - є,
по по - лю лі - та - є, тра - ву роз - гор - та - є?

Що ж то за пташина
По полю літає,
По полю літає,
Траву розгортає?

ТА ГУЛЯ, ГУЛЯ, ГОЛУБОК

Andantino

Та гу-ля, гу - ля, го - лу - бок, та гу-ля, си - зий
вор - ку - нок. В по - ле ле - тить - вор - ку - є, з по - ля ле - тить
горь - ку - є. Ой льолі, ой льо - лі, а льольой, льо - лі, льо - лі.

Та гуля, гуля, голубок,
Та гуля, сизий воркунок.
В поле летить – воркує,
З поля летить – горькує.
Ой льолі, ой льолі,
А льольой, льолі, льолі.

ОЙ ВЕРБО, ВЕРБО, ВЕРБИЦЕ

Andante sosten[uto]

The musical score is written on two staves. The first staff is a vocal line in treble clef, 6/8 time, starting with a piano (p) dynamic. The second staff is a piano accompaniment in treble clef, 6/8 time. The lyrics are written below the notes.

Ой вер - бо, вер - бо, вер - би - це,
На то - бі ду - бо - ва ко - ри - ця.

Ой вербо, вербо, вербице,
На тобі дубова кориця.

ВЕСНЯНКА

Three empty musical staves are provided for the song 'ВЕСНЯНКА'. Each staff begins with a treble clef.

Заспів:

Ой, дай Боже
Весну почати
Красну величати
Світлом засівати
Сили Божої набирати

Приспів: (повторити тричі)

Пробудились – ідемо
В серці світло несемо
Рід наш красний величаємо
До вершини підіймаємо
Україну прославляємо –
Наш Божий Світ!

РОЗДІЛ 3

КУПАЛЬСЬКІ ОБРЯДОВІ ПІСНІ

Свято Купайла, як і всі стародавні українські свята, було космогонічним, тобто відзначалося літнє рівнодення, яким закінчується літній сонячний цикл календарних дохристиянських свят – це свято молоді – Купало або Купайло, що з часом, після прийняття християнства, деякою мірою трансформувалося в церковне свято Івана Хрестителя, яке святкується церквою 7 липня. Після поширення християнства давнє народне свято Купала в результаті християнського нашарування почало називатися святом Івана Купала.

Це свято припадає на день літнього сонцезвороту, тому символізує народження літнього сонця – Купала, і тим самим завершує панування весняного сонця – Ярила. В цей час небесне світило перебуває у куполі – найвищій небесній точці, тому дні тоді найдовші, а ночі – найкоротші.

Головні персонажі свята – Купало та Марена, які уособлюють чоловіче (сонячне) і жіноче (водяне) божества. Ці дві дійові особи обираються хлопцями та дівчатами або виготовляються як опудала. Таке поєднання гілка верби – Купайлиця.

За повір'ями, в купальську ніч, яка є найкоротшою, не можна спати, оскільки в цей час оживає не лише природа, а й особливо активно стає всяка нечисть – відьми, перевертні, русалки, чаклуни, домовики, водяники, лісовики.

Проте скупатися у відкритій воді потрібно обов'язково: в цей час вся нечиста сила виходить з річок і морів, тому людині нічого не загрожує. У цю ніч вода набуває цілющих властивостей, допомагає очистити тіло і душу від поганих помислів і зла.

НА ІВАНА, НА КУПАЙЛА

На І - ва - на, на Ку - пай - ла Ку - пав - ся І - ван
та в во - ду у - пав, Ку - пай - ла на І - ва[на].

На Івана, на Купайла
Купався Іван та в воду упав,
Купайла на Івана. (2)
Купайла на Івана,
Ішли дівочки по ягідочки,
Купайла на Івана. (2)
На Івана, на Купала
Всі дівочки перебрели,
Купайла на Івана. (2)
Купайла на Івана,
Дівка Маринка утонула,
Купайла на Івана. (2)

ОЙ НА ІВАНА, НА КУПАЙЛА

Ой на І - ва - на, на Ку - пай - ла
ви - йшла Ган - ну - ся так, як пан-на.

Ой на Івана, на Купайла
Вийшла Ганнуса так, як панна.
На ню парубки заглядаються,
Єї займати стидаються.
Ой нема чому дивувати,
Не старалася на ню мати.
Єї Нестерко постарався,
Єї сватати обіцявся.

ОЙ НЕ СТІЙ, ДУБЕ, НАД ВОДОЮ

Ой не стій, дубе, над водою,
 Бо тобі, дубе, горе буде.
 Стань собі, дубе, у садочку
 Та в хрещастому барвіночку.
 Там тобі, дубе, добре буде,
 Як тії дитині у матінки,
 Що цілий тиждень у віночку,
 Прийде неділя – у таночку.

ОЙ БІЖИТ КОНИК ПІД ГРЕЧКОЮ

Ой бі - жит ко - ник під греч - ко - ю,
 а за ним Ва - сіль з гнuz - деч - ко - ю:

Ой біжить коник під гречкою,
 А за ним Василь з гнuzдечкою:
 – Ой чекай, коню, загнuzдаю
 Та поїдемо до Дунаю.
 Ой до Дунаю води пити,
 А до Івана дівку любити.
 А там криниця цембрована,
 А там дівчина мальована.

ОЙ НА ІВАНА

Adagio

S
A

Ой на І-ва-на та й на Ку-па-ла, там дів-чи-нонь-ка
кві-ти зби-ра-ла, кві-ти зби-ра-ла, в пу-че-чок кла-ла

S
A

T

S
A

ой на І-ва-на та й на Ку-па-ла. Ой сві-ти-сон-це,
Мм(ой)

T

B

сві-ти та не грій, щоб мій ві-но-чок та й не зго-рив

щоб мій ві-но-чок жи-вий зо-став-ся щоб ми-лень-ко-му

mf *f*

в ру-ки до-став - ся. Ой на І-ва-на та й на Ку-па-ла

в ру-ки до-став - ся. Ой.

там дів-чи-нонь-ка кві-ти зби-ра-ла, кві-ти зби-ра-ла,

Ой

Ой на Івана та й на Купала,
 Там дівчинонька квіти збирала,
 квіти збирала, в пучечок клала
 Ой на Івана та й на Купала.
 Ой світи, Сонце, світи та не грій,
 щоб мій віночок та й не згорів.
 Щоб мій віночок живий зостався,
 щоб миленькому в руки достався.
 Ой на Івана та й на Купала,
 Там дівчинонька квіти збирала,
 квіти збирала ой на Івана та й на Купала.

КУПАЛА НА ІВАНА

Allegretto

mf 1. Ку-па - ла на І - ва - на, Ку-па - ла на І - ва - на, і -

mf 2. Ку-па - ла на І - ва - на, Ку-па - ла на І - ва - на, і -

Гов.

The first system of the musical score consists of three staves. The top staff is the vocal line, starting with a mezzo-forte (mf) dynamic. The middle and bottom staves are piano accompaniment. The music is in 6/8 time and D major. The lyrics are: '1. Ку-па - ла на І - ва - на, Ку-па - ла на І - ва - на, і -' and '2. Ку-па - ла на І - ва - на, Ку-па - ла на І - ва - на, і - Гов.'

шли дів - ки по я - гід-ки, і - шли дів - ки по я-гід-ки, і -

шов І - ван та в во-ду впав, і - шов І - ван та в во-ду впав,

The second system continues the musical score with three staves. The lyrics are: 'шли дів - ки по я - гід-ки, і - шли дів - ки по я-гід-ки, і -' and 'шов І - ван та в во-ду впав, і - шов І - ван та в во-ду впав,'. The music transitions to a new key signature of two flats (B-flat major) and a 6/8 time signature.

f 3. Ку-па - ла на І - ва - на, Ку-па - ла на І - ва - на, за

The third system consists of three staves. The lyrics are: '3. Ку-па - ла на І - ва - на, Ку-па - ла на І - ва - на, за'. The music is in 6/8 time and B-flat major. The dynamic is forte (f).

ним Ма-ре-на ско - чи-ла, за ним Ма-ре - на ско - чи-ла.

The fourth system consists of three staves. The lyrics are: 'ним Ма-ре-на ско - чи-ла, за ним Ма-ре - на ско - чи-ла.' The music is in 6/8 time and B-flat major.

Lento, Funebre

S
A

4. Ку - па - ла на І - ва - на, Ку - па - ла на І - ва - на, дів - ка Ма - ре - на вто - ну - ла, дів - ка Ма - ре - на вто - ну - ла

Tempo I

S
A
T
B

f 5. Ку - па - ла на І - ва - на, Ку - па - ла на І - ва - на, і - шли дів - ки по я - гід - ки, і - шли дів - ки по я - гід - ки. і -

f(p) *Fine*

1. Купала на Івана,	2 р
Ішли дівки по ягідки.	2 р
2. Купала на Івана,	2 р
Ішов Іван та й в воду впав.	2 р
3. Купала на Івана,	2 р
За ним Марена скочила.	2 р
4. Купала на Івана,	2 р
Дівка Марена втонула.	2 р
5. Купала на Івана,	2 р
Ішли дівки по ягідки.	2 р

✱ - удари в бубон, або долоні.

ЧИЙ ЖЕ ТО ВІНОЧОК

Andante

S
1. Чий же то ві - но - чок пли - не по во - ді?

A

Ой да - на, да - на, по - між бе - ре - га - ми.

T
2.- То мо - ей Я - рин - ки ві - но - чок пли - ве.

B

Ой да - на - да на, у бист-рій во - ди - ці.

3. Пли - ве по до - ли - ні у тра - ві зе - ле - ній.
4. Не по - то - пай, він - ку, зе - ле - ний бар - він - ку.

Пли - ве, пли - ве у тра - ві зе - ле - ній.
Не по - то - пай, зе - ле - ний бар - він - ку.

Ой да - на - да на, у тра - ві зе - ле - ній.
Ку - пай-ло да - на.

Ой да - на, у тра - ві е - ле - ній.
Ку - пай-ло да - на.

1. – Чий же то віночок
Плине по воді?
Ой дана-дана, поміж берегами.
2. – То моєї Яринки віночок пливе.
Ой дана-дана, у бистрій водиці.
3. Пливе по долині
У траві зеленій.
Ой дана-дана, у траві зеленій.
4. Не потопай, вінку,
Зелений барвінку.
Ой дана-дана, Купайло-дана.

КРИВИЙ ТАНЕЦЬ

А ми в Кривого танцю йдем, танцю йдем
А ми йому кінця не знайдем, не знайдем.

Приспів:

*А вода по каменю, а вода по білому
Стиха йде, стиха йде.*

Приспів.

Ішли дівчата через бір, через бір.
На них хусточки як мак-цвіт, як мак-цвіт.

Приспів.

Стали хусточки маяти, маяти
Стала діброва палати, палати.

Приспів.

Стали дівчата гасити, гасити.
Цебрами воду носити, носити.

Приспів.

Скільки у цебрах водиці, водиці,
Стільки у дівчат правдиці, правдиці.

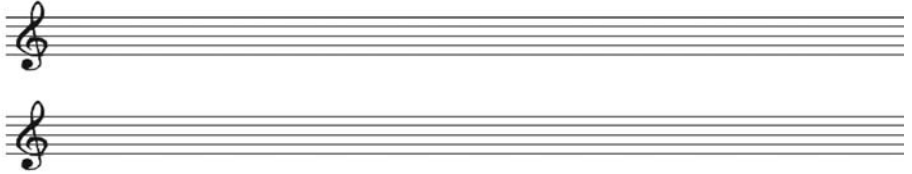
Приспів.

Стали парубки гасити, гасити.
Решетом воду носити, носити.

Приспів.

Скільки в решеті водиці, водиці,
Стільки в парубків правдиці, правд.

ОЙ НА ГОРОДІ КАТРАН, КАТРАН

Ой на городі катран, катран,
Стоїть Василько, як пан, як пан.
Ой на городі, петрушечка,
Стоїть Орися, як душечка.
Катран петрушку покриває,
Василь Орисю обіймає.

НАШЕ КУПАЙЛО ВИСОКЕЄ

Помірно

На - ше Ку - пай - ло ви - со - ке - є,
на - ше Ку - пай - ло ши - ро - ке - є,

Наше Купайло високее,
Наше Купайло широкеє.
Наше Купайло із гілоньки,
Його вбирають всі дівоньки.
Його вбираєм, співаємо,
Свого ми щастя чекаємо.
Наше Купайло – до місяця.
Хто його зломить – повіситься.

Ой на Купайла вогонь горить,
А наших хлопців живіт болить.
Нехай же наші хлопці знають,
Нехай Купайла не ламають.

ОЙ ЛЕТИЛО ПОМЕЛО

Andantino

1. Ой ле - ті - ло по - ме-ло, че-рез на - ше се - ло, дощ бу-
де, дощ бу - де, дощ бу - де.
дощ бу - де.

3. та й ди - мить, та й ди - мить.
4. та й смі - шить, та й смі - щить.
8. Мій бу - де, мій бу - де

1. Ой летіло помело, через наше село,
Дощ буде, дощ буде. 2 р.
2. Ой летіло помело, через наше село,
Стовпом дим, стовпом дим, 2 р.
3. Сіло спочивати на Кирила хаті –
Та й димить, та й димить, 2 р.
4. Кирилова хата та й запалилася,
Та й димить, та й димить. 2 р.
5. А Уляна з радощів несе воду пригорщів
Та й гасить, та й гасить. 2 р.
6. Що залиє – то займеться, а Уляна засміється
Та й смішить, та й смішить. 2 р.
7. А в найлого Івана зайнялася голова,
Чий буде, чий буде? 2 р.
8. А Ганнуса з радощів несе воду пригорщів,
Мій буде, мій буде! 2 р.

ІВАНА КУПАЛА ТА Й В ВОДУ УПАЛА

Maestoso

І - ва - на Ку - па - ла та й в во - ду упа - ла. І - ва - на Ку -

па - ла та й в воду упа - ла. На бе-реж-ку су-ши-ла-ся, сво-ей ко-сой

хва-ли-ла-ся. І- ва - на Ку - па - ла та й в воду у - па - ла

І - ва - на Ку - па - ла та й в воду упа - ла. І - ва - на Ку -

па - ла та й в во-ду упа - ла. На бе-реж-ку су-ши-ла-ся,

сво-єй ко - сой хва-ли - ла - ся. І - ва - на Ку - па - ла та й в воду у -
 па - ла І - ва - на Ку - па - ла та й в воду у - па - ла.
allarg. *a tempo*

Де ж ти ку- пав - ся, ой во - ди не бо - яв-ся

Івана Купала
 Та й в воду упала. } 2 р.
 На бережку сушилася,
 Своєю косою хвалилася.
 Івана Купала.
 Та й в воду упала. } 2 р.
 Де ж ти купався –
 Води не боявся?

ЧОМ ТИ, БАРВІНКУ

– Чом ти, барвінку не стелишся?
 – Чом ти парубче, не женишся?
 – Я ще зелений, постелюся,
 Я ще молодий, оженюся.
 – Чом ти, руточко, в гору не йдеш,
 – Чом ти, дівчинонько, заміж не йдеш?
 – Я ще зелена, в гору піду,
 Я ще молода, в парі буду!

ОЙ КУПАЛО-РОЗКУПАЛО

Allegretto

Oй Ку-па-ло-роз-ку-па-ло в нас на ву-ли-ці й упа-ло Ку - па - ло на Йва- но

Oй Ку-па-ло - роз- ку- па-ло в нас на ву-ли-ці й упа-ло, ой Ку - па-ло-роз-ку- па-ло

в нас на ву-ли-ці й упа-ло, *f* Ку - па-ло на Йва-но. *Meno mosso* Де ж ти ку-пав-ся

Де ж ти ку-пав - ся, во-ди не бо-яв - ся, во-ди не бо-яв - ся,

Ку-па-ло Ку-па-ло
Ку-па-ло на Йва - на Ку-па-ло на Йва - на
Ку - па - ло Ку - па - ло

Закінчення

Ой Ку-па-ло - роз- ку- па-ло в нас на ву-ли-ці й упа-ло, ой Ку - па-ло-роз-ку- па-ло

в нас на ву-ли-ці й упа-ло, ой Ку - па-ло-роз-ку- па-ло в нас на ву-ли-ці й упа-ло,

Ку - па - ло на йва - но.

1. Ой Купало-розкупало,
В нас на вулиці й упало.
Купало на Йвано.

Приспів:

Де ж ти купався, 2 р.
Води не боявся. 2 р.

2. Що на Петра хліб пекла,
А на Йвана вибирала,
Купало на Йвано.

Приспів.

3. Ой купався Мусій
Доведеться й усім.
Купало на Йвано!

Приспів.

4. На калину роса впала,
В нас на вулиці Купала.
Купало на Йвано.

Приспів.

А ДЕ НАШЕ КУПАЙЛО СТОЯЛО

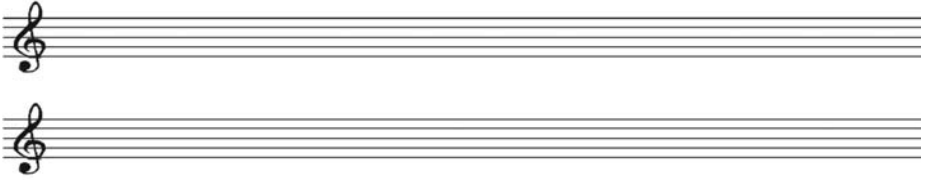
Andante

The image shows a musical score for the song 'А де наше купайло стояло'. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 4/4. The lyrics are written below the vocal line. The first system covers the first three measures, and the second system covers the next three measures.

А де на - ше Ку - пай - ло сто - я - ло,
то там мі - сяць і со - ней - ко сі - я - ло.

1. А де наше Купайло стояло,
То там місяць і сонейко сіяло.
2. То там яснеє сонейко сіяє,
Там Микола кониченька сідлає.
3. Там Микола кониченька сідлає,
До дівчини поїхати думає.
4. Ой приїхав під новії ворота,
– Вийди, вийди, дівчино молода.
5. Ой не вийшла дівчина, лиш мати,
Та став її так Микола питати:
6. – Чи є моя дівчина удома,
Ой, чи вона, молоденька, здорова?
7. Чого вона і горда і пишна
Чого вона на Купайла не вийшла?
8. – Русу косу звечера чесала,
По півночі черевички взувала.
9. На розсвіті личенько вмивала,
Тому на Купайлі не бувала.

ОЙ ПІД ВЕРБОЮ ЗАМЕТЯНО

Ой під вербою заметяно,
Там барвіночком застеляно,
Там ластівочка купалася,
На бережечку сушилася.

ОЙ НА ГОРІ КУПАЛЬНИЦЯ

Не поспішаючи

Ой на го - рі ку - паль - ни - ця,
там зо - зу - лень - ка ку - па - єть - ся.

Ой на горі купальниця,
Там зозуленька купається.
Вийшла на берег сушитися...
Стала Маруся журитися:
Ще полотна не напярала,
А вже Петруся сподобала.
Ще й полотенця не вбілила,
А вже Петруся полюбила.

НА КУПАЛА ВОГОНЬ ГОРИТЬ

Moderatto

1. На І-ва-на, на І-ва-на на І-ва-на, на І-ва-на на І-ва-на, на І-ва-на на І-ва-на, на І-ва-на на І-ва-на.
2. Ой на го-рі

во-гонь го-рить, в на-ших хлоп-ців жи-віт бо-лить.

ва-на на Ку-па ла, не-хай на-ші
бу-р'ян по-ріс за-брав чорт хлоп-ців у ліс, но-сив, но-сив,
на І-ва-на на Ку-па-ла, на І-ва-на не-хай на-ші
но-сив, но-сив

хлоп-ці зна-ють, хай Ку-па-ла не ла-ма
не ви-но-сив, за гіл-ля-ку тай по-ві
хлоп-ці зна-ють, хай Ку-па-ла не да-ма
не ви-но-сив, за гіл-ля-ку тай по-ві

Fine ють сив Як тя ма-ти бу-де би
Fine ють сив Як тя ма-ти бу-де би

ти, на - вчу я тя го - во ри - ти

ти, на - вчу я тя го - во ри - ти Гей!

1. На Купала вогонь горить,
в наших хлопців живіт болить.
Нехай наші хлопці знають,
хай Купала не ламають.
2. Ой на горі бур'ян поріс,
забрав чорт хлопців у ліс.
Носив, носив, не виносив,
за гілляку та й вивісив.
Ой у полі криниченька,
там стояла Маринонька.
Там Іванко коня пасе,
Маринонька воду несе.
Іван її переймає,
з відер воду виливає.
Ой, Іване, Іваноньку,
пусти мене додомоньку,
Бо я лиху матір маю,
Буде бити - добре знаю.
Як тя мати буде бити,
навчу я тя говорити.
Ой летіли гуси з броду,
сколотили в ставі воду.
Зак ся вода одстояла,
я си трохи постояла.
А тепер я признаюся,
що з козаком кохаюся.
Козак чорний, я білява,
поберемся - буде пара.
Козак чорний, як той
перець, я білява як паперець.
На Купала вогонь горить,
в наших хлопців живіт болить.

ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛЬЦЕ

Andante

1. Че - рез на - ше сель - це зе - ле - но де - рев - це. У не - ді - лю
 2. А з то - го де - рев - ця зр об - ле - на цер - ков - ця,
 3. А у тій цер - ков - ці чо - ти - ри ві - кон - ця.
 ра - но, з - за мо - ря да - ле - ко. 4. Пер - во - є ві - кон - це -
 6. Дру - го - є ві - кон - це -
 І - ван - ко, як сон - це, у не - ді - лю ра - но, з - за мо - ря да - ле - ко
 Ва - сіль - ко, як сон - це.

Через наше сільце
 Зелено деревце.

*Приспів:**

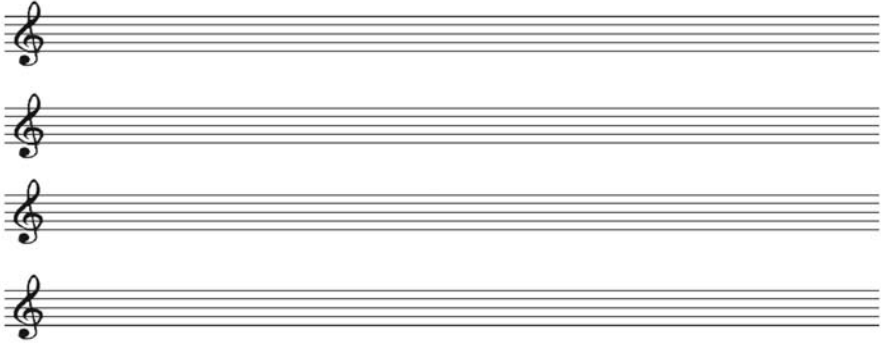
У неділю рано, з-за моря далеко.

А з того деревця
 Зроблена церковця.
 А у тій церковці
 Чотири віконця.

Первое віконце –
 Іванко, як сонце.
 Другое віконце –
 Василько як сонце.

* Повторюється після кожної строфи.

НА КУПАЛА

На купала - нічка мала.
В нас на вулиці Купала!
Купала, Купала!

На калину роса впала,
В нас на вулиці Купала!
Купала, Купала!

Пішли дівки по ягідки,
Молодці по суниці...
Купала, Купала!

Усі дівки назбирали,
Молода Ярина заблукала.
Купала, Купала!

Гайда, дівки до лісочку,-
Чи не знайдем Яриночку.
Купала, Купала!

Знайшли, знайшли Яриночку -
Милувалась з Богданочком.
Купала, Купала!

Гуляй, гуляй до неділі -
Заспіваєм на весілля!
Купала, Купала!

СТІЙ, ДУБЕ

А за нашим садом
Три місяці рядом.

*Приспів:**

Стой, дубе, не гуди,
На дубові жолуді,
На вулиці Купала, Купала!

Перший місяць ясний,
То Богданко красний,

Другий місяць ясний,
Ярослав прекрасний.

А за нашим садом
Три зіроньки рядом.

Перша зірка ясна,
То Ярина красна.

Друга зірка ясна,
То Любава красна.

Третя зірка ясна,
То Надійка красна.

А Богданко каже:
«Я Ярину люблю,

Я своїй Ярині
Черевички куплю».

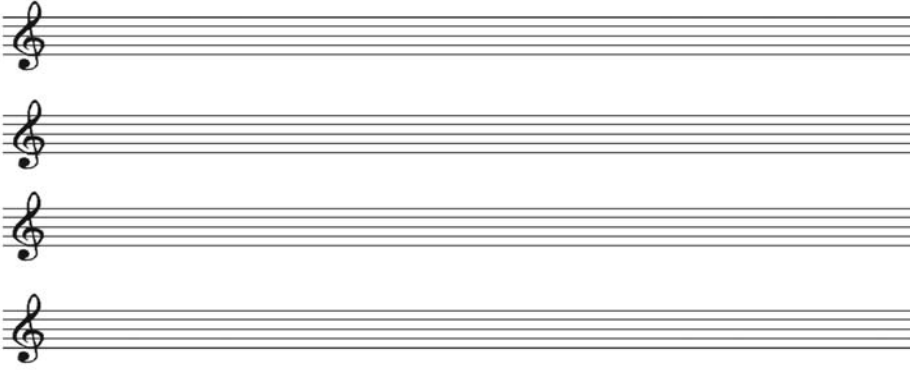
Ярослав же каже:
«Я Любаву люблю,

Я своїй Любаві
Хустиночку куплю».

Володимир каже:
«Я Надію люблю,
Я своїй Надійці
Намистечко куплю».

** Повторюється після кожної строфи.*

ЗАПЛЕТУ ВІНОЧОК

Заплету віночок,
Заплету шовковий,
На щастя, на долю,
На чорнії брови.

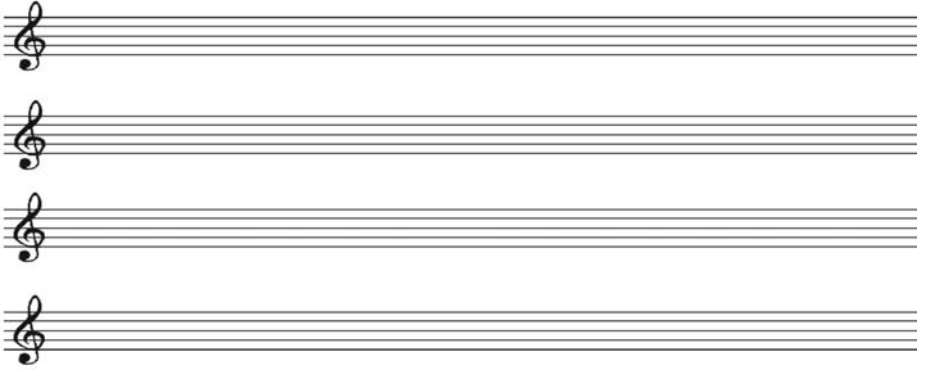
Та й пушу віночок
На биструю воду
На щастя, на долю,
На милого вроду.

Ой пливи, віночку,
Тихо за водою,
На щастя, на долю,
Милому за мною.

Ой поплив віночок
Тихо за водою,
Серденько дівоче
Забрав із собою.

Ой пливи, віночку,
Та по синій хвилі,
До тієї хати,
Де живе мій милий.

КОЛО МАРИНОНЬКИ

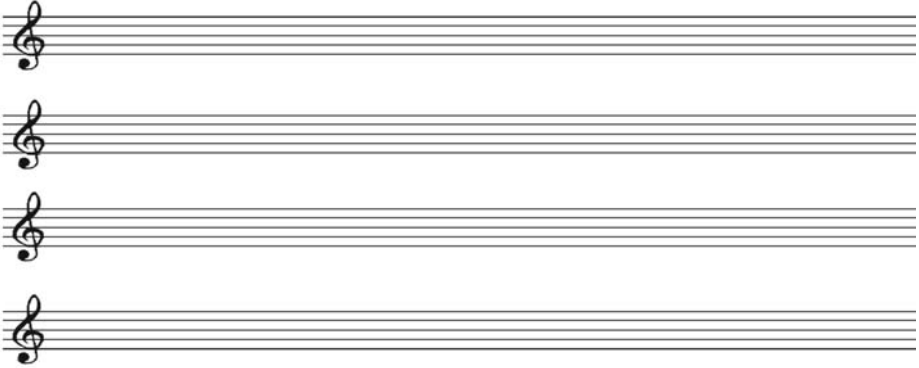
Коло Мариноньки
Ходили дівоньки.
Стороною дощик іде.
Стороною, та й на мою
Руженьку червону.

Ой на морі хвиля,
При долині роса.
Стороною дощик іде,
Стороною та й на мій
Барвіночок зелененький.

Сьогодні Купала,
Сьогодні Купала.
Рано-вранці сонце зійшло
Рано-вранці та й на мою
Ритоньку червону.

Ой на морі хвиля,
При долині роса.
Стороною дощик іде,
Стороною та й на мій
Барвіночок зелененький.

ОЙ НЕ РОСТИ, КРОПЕ

Ой не рости, кропе *
Високо та й у городі.
Ой не ходи старий
Коло моїх та й ворітечок.
Я ж того старого
Зроду та й і не любила,
По його слідочку
Каменем та й покотила.
Ой, як важко, важко
Каменю та й котитися,
А ще тяжче, важче
Старому та й женитися.
Ой порости кропе
Високо та й у городі,
Ой ходи, молодче
Коло моїх та ворітечок.
А я молодого
Зроду та й і полюбила,
По його слідочку
Перстеньком та й покотила.
Ой, як легко, легко
Перстеньку та й котитися,
А ще легше, легше
Молодому та й женитися.

* Кожний рядок повторюється двічі.

РОЗДІЛ 4

ЖНИВАРСЬКІ ПІСНІ

Жниварські пісні — музично-поетичні твори, що оспівують початок, хід та завершення жнив.

За обставинами виконання поділяються на три групи:

зажинкові, що виконуються під час зажинання першого снопа;

жнивні — виконуються найчастіше під час ходьби в поле, повернення з нього й на перепочинку;

обжинкові — оспівують ритуал зжинання останнього снопа.

ОД МЕЖІ ДО МЕЖІ

Не швидко

Од ме - жі до ме - жі та, Бо - же, нам по - мо - жи.
 Не - да - ле - ко край, Бо - же, по - ма - гай!

The musical score is written in 2/4 time. The first line contains the melody for the first two lines of text. The second line contains the melody for the next two lines of text, including a triplet of eighth notes marked with a '3' above them.

Од межі до межі
 Та, Боже, нам поможи.
 Недалеко край,
 Боже, помагай!

ОЙ ЧИЇ Ж ТО ЖЕНЦІ

Досить жваво

Ой чи - ї ж то жен - ці дів - ча - та та хлоп - ці,
 са - мі мо - ло - день - кі, сер - пи зо - ло - тень - кі?

The musical score is written in 2/4 time. It begins with a forte dynamic marking 'f'. The melody is lively and rhythmic, with a mix of eighth and quarter notes.

Ой чиї ж то женці –
 Дівчата та хлопці,
 Самі молоденькі,
 Серпи золотенькі?

А ВЖЕ СОНЦЕ КОТИТЬСЯ

Рухливо

А вже сон - це ко - тить - ся, нам до - до - му
хо - четь - ся. Наш па - не, наш, нам до - до - му час.

А вже сонце котиться,
Нам додому хочеться.

Приспів:

Наш пане, наш,
Нам додому час.

Йа вже час і пора,
Зійшов місяць із двора.

Приспів.

Йа вже сонце на пшениці,
Пусти, пане, молодіці.

Приспів.

Йа вже час і пора,
Зійшов місяць і зоря.

Приспів.

Йа вже сонце за ставками,
Пускай, пане, з парубками.

Приспів,

Йа вже сонце за гору,
Я додому вже піду.

Приспів

НУТЕ, НУТЕ, ДО МЕЖІ

Помірно швидко

Ну - те, ну - те, до ме - жі, ва - ре - ни - ки у ді - жі.

Нуте, нуте, до межі,
Вареники у діжі.

Ой нуте, робіть.
Себе не баріть.

Нуте, нуте, по п'ять,

Вареники киплять.

Не будете пильнувать.
Тут будете ночувать.

Вгору, сонінько, вгору,
Хай я нивочку дожду.

ОЙ ЛІТАЄ СОКОЛОНЬКО ПО ПОЛЮ

Помірно

Ой лі - та - є со - ко - лонь - ко по по - лю,

Та зби - ра - є че - ля - донь - ку до - до - му:

Ой літає соколонько по полю,
Та збирає челядоньку додому:

Іди, іди, челядонько, додому.
Вигуляла все літечко по полю,

Вигуляла все літечко ще й жнива,
Не боліла головонька ще й спина.

Не боліла головонька, ні спина,
Широкая нивонька – втомилась.

А вже ж мені вечеронька немила,
Далекая доріженька – спізналась.

ОЙ ПОСЛАЛА МЕНЕ МАТИ

Жваво

Ой по - сла - ла ме - не ма - ти зе - ле - но - го жи - та жа - ти.
а я жи - та не жа - ла, в бо - ро - зен - ці ле - жа - ла.

Ой послала мене мати
Зеленого жита жати.

А я жита не жала,
В борозенці лежала.

} Двічі

Ішли хлопці по козельці,
Знайшли дівку в борозенці

– Чого, дівко, лежиш,
Чом ти жита не жнеш?

} Двічі

ОЙ ЧИЄ ТО ЖИТО

Помірно швидко

Ой чи - є то жи - то сто - їть не - до - жа - то?
Не ще - бе - чи, со - ло - вей - ку, не ще - бе - чи,
на ти - хо - му Ду - на - ю си - дя - чи!

Ой чиє то жито стоїть недожато?

Приспів:

Не щечечи, соловейку, не щечечи,
На тихому Дунаю сидячи!

Ой як жита дожду,
То й Оля ну возьму.

Приспів.

А ще жита недожав,
А вже Оляну вияв.

Приспів:

Защечечи, соловейку, защечечи.
На тихому Дунаю сидячи!

ЗА ГОРОЮ, ЗА КРУТОЮ

Рухливо

За го-ро-ю, за кру-то-ю рос-те жи-то з ло-бо-до-ю.
 Ой ра-ю, ра-ю, ка-на-ре-ю, рос-те жи-то з ло-бо-до-ю.

За горою, за крутою
 Росте жито з лободою.

Приспів:

Ой раю, раю, канарею,
 Росте жито з лободою.

Там дівчина жито жала,
 В правій руці серп держала.

Приспів.

В правій руці серп держала
 А лівою підбирала.

Приспів.

Назад себе жменьки клала,
 Обернулась, позбирала.

Приспів.

Обернулась, позбирала,
 Та в снопочки пов'язала.

ЙОЙ ЧИЄ ТО ПОЛЕ

Рухливо

Йой чиє то по-ле за-дре-ма-ло стое,
 за-дре-ма-ло, за-дре-ма-ло?

Йой чиє то поле
 Задремало стое,
 Задремало, задремало.

Іллікове поле
 Задзвеніло стое,
 Задзвеніло, задзвеніло.

Женці молодії,
 Серпи сталяніє,
 Жита пожали
 І серпов не поламали.

ОЙ НА ГОРІ ЗАЦВІЛИ ОЖИНКИ

Помірно

Ой на го - рі за - цві - ли о - жин - ки,
в на - шо - го го - спо - да - ря до - жин - ки.

Ой на горі зацвіли ожинки,
В нашого господаря дожинки.
Ой до межі, женчики, до межі,
Розчинені пироженьки у діжі.
Ой жніте, женчики, до краю,
На вечерю бухінчика розкраю.

А ВЖЕ СОНЦЕ ЗАХОДИТЬ

Поволі

А вже сон - це за - хо - дить, а вже сон - це за - хо - дить
а мі - ся - чень ко схо - дить, а мі - ся - чень ко схо - дить.

А вже сонце заходить, (2)
А місяченько сходить. (2)

Женці вже дожинають, (2)
Стигле жито кінчають. (2)

Що сніп, то й колода,
Понові охолода.

Добру доленьку маю,
Зараню обжинаю.

Добри-с у пана дії,
Бо пан пшеницю віє.

А пані підмітав,
Пан паню обнімає.

– Вій, пане, пшениченьку,
Купи мені спідниченьку.

Якую? Зелененьку,
На мене, молоденьку.

А В НАШОГО ГОСПОДАРЯ

Поволі

А в на - шо - го гос - по - да - ря си - вий кінь.
Ой лі - та - є він по по - лю, як со - кіл.

А в нашого господаря
Сивий кінь.
Ой літає він по полю,
Як сокіл.

– Ой женчики, женчики
Ви мої,
Чи дожали житечко
Ви мені?

Ой літає він по полю,
Літає,
Та й все своїх женчиків
Питає:

– Ой дожали житечко,
Дожали,
Щоб здорові на другий рік
Діждали.

ОЙ НАШ ГОСПОДАР-ВИНОГРАД

Широко

Ой наш гос-по-дар- ви-но-град на - сі-яв жи-теч-ка та й сам рад.

Ой наш господар-виноград
Насіяв житечка та й сам рад.

Ой він по полю гуляв,
Свої женчики скликає.

– Ідіте, женчики, додому,
Вже ж нагулялись по полю.

Вже ж ви ходили-гуляли,
Густе житечко зжинали.

Густе житечко зжинали,
Часті копейки ставляли.

МАЯЛО ЖИТЕЧКО, МАЯЛО

Поволі

Ма-я - ло жи - теч - ко, ма - я - ло по - ки на ни - ві сто - я - ло.

Маяло житечко, маяло
Поки на ниві стояло.

А тепер не буде маяти,
Буде в копейках стояти.

– До краю, женчики, до краю,

Вам пирижечків я накраю.

– Нам вечеройка немила,
Широка нива втомила.

Ой не так нива, як снопи,
Що доносили до копи.

ОТО НАШ ГОСПОДАР ОХОЧИЙ

Бадьоро

О - то наш гос - по - дар о - хо - чий,
- жав жи - тей - ко, без но - чі,

о - хо - чий, ви - без но - чі. А // сто - до - ли.
но - чі,

Ото наш господар охочий, охочий,
Вижав житейко, без ночі, без ночі.
Але наш сусід лінивий, лінивий.
Має ще жита дві ниви, дві ниви.

Наша господиня домує, домує,
А нам пироги готує, готує.
А які пироги? Житнії, житнії,
Щоб були копи клійнії, клійнії,
Ой турбувалися заполи, заполи,
Що пустенькі стодоли, стодоли.
Ой не турбуйтеся заполи, заполи,
Будуть повні стодоли, стодоли.

ОЙ ДО КІНЦЯ, ЖЕНЧИКИ

Не швидко

Ой, до кін - ця, жен - чи - ки, до кін - ця, до кін - ця,
щоб ви - жа - ти пше-ни - чень - ку за сон - ця, за сон - ця.

Ой, до кінця, женчики,
До кінця, до кінця,
Щоб вижати пшениченьку
За сонця, за сонця.

Ой щось наша господиня
Бариться, бариться.
Ой щось довго гусонька
Вариться, вариться.

Не барися, господарю.
Не барись, не барись.
Ой вийди-но на нивоньку
Подивись, подивись.

Нехай твоє серденько
Радіє, радіє,
Бо вже наша пшениченька
У снопах жовтіє.

Ой заріж нам, господине,
Індика, індика,
Щоб була нам вечеронька
Ще й музика, ще й музика.

Ой повій же, вітроньку,
На нивоньку, на нивоньку
Бо несемо віночок
Додомоньку, додомоньку.

КОНЕЦЬ ЗАГОНУ, КОНЕЦЬ

Жваво

Конець загону, конець,*
Будемо вити вінець.
Обжали ж ми ту ниву
Як яру, так озиму.
Обжали, пов'язали,
В копейки поскладали.
Спи й панойку доволі,
Вже нивойка в столі.

* Кожен рядок повторюється двічі.

В ЧИСТОМ ПОЛЮ САДОЧОК, САДОЧОК

Жваво

В чистом поліу садочок, садочок.
Вили дівойки віночок, віночок.
Ой видать вони поснули, поснули,
Приїхав наш пан, не чули, не чули.
Сивим коником вилинув, вилинув,
Пару червоних викинув, викинув;
– То вам, дівойки, таночок, таночок,
Мні, молодому, віночок, віночок.

ОЙ ЗАШУМІЛА ДУБРОВА

Повільно

Ой за - шу - мі - ла дуб - ро - ва, ой за - дзве - ні - ла до - ро - га.

Ой зашуміла дуброва,
Ой задзвеніла дорога.

По тій дорозі женці йдуть
Стиха голосок подають.

Хто той голосок іачує,
Хай вечеройку готує.

А як не буде готова,
То хай не ночує дома.

Нехай ночує у лісі,
Як ластівойка у стрісі.

ПІШЛИ ДІВОНЬКИ В ДОЛИНУ

Помірно

Пі - шли ді - вонь - ки в до - ли - ну // ка - ли - нонь -
по чер - во - ну - ю ка - ли - ну, // ку ла - ма -

ку ла - ма - ти, бо - ро - донь - ку вби - ра - ти. // ку вби - ра - ти.

Пішли дівоньки в долину
По червону ю каліну.

Каліноньку ламати,
Бородоньку вбирати. } Двічі

Всім нам селом весело,
Ми віночок несемо,

Не з золота, не з яриці,
А з озимої пшениці. } Двічі

СИДИТЬ КОЗЕЛ ДА НА КОПІ

Рухливо

Си - дить ко - зел да на ко - пі ла ди - вить-ся бо - ро - ді:

Ой ди - во мні мо - ей бо - ро - ді:

Сидить козел да на копі
Да дивиться бороді:
– Ой диво мні моєї бороді.
Чия то борода
Медом-вином улила,

Чорним шовком повита?
– Іванова борода
Медом-вином улила,
Чорним шовком повита,
Ой диво мні, моєї бороді.

ВІДЧИНЯЙ, ПАНЕ, ВОРОТА

Пожвавлено

Від - чиняй, па - не, во - ро - та; бо йде тво - я ро - бо - та.

Не - сем то - бі він - ки із тво - є - ї нив - ки -

жит - ні - ї, пше-ничні - ї, щоб бу - ли ве - лич - ні (ї)

Відчиняй, пане, ворота;

Бо йде твоя робота.

Несем тобі вінки

Із твоєї нивки –

Житнії, пшеничні,

Щоб були величні.

} Двічі

ОЙ ПРОЧИНИ, ХАЗЯЇНУ, ВОРОТА

Пожавлено

Ой про-чи-ни, ха-зя-ї-ну, во-ро-та,
 Ой про-чи-ни, ха-зя-ї-ну, ві-кон-це,
 бо вже і-де із по-ля ро-бо-та.
 Ве-зем то-бі ві-но-чок, як сон-це.
 Ой про-чи-ни, ха-зя-ї-ну, но-ву бра-му,
 ве-зем то-бі ві-но-чок із ла-ну.

– Ой прочини, хазяїну, ворота,
 Бо вже іде із поля робота.

Ой прочини, хазяїну, віконце,
 Везем тобі віночок, як сонце.

Ой прочини, хазяїну, нову браму,
 Везем тобі віночок із лану.

ВРОДИ, БОЖЕ, ХЛІБ СВЯТИЙ

Поволі

Вро-ди, Бо-же, хліб свя-тий, // А до хлі-ба
 а до хлі-ба сир су-хий. // ще й дів-чи-на
 Жваво
 квар-та пи-ва // Гоп! Гоп! Го-па, го-па, го-па, гоп!
 чор-но-бри ва.

Вроди, боже, хліб святий,
 А до хліба сир сухий.
 А до хліба кварта пива
 Ще й дівчина чорнобрива.
 Гоп! Гоп! Гопа, гопа, гопа, гоп!

ПРИНЕСЛИ ПОЛОН З УСІХ СТОРОН

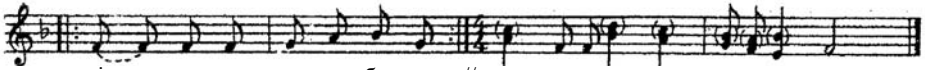
Широко

При-несли по - лон з усіх сто-рон, при-несли по - лон з у-сіх сто - рон,

Щас - ли - во все по - жа - ли, // шас - ли - во по - во - зи - ли,
шас - ли - во по - в'я - за - ли,

із по - ля до о - бо - ри, // гей, у щасли-ву - ю го-ди - ну!
із о - бо - ри до сто - до - ли,
із сто - до - ли до ко - мо - ри
із ко - мо - ри та й на ни - ву

Принесли полон з усіх сторон, (2)

Щасливо все пожали,
Щасливо пов'язали,
Щасливо повозили,
Із поля до обори,
Із обори до стодоли,
Із стодоли до комори.
Із комори та й на ниву,
Гей, у щасливу ю годину!

БОРОДО НАША ПИШНА

Помірно

Бо - ро-до на - ша пиш - на, // За-в'я-же-мо, бо - ро - ду ни-ні
бо - ро-до на - ша пше-нична! // на кол-госп-ній у-ро-жай-ній ни-ві.

Бородо наша пишна,
Бородо наша пшенична!
Зав'яжемо, бороду нині
На колгоспній урожайній ниві.
Щоб на той рік урожайна нива
Ще багатший урожай родила.

РАДІЙ, ВСЕ СЕЛО

Швидко, бадьоро

– Ра - дій, все се-ло, бо нам ве-се-ло, ра - дій, все се-ло бо
 нам ве-се-ло, гей! Йдуть жен-чи-ки з ві - ноч - ка - ми, йдуть жен-чи-ки з ві-
 Для повторення Для закінчення
 ноч - ка - ми. Ра //вай, наш край

– Радій, все село,* } Двічі
 Бо нам весело, гей!

Йдуть женчики
 З віночками.

Радій, все село,
 Бо нам весело, гей!

Несуть женці
 Радісну вість.
 Радій все село,
 Бо нам весело, гей!

Пшениченька
 Змолочена.

Радій все село,
 Бо нам весело, гей!

Зростили ми
 Рясний врожай.

Радій все село,
 Бо нам весело, гей!

То ж веселись,
 Співай наш край!

* Кожна строфа повторюється двічі.

А МИ ПОЛЕ ОРЕМО

Помірно

- А ми по-ле о - ре-мо, о - ре-мо, ой дід Ла-до, о- ре-мо, о - ре- мо.

Хлопці: – А ми поле оремо, оремо,
Ой дід Ладо, оремо, оремо.

А ми просо сіємо, сіємо,
Ой дід Ладо, сіємо, сіємо.

Дівчата: – А ми стадо випустим, випустим,
Ой дід Ладо, випустим, випустим,

Ваше поле витопчем, витопчем.
Ой дід Ладо, витопчем, витопчем.

Хлопці: – А ми стадо займемо, займемо.
Ой дід Ладо, займемо, займемо

І до стайні заженем, заженем,
Ой дід Ладо, заженем, заженем.

Дівчата: – А ми стадо викупим, викупим,
Ой дід Ладо, викупим, викупим.

Хлопці: – Що дастьте нам викупно, викупно,
Ой дід Ладо, викупно, викупно.

Дівчата: – Ми дамо вам сто рублів, сто рублів,
Ой дід Ладо, сто рублів, сто рублів.

Хлопці: – Ми сто рублів не берем, не берем,
Ой дід Ладо, не берем, не берем,

Лиш дівоньку переймем, переймем,
Ой дід Ладо, переймем, переймем.

Дівчата – А нашого полку убуде, убуде,
Ой дід Ладо, убуде, убуде.

Хлопці: – А нашого полку прибуде, прибуде,
Ой дід Ладо, прибуде, прибуде.

КУКОЛЮ, КУКОЛЮ

Помірно

– Ку-ко-лю, ку-ко-лю, // Ми те-бе са-па-ли, вро-жай до-гля-да-ли.
не вий-ся по по-лю!

– Куколю, куколю,
Не вийся по полю!
Ми тебе сапали,
Врожай доглядали. } Двічі

Наша нива чиста,
Гарна, колосиста!
Наш вінок ваговитий,
Золотом налитий! } Двічі

– Вийся, вінку, гладко,
Як червоне ябко, –
Підеш межи люди,
Слава женцям буде! } Двічі

Слава женцям, слава!
Що рано вставали,
Що пізно лягали
І жнив пильнували! } Двічі

Вийся, вінку, вийся.
Золотом обвийся,
Та той рік діждати
Урожай зібрати. } Двічі

ПРОСО

Не поспішаючи

- А ми по - ле ви - во - рем, ви - во - рем,
Ой Лед, Ле - дом, ви - во - рем, ви - во - рем.

- А ми поле виворем, виворем,
Ой Лед, Ледом, виворем, виворем.
- А ми просо сіяли, сіяли,
Ой Див, Ладо, сіяли, сіяли.
- А ми просо витопчем, витопчем,
Ой Див, Ладо, витопчем, витопчем.
- Та як же ви втопчете, втопчете?
- А ми коні випустим, випустим.
- А ми коні злапаєм, злапаєм.
- Та чим же вам лапати, лапати?
- Ой шовковим неводом, неводом.
- А ми коні викупим, викупим.
- А за що вам викупляти, викупляти?
- А ми дамо сто срібних, сто срібних.
- Не возьмемо й тисячі, тисячі.
- А ми дамо дівчину, дівчину.
- А дівчину возьмемо, возьмемо.

ІШЛИ В ПОЛЕ ЖЕНЦІ ЖАТИ

Не поспішаючи

Рухливіше

Іш - ли в по - ле жен-ці жа - ти, іш - ли в по-ле жен-ці жа - ти

та й за - бу - ли сер-пи взя-ти, та й за - бу - ли сер-пи взя - ти.

Ішли в поле жінці жати (2)

Та й забули серпи взяти. (2)

Серпи взяли, хліб забули, – (2)

Отакі то жінці були! (2)

ОЙ ВЖЕ ЖНИВА НАСТУПАЮТ

Моторно

Ой вже жни - ва на - сту-па-ють, ме - не коль-ки по - ха - па - ют.

Ой як же я пі - ду в по - ле, ко - ли ме - не коль-ка ко - ле?

Ой вже жнива наступають,

Мене кольки похапають.

Ой як же я піду в поле,

Коли мене колька коле?

Взяв ми милий за рученьку,

Веде мене помаленьку: –

Може, як ся розрухаєш,

Пару снопів назбираєш.

Ой вийшла я на то поле –

Таки мене колька коле.

Сіла на сніп та й думаю –

Видит бог, що знемагаю.

Ой взяв милий в'юрка в руки –

Як мя влупит поза вуха!

Штири копи напорола,

Вже й мя колька не колола.

КОСАРИ

Сл. Яківа Щоголева

Moderato

mf

Ще ро-са з жи - тів не спа-ла,

mf *mf*

mp

ми взя - ли брус - ки й кле-па - ла із зо - рі. Гост - рим ко - си,

mp

cresc.

в руч- ку йдем, ко - лос під но - ги кла - дем до зо - рі.

cresc. *Gliss.*

f

гост - рим ко-си, в руч- ку йдем, ко-лос під но-ги кла - дем до зо - рі.

f

Ще роса з житів не спала,
Ми взяли бруски й клепала
Із зорі.
Гострим коси, в ручку йдем,
Колос під ноги кладемо
До зорі.

Пройдем гони, другі й треті,
А жита як очерети, –
Не проб'єм.
Тягнем коси – так блищать,
Вдарим в жито – аж брящать, –
Ми все йдем.

Жовте жито переспіло,
Тим і спину надломило –
Аж болить;
Нуте ж, нуте, косарі,
Недалеко до зорі, –
Потягніть!

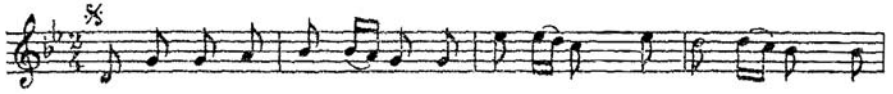
День захоче, сонце сяде,
Кашовар таган наладе
Над огнем;
Сядем ми до казана,
Поїмо куліш до дна
Й оддохнем.

На покоси впали роси,
Не брящать об жито коси
На ланах,
І до ранньої зорі
Позаснули косарі
На стернях.

ОЙ ПОСЛАЛА МЕНЕ МАТИ

Не поспішаючи

Рухливіше

Ой по - сла - ла ме - не ма - ти та стиг - ло - го жи - та жа - ти.

А я жи - та не жа - ла - в бо - ро - zen - ці ле - жа - ла, // ці ле - жа - ла.

Ой послала мене мати
Та стиглого жита жати.

А я жита не жала –
В борозенці лежала. } Двічі

Наїхали чужі женці,
Бачуть: лежу в борозенці.

Борозенка – вузенька,
А я лежу, молоденька. } Двічі

Питаються людей женці:
– Чия дочка в борозенці?

Чи попова, чи дякова,
Чи хороша мужикова? } Двічі

– То ж попова – кривобока
А дякова – скалоока.

Мужикова ж – як княгиня } Двічі
Буде з неї господиня.

ОЙ ЧИЄ ТО ЖИТО

Ой чи - є то жи - то стоїт не до - жа - то?

Не ще - бе - чи, со - ло - вей - ку, не ще - бе - чи,

на ти - хо - му Ду - на - ю си - дя - чи!

Ой чиє то жито
Стоїт не дожато?

Приспів:

Не щєбєчи, соловейку, не щєбєчи,
На тихому Дунаю сидячи!

Ой як жита дожду,
То й Оляну возьму.

Приспів:

Не щєбєчи, соловейку, не щєбєчи,
На тихому Дунаю сидячи!

А щє жита не дожав,
А вже Оляну взяв.

Приспів:

Защєбєчи, соловейку, защєбєчи,
На тихому Дунаю сидячи!

РОЗДІЛ 5

ВЕСІЛЬНІ ПІСНІ

Весільні пісні – пісні, що супроводжують весільні обряди, пояснюють їх зміст і значення, прославляють молодих та їх батьків.

У весільних піснях ідеться і про свах, і про подруг нареченої, світилок, бояр і боярок, старост і дружб. Співають весільних пісень тільки жінки. Це переважно хори, діалоги. Весільними піснями супроводжується замішування короваю, розплітання коси молодої, одягання на неї очіпка. Чоловіки у формі діалогів і монологів беруть участь у найдраматичніших епізодах обряду – під час нападу бояр, викупу нареченої. Святкуючи перезву, родичі молодої після першої шлюбної ночі йдуть або їдуть з відповідними обрядовими піснями на частування до хати молодого.

Весілля, надто українське, – це драматичне дійство, в якому беруть участь декілька жіночих груп (свах нареченого, свах нареченої, світилок, боярок). До чоловічої групи входять бояри-свати, виділяються староста і дружба. Товариство свах і товариство подруг – два весільні хори, які співають про все, що відбувається на весіллі. Змішаних хорів немає. Чоловіки не співають, їхня справа — діалоги й монологи. Жінки співають за чітко окресленим сценарієм, від якого не можна відступати. Це спів про замішування короваю та про його випікання, про розплітання коси, прощання молодої з родиною, напад бояр, про їхній викуп, про перезву.

СВАТАННЯ

ТА ДАЄШ МЕНЕ, МОЯ НЕНЬКО

Повільно

Та да - еш ме - не, мо-я нень - ко, мо-ло-ду - ю..

Да-руй мі - ні зу-зу - лень - ку лу - го - ву - ю...

Та даєш мене, моя ненько,
Молодую...
Даруй мені зузуленьку
Луговую...

Що свекруха – не матінка,
Всі норови зна.
Вона ж мене молодую
Та й осуде...

ОЙ ДОНЮ, ДОНЮ, ШОС ПО СІНЯХ ХОДЕ

Повільно

Ой до-ню, до - ню, шос по сі - нях хо де?.. хо - де?.. хо - де?..

- Ой доню, доню, шос по сінях ходе?..*
- Ой мате, мате, то кіт миші лове!
- Ой доню, доню, чого кровать тріщить?
- Ой мамо, мамо, то кіт миші трощить.

Ой знати, знати, хто й оженився,
Искорчився, зморщився та й зажурився.
А знати, знати, хто не жонатий,
Личко білесеньке, як у паненяти.

* Кожний рядок повторюється двічі.

ОЙ БРИЗНУЛИ ЗОЛОТІ КЛЮЧІ

Доволі рухливо

Ой бриз - ну - ли зо - ло - ті клю - чи на
 клин - ци, ой бриз - ну - ли зо - ло - ті клю -
 чи на клин - ци. Ой по - гля - ну - ла
 мо - ло - да Ма - ру - ся в ві - кон - це,
 ой по - гля - ну - ла мо - ло - да Ма -
 ру - ся в ві - кон - це: 3 (4-6) - Ой що ж бо то,
 моя ма - тін - ко, за гос - ті, ой що ж
 йо то, мо - я ма - тін - ко, за гос - ті?
 7. - Ой час бу - ло ріс - ну - ю сук - ню схо -
 ди - ти, ой час бу - ло ріс - ну - ю
 сук - ню схо - ди - ти. 8. Нім - ся за - чи - нав
 хло - пец мо - ло - дий же - ни - ти
 нім ся за - чи - нав хло - пец мо - ло - дий же - ни - ти.

Ой бризнули золоті ключі на клинці. (2)
 Ой поглянула молода Маруся в віконце: (2)
 – Ой що ж бо то, моя матінко, за гості? (2)
 – Ой всьо бо то, моя дитинко, до тебе. (2)
 – Ой жаль мене, моя матінко, на тебе – (2)
 Не сходила я рісної сукні в тебе. (2)
 – Ой час було ріснуо сукню сходити, (2)
 Нім ся зачинав хлопец молодий женити. (2)

ДОБРИЙ ВЕЧІР, СВАТОВЕ, БОГУ І ВАМ

– Добрий ве-чір, сва-то - ве, бо - гу і вам, приле-ті-ла у - тонь - ка на-ша-я к вам,
 а ви ж і-ї не бий-те, не лай-те, тільки ж її хо-ро-шень-ко прий-ма-йте.

– Добрий вечір, сватове, богу і вам,
 Прилетіла утонька наша я к вам,
 А ви ж її не бийте, не лайте,
 Тільки ж її хорошенько приймайте.
 – Здоров, здоров, сватове, богу і вам,
 Прилетіла утонька ваша я к нам,
 А ми ж її не б'ємо, не лаєм,
 Тільки ж її хорошенько приймаєм.

ОЙ ДУМАЛА-ГАДАЛА

Ой ду - ма-ла - га - да - ла, ой ду - ма - ла - га
 да - ла Ма - ру - ся мо - ло - да - я

Ой думала-гадала (2)	Садила, поливала, (2)
Маруся молодая	Жодного не вирвала.
Де горіх посадити, (2)	Та вирвала одного (2)
Щоб його розплодити.	Для Сергійка молодого.
Посадила б його	А другого сама з'їла, (2)
В матінки на городі, –	Щоб коло нього сіла.
Жаль буде на відході.	

ЗАРУЧИНИ

НА ЗАРУЧИНИ-ВЕЧІР

The musical score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a tempo marking of quarter note = 80. The melody consists of eighth and quarter notes, with a long note on 'ни-' in the first line. The second staff continues the melody, ending with a double bar line. The lyrics are written below the notes.

На за - ру - чи - ни - ве - чір, на за - ру -
чи - ни - ве - чір со - ло - вей - ко ще - бе - че.

На заручини-вечір (2)
Соловейко щебече.

А зозуленька кує, (2)
Нехай матінка чує.

Нехай матінка знає, (2)
З ким дочку заручає.

Як буде п'яниченька, (2)
То проп'є кониченька.

Як буде недбайлиця, (2)
То здіме красоньку з лиця.

З личенька рум'яного, (2)
Зі стану дівоцького.

ОЙ НЕ ДАЙСЯ, МОЛОДИЙ, ПРОСИТИ

Не поспішаючи

Ой не дай - ся, мо - ло - дий, про - си - ти, ой не дай - ся
мо - ло - дий, про - си - ти, дай Ма - ру - сі кві - точ - ку при - ши - ти.

Ой не дайся, молодий, просити, (2)

Дай Марусі квіточку пришити.

Довго вона з тобою ходила (2)

Нім ту квітку шлюбну пришила.

ЛЕТЯТЬ ГАЛОЧКИ У ТРИ РЯДОЧКИ

Рішуче

Ле - тять га - лоч - ки у три ря - доч - ки,
зо - зу - ля по - пе - ре - ду, ле - тять га - лоч - ки
у три ря - доч - ки, зо - зу - ля по - пе - ре - ду.

Летять галочки у три рядочки,* } 2 – Ой чого плачеш, чого жалуєш,
Зозуля попереду. } Молода Марієчко?

А всі галочки зашебетали,
Зозуля закувала.

Ой чи жаль тобі батька старого,
Чи подвір'ячка його?

Ідуть дружечки у три рядочки.
Марійка попереду.

– Ой не жаль мені батька старого,
Ні подвір'ячка його.

А всі дружечки на лавах сіли,
Марійка на посаді.

Тільки жаль мені русої коси
Та дівочої краси.

А всі дружечки та й заспівали,
Марійка заплакала.

Дівки гуляють, кісками мають,
А мене не приймають.

* Кожна строфа повторюється двічі.

ПЛЕТІННЯ ВІНКА (ДИВІЧ-ВЕЧІР)

ПЛЕЛИ ДІВОНЬКИ

Тягуче

Пле-ли ді-вонь-ки бар-він-ко-вий ві-
но-чок, пле-ли ді-вонь-ки бар-він-ко-вий ві- но(чок).

- Плели дівоньки барвінковий віночок. (2)
- Покотили ним йа в вишневий садочок. (2)
- Котися, вінку, ти, мій тяженький жалю. (2)
- Рідний дедику, з вами ся розлучаю. (2)
- Рідна матінко, з вами ся розлучаю. (2)

БОДАЙ СЯ ТОЙ ГАЙ РОЗВИВ

Помірно

Бо-дай ся той гай розвив, бо-дай ся той гай роз-вив,
Бо-дай ся той гай розвив, бо-дай ся той гай роз-вив,
що нам зі-ленько зро-див взимі зе-ле-неньке, а влі-ті я-дер-неньке.
що нам зі-ленько зро-див
що взи-мі не змер-за-є, а влі-ті не вси-ха-є.

Бо-дай ся той гай розвив,
Бо-дай ся той гай розвив,
Що нам зіленько зродив
Взимі зелененьке,
А вліті ядерненьке.

Бо-дай ся той гай розвив.
Бо-дай ся той гай розвив,
Що нам зіленько зродив,
Що взимі не змерзає,
А вліті не всихає.

ВИЙСІ, ВІНОЧКУ

Помірно

Вий-сі, ві-ноч-ку, глад-ко, вий-сі ві-ноч-ку, глад-ко, як чер-во-не-є яб-ко.

Вийсі, віночку, гладко, (2) Під вікном черешенька, (2)
Як червонеє ябко. Під нею – молоденька.

Листочок на листочок (2) Русу косу й чесала, (2)
Молоді на віночок. Матінку прикликала:

Як ми віночок вили, (2) – Матінко-голубоньку (2)
Горівки ми не пили. Пригладь ми головоньку

Як ми 'го й довивали, (2) Білими рученьками, (2)
Мід-вино розливали. Дрібними сльозоньками.

ІЗ-ЗА ГІР КАРПАТІВ

Помірно Швидше

Із-за гір Кар-па-тів ї-дуть коза-ки. І-дуть, ко-за-ченьки,
ве-зуть, ве-зуть

ве-зуть з барвіноньку, ві-нок зо-ло-тий, ві-нок зо-ло-тий,

Із-за гір Карпатів їдуть козаки.
Їдуть, їдуть козаченьки,
Везуть, везуть з барвіноньку
Вінок золотий, вінок золотий. (2) } Двічі

Приїхав козак до дівчини в двір.
Гоп, стук під віконце:
– Вийди, вийди, моє серце,
Дай коню води, дай коню води. (2) } Двічі

– Не можу, козаче, коню води дати.
Мене мати наказала,
Щ.об з козаком не стояла.
Матусі боюсь, матусі боюсь. (2) } Двічі

ОЙ Є В ЛУЗІ КАЛИНА

Ой є в лу-зі ка - ли - на, ой є в лу - зі
ка - ли на, в го - род сі на - хи - ли - ла.

Ой є в лузі калина, (2)
В город сі нахилила.

Пішли її дружки рвати – (2)
Не дала сі зломати.

Пішла Маруся сама, (2)
Калини нарвала.

Принесла до світлоньки (2)
Межи свої гостоньки.

На тесовий стіл клала, (2)
Батенька ся питала;

– Батеньку, голубоньку, (2)
Скажи мені правдоньку,

Чи я буду така, (2)
Як калинонька тая?

– Будеш, Марусю, будеш, (2)
Поки при мені будеш.

А як підеш від мене, (2)
Спаде красонька з тебе.

З твого зіленька – роса, (2)
З тебе, Марусю, – краса.

РОЗПЛІТАННЯ КОСИ ЗАКЛАДАННЯ ВІНКА

ВІНОК

Звільна

Та ми же-ли бир-він... бир-він-ко-вий він... бла-го - сло-ви, Бо-же,
і о-тець, і ма - ти, сво-йо - му ди-тяти віночок за-кла - да - ти.

Та ми жели бирвін... І отець, і мати,
Бирвінковий він...* Свійому дитяти
Благослови, Боже, Віночок закладати.

(*вар.: віночок зачинати).

ЧОГО ТИ, МАРУСЮ, НЕ ПЛАЧЕШ

Повільно

Чого ти, Ма-ру - сю, не пла-чеш? А як вийдеш на вулицю – за - пла-чеш,
Вже більше дівкою не будеш. А як прийде неділенька – не зберешся,
та як свою компані-ю по - ба-чиш. Ріками слізень-ки, рі - ка - ми –
І, з ким тобі любо, мило, не зійдеш-ся. На ріки, слізеньки, на рі - ки –
розплели косоньку ру - ка - ми.
розплели косоньку на - ві - ки.

Чого ти, Марусю, не плачеш?
Вже більше дівкою не будеш.

А як вийдеш на вулицю – заплачеш,
Та як свою компанію побачиш.

А як прийде неділенька – не зберешся,
І, з ким тобі любо, мило, не зійдешся.

Ріками слізеньки, ріками –
Розплели косоньку руками.

На ріки, слізеньки, на ріки –
Розплели косоньку навіки.

ЇА З РУТОЧКИ ДВІ КВІТОЧКИ

Повільно

Їа з ру - точ - ки дві кві - точ - ки... бла - го - сло - ви, бо - же,
і о - тець і ма - ти сво - йо - му ди - тя - ти
ві - но - чок за - кла - да - ти. 2. Шу - кай, ма - ти, стіль - це,
щі - точ - ку і гре - бінь - це ру - су ко - су че - са - ти,
ві - но - чок за - кла - да - ти. 3. Ой зна - ти, Ма - ру - сю, зна - ти,
4. Ой зна - ти, Ма - ру - сю, зна - ти,
що рід - нень - ка - я ма - ти ру - су ко - су че - са - ла,
що рід - нень - ка - я ма - ти ру - су ко - су че - са - ла,
ві - но - чок за - кла - да - ла, ві - но - чок за - кла - да - ла.

Їа з руточки дві квіточки...

Благослови, боже, і отець, і мати
Своєму дитяти віночок закладати.

Шукай, мати, стільце,
Щіточку і гребіньце
Русу косу чесати,
Віночок закладати.

Ой знати, Марусю, знати,
Що рідненькая мати
Русу косу чесала,
Віночок закладала.

Ой знати, Марусю, знати,
Що рідненькая мати
Віночок закладала,
В личенько цілувала.

ІДІТЬ, ТАТУ, ДО ХАТИ

Поволі

І - дїть, та - ту, до ха - ти,
і-дїть, та - ту, до ха-ти, ко-сонь-ку роз - плі- та -ти,

Ідїть, тату, до хати (2)
Косоньку розплїтати.

Ідїть, мамо, до хати (2)
Косоньку розплїтати.

Просим братчика до хати (2)
Косоньку розплїтати.

Косоньку розплїтати, (2)
Вїночок закладати.

ДАЙ, МАТІНКО, СТІЛЬЧИКА

– Дай, матінко, стїльчика, (2)
Золотого гребїнчика,

Бо я буду сїдати (2)
Косоньку розплїтати.

Нема матїнки вдома, (2)
Поїхала до Львова

Пшеницю продавати, (2)
Гребїнця купувати.

Гребїнця купувати, (2)
Косоньку розчесати.

Як будеш розплїтати, (2)
Будеш, мамо, плакати

За косою русою, (2)
За Марусею своєю.

ПОКЛОН БАТЬКАМ

ОЙ ПЕРШИЙ РАЗ, МАРУСЕНЬКО

Протяжно

Ой пер-ший раз, Ма-русень - ко, пер - ший раз по-клони-ся ба-теньку
зо сто раз. не рік, не два ба-тень-ко че - ка - ли, нім ся тво-го
по-кло-нонь-ку до-че-ка - ли.

Ой перший раз, Марусенько, перший раз
Поклонися батеньку зо сто раз.
Не рік, не два батенько чекали,
Нім ся твого поклононьку дочекали.

Ой перший раз, Марусенько, перший раз
Поклонися матінці зо сто раз.
Не рік, не два матінка чекали,
Нім ся твого поклононьку дочекали.

Золотее зеренце в стінку б'є.
Ой перший раз Марусенька поклін б'є.
Ой знизенька, Марусенько, знизенька,
Бо то твоя родинонька рідненька.

Молода кланяється батькові і матері другий, потім третій раз, відповідно до чого співається «Ой другий раз, Марусенько», «Ой третій раз, Марусенько», а далі ті ж. слова, що й за першим разом.

ОЙ ПЕРШИЙ РАЗ, ГАННУСЕНЬКО

Протяжно

Ой пер-ший раз, Ган-ну- сень - ко, перший раз по-кло-ни-ся ма- ті - нонь-
ці зо сто раз, по-кло-ни-ся ма - ті - нонь- ці зо сто раз.

Ой перший раз, Ганнусенько, перший раз
Поклонися матіноньці зо сто раз. (2)

Не рік, не два тебе мати годувала,
Поки твого поклоненька дочекала. (2)

НЕ КАЛИНКА СЯ ЛОМИТЬ

Повільно

Не ка-лин - ка ся ло-мить, не ка-лин - ка ся ломить, то Гануся ся кло - нить

Не калинка ся ломить, (2)
То Гануся ся клонить.

Та й вітцеві й матіночці, (2)
Йа всій своїй родиноньці.

Йа всій своїй родиноньці, (2)
Щонайменшій дитиночці.

Мамка Ганусю родила (2)
Та й місяцем обгородила,

А сонечком вперезала (2)
Та й у село виряджала.

- Ой іди, дитино, (2)
Спроси всю родину,

Та й близькую й далекую, (2)
Та й на славу великую.

ПЕЧУТЬ КОРОВАЙ

ВИЛОМИЛИСЯ ВОЛИ

Повагом

Музична партитура для голосу та фортепіано. П'ять рядків нот з українськими підписами. Ключова нота: F# (діз), ритм: 3/4. Текст пісні:

Ви - ло - ми - ли - ся во - ли з но - во - ї ко - мо - ри,
Ви - ї - ли я - ри - чень - ку, жов - ту - ю пше - ни - чень - ку. За - жу - рив - ся Сер -
гій - ко, що ко - ро - ва - ю не бу - де. Ска - зав йо - му бать - ко:
– Не жу - ри - ся, Сер - гій - ку, є на - ді - я в бо - зі, є пше - ни - ченька
в сто - зі – ко - ро - вай бу - де.

Виломилися воли
З нової комори,
Виїли яриченьку,
Жовтую пшениченьку.

Зажурився Сергійко,
Що короваю не буде.

Сказав йому батько:
– Не журися, Сергійку,
Є надія в бозі,
Є пшениченька в стозі –
Коровай буде.

МІСИСЯ, КОРОВАЮ

Повагом

Мі-си - ся, ко - ро - ва - ю, мі-си - ся, ко - ро - ва - ю,
 та й но як я зна - ю, та вдай же ся нам глад - ко,
 як чер-во - не - є яб - ко. Пі - де - мо ме - жи лю - ди -
 на - ша сла - вонь - ка бу - де.

Місися, короваю, (2)
 Та й но як я знаю,
 Та вдай же ся нам гладко,
 Як червонеє ябко.
 Підемо межі люди -
 Наша славонька буде.

НАША ПІЧ

Помірно

На-ша піч на но-гах сто - їть, в на-шій пе-чі ко-ро-вай си - дить—
 пе-че на - ша, пе - че, спе-чи ко-ро-вай до ре - чі, щоб нам ко-ро-вай, у-
 дав-ся, щоб з нас рід не смі - яв - ся.

Наша піч на ногах стоїть,
 В нашій печі коровай сидить. -
 Пече наша, пече,
 Спечи коровай до речі,
 Щоб нам коровай, удався,
 Щоб з нас рід не сміявся.

НАШ КОРОВАЙ ХОРОШИЙ

Поважно

Наш ко - ро - вай хо - ро-ший: у пе-чі ви - со-кий, на столі широкий,
бо наш рід ве - ли-кий, щоб бу-ло чим ді - ли-ти

Наш коровай хороший:
У печі високий,
На столі широкий,
Бо наш рід великий,
Щоб було чим ділити.

ІДУТЬ З КОРОВАЄМ

КОРОВАЮ-РАЮ

Протяжно

- Коро-ва-ю - ра-ю, ко-ро-ва - ю- ра - ю я те-бе при-би - ра-ю

- Короваю-раю, (2)
Я тебе прибираю
В рожеві квіти, (2)
Щоб ся любили діти.
- Короваю-раю, (2)
Я тебе прибираю
То в шовки, то в барвінки
До хорошої дівки.

ДРУЖБОНЬКО КОРОВАЙ КРАЄ

Протяжно

Дружбонько ко-ро-вай кра - є, зо-ло-тий но-жик ма - є, сріб-ну-ю та-рі-
лоч-ку, що ку - пив на ри - ноч - ку.

Дружбонько коровай крає,
Золотий ножик має,
Срібную тарілочку,
Що купив на риночку.

Не давайте нам м'якушки,
Бо ми ще не старушки.
Дайте нам шкуруночки,
Бо ми ще паняночки.

ВЕСІЛЬНІЙ ОБІД

ОЙ, ХТО, ХТО ОБІДАЄ

Широко

Ой хто, хто о - бі - да - є? Ой хто, хто о - бі - дець ма - є
під він-цем, під ко - де - рев - цем, під зе-ле - нень - ким бар - він - цем?

Ой хто, хто обідає?
Ой хто, хто обідець має
Під вінцем, під кодеревцем *,
Під зелененьким барвінцем?

Михасенько обідає,
Марусенька обідець має
Під вінцем, під кодеревцем,
Під зелененьким барвінцем.

* Кодецевце – коровайне деревце.

ШИРОКАЯ КЛАДКА

Musical notation for the song 'Широкая кладка'. It consists of three staves of music in a 2/4 time signature with a tempo marking of quarter note = 96. The melody is written in a treble clef with a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes.

Ши-ро-ка-я клад-ка без во - ду, ши-ро-ка-я клад-ка без во - ду,
хо-ро-ша-я сва-ха на вро-ду хо-ро-ші-ї гос-ті ма-є,
хо-ро шенько їх при-йма - є,

Широкая кладка без воду, (2)
Хорошая сваха на вроду
Хорошіі гості має,
Хорошенько їх приймає.

Широкая кладка без воду, (2)
Хорошая сваха на вроду.
Яка мати, така дочка,
Як на ружі квіточка.

Широкая кладка без воду, (2)
Хорошая сваха на вроду.
Який батько, такий синочок,
Як на житі колосочок.

СТУКНУЛО Й У КОМОРІ

Musical notation for the song 'Стукнуло й у коморі'. It consists of three staves of music in a 2/8 time signature with a tempo marking of quarter note = 52. The melody is written in a treble clef with a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes.

Стукну-ло й у ко - мо - рі, стук-ну-ло й у ко - мо - рі,
брязну-ло ко-ло скри - ні. Мару-си-на ма-ти пі-шла по - да-рунки бра-ти.
Да - є по-да ру - ноч - ки з бі-ло-ї ки-тай - оч - ки

Стукнуло й у коморі, (2)
Брязнуло коло скрині.
Марусина мати
Пішла подарунки брати.
Дає подаруночки
З білої китайочки.

ВЕЧЕРЯ

А МОЛОДИЙ ІВАСЕНЬКО

Помірно

А мо - ло - дий І - ва - сень - ко гар - но бу - кет но - сить.
 А мо - ло - да Ма - ру - сень - ка до - ве че - рі про - сить.

Рухливіше

А ви, музичень-ки, хо-ро-ше нам грай-те, грай-те нам, грайте нам, грай-те нам тут.

А молодий Івасенько
 Гарно букет носить.
 А молода Марусенька
 До вечері просить.

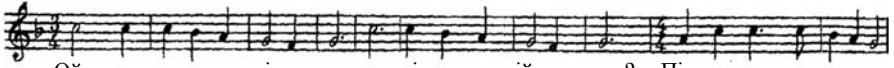
А ви, музиченьки,
 Хороше нам грайте,
 Грайте нам, грайте нам,
 Грайте нам тут.

} Двічі

ЗАКІНЧЕННЯ ВЕСІЛЛЯ (ПОВЕСІЛЬНІ ДНІ)

ОЙ А ДЕ Ж МИ ПОДІНЕМОСЬ

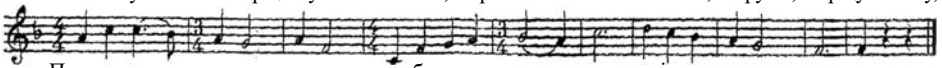
Звільна

Ой а де ж ми по - діне - мось, як звідси ро - зій - де - мось? Пі - де - мо, гу - каю - чи,

ве - сілля шу - каю - чи. Борщи - ку ми хо - че - мо, а просить не сміємо. Візьми, Марусю, борщу лож - ку,

По - ка - жи нам до - рож - ку. то ми бу - дем зна - ти, з ким сіли ве - че - ря - ти.

Ой а де ж ми подінемося,
 Як звідси розійдемося?

Підемо, гукаючи,
 Весілля шукаючи.

Борщику ми хочемо,
 А просить не сміємо.

Візьми, Марусю, борщу ложку,
 Покажи нам дорожку.

То ми будем знати,
 З ким сіли вечеряти.

ПРОЩАННЯ МОЛОДОЇ З РОДИНОЮ БУВАЙТЕ ЗДОРОВІ

Ходою

- Бувайте здорові

Ви, мої пороги,

Що по вас ходили

Мої білі ноги.

} Двічі

Бувайте здорові

Ви, мої віконця,

Що вас обтирала-м

Рано до схід сонця.

} Двічі

Бувайте здорові

Ви, мої образи,

Що до вас молилась

На день по два рази.

} Двічі

Жито зелене,

Жито з травою.

Скажіть мені, мамцю,

Чи вам жаль за мною?

} Двічі

Дайте мені, мамцю,

Корову з телетьом,

Щоби-м не ходила

По селі з горнетьом.

} Двічі

Дайте мені, мамо,

Ще банек лемішки:

Я там не робила,

Що ж я буду їсти?

} Двічі

Дайте мені, мамо,

Ще банек фасолі:

Я там не робила,

Гірка моя доля!

} Двічі

ОЙ НА ГОРІ ЖИТО

Доволі повільно

Ой на горі жито,
Жито з травою.
Ой чи буде жалувати } Двічі
Мати за мною?

Бувайте здорові,
Ви, мої сестри,
Що-сте м'я ке хтіли } Двічі
В суботу заплести.

Ой буде, буде,
Буде жалувати,
А як прийде вечір, } Двічі
Вечір вечеряти.

Бувайте здорові
Хлопці і дівчата!
Може, я вам була } Двічі
У чім виновата?

Бувайте здорові,
Ви мої тату,
Що вам замітала-м } Двічі
Щораненька хату.

Бувайте здорові,
Ви, мої пороги,
Що по вас ходили* } Двічі
Мої білі ноги.

Бувайте здорові,
Ви, мої мамо,
Що-сте м'я збирали } Двічі
Щонеділі файно.

Заграйте, музики,
Заграйте, трубисті
Бувайте здорові, } Двічі
Мої компаністі.

Бувайте здорові,
Ви, мої браті,
Що вам заваджала-м } Двічі
Молоденька в хаті.

Заграйте, музики,
Заграйте на труби,
Най мому серцю } Двічі
Жалю не буде.

(*Вар.: Що в вас витирали кавалери ноги.*)

РОЗДІЛ 6

НАРОДЖЕННЯ ДИТИНИ КОЛИСКОВІ ПІСНІ

Коліскові пісні — ліричні пісенні твори, які виконуються матір'ю (рідним батьком чи іншими членами родини) над колискою дитини для того, щоб її приспати. Це один з найдавніших жанрів народної словесності, що сягає корінням міфологічного періоду творчості. Спостереження доводять, що не лише образно тематичною структурою, а й інтонаційно-ритмічною будовою вони споріднені із замовляннями.

В минулому подібні пісні виконувались не тільки, щоб приспати дитину, а повернути до неї або відвернути від неї дію певних духовних сил, оберігати від зла. Це твори, в центрі яких не стільки саме дитина і магічна дія слова на її рід, здоров'я, щастя, а скоріше світ, в якому дитина живе — її дім, родина.

Центральним у цій групі колісанок є образ матері. Вони сповнені мріями, думками матері про майбутню долю дитини. Оскільки єдиним слухачем є дитина, яка лише починає розуміти окремі слова і реалії дійсності, то у коліскових використовується тільки найпростіша загальноживана лексика. Основним виразником коліскової пісні є мелодія, яка навіває дитині сон.

Мати і дитя — це найпрекрасніший образ із загальнолюдської скарбниці духовності.

СПІВИ З НАГОДИ НАРОДЖЕННЯ ДИТИНИ

ПОЯВА НА СВІТ І ЙМЕНУВАННЯ ДИТИНИ

ОЙ У НЕДІЛЮ ДУЖЕ РАНЕНЬКО

В темпі вальсу

Ой у не - ді-лю ду - же ра - нень - ко бі - жить Ва-силь-ко по ба - бу - сень-ку.

Ой у неділю дуже раненько

Біжить Василько по бабусеньку.

Бабуся біжить, аж земля дрижить,

В правій рученьці повивач держить.

А в лівій ручці дві пелюшечки:

Розділи, боже, дві душечки.

Одну душечку – на подушечку,

Другу душечку – на пелюшечку.

Ой взяв Василько пляшку медову,

Ой то, бабуню, від мої жінки

Пляшку меду, сто злотих грошей,

Щоб мій синочок та й був хороший.

Взяла бабуня гроші в рученьку: –

Бувай здоров, мій онученьку!

НА ПОСТЕЛІ МАМУСЕНЬКА

Радісно

Handwritten musical notation for the song 'На постелі мамусенька'. It consists of two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and cheerful. The lyrics are written below the notes. There are double bar lines with repeat symbols at the beginning and end of the piece.

На по - сте - лі ма - му - сень - ка, на по - сте - лі.
ко - ло не - ї ча - ша ме - ду аж до сте - лі

На постелі мамусенька,
На постелі.
Коло неї чаша меду
Аж до стелі.

– Ой на тобі, мій миленький,
Та й напийся,
Тільки мене, молоді,
Не покинься.

– Не покину, моя мила,
Не покину.
Візьму тебе на рученьки,
Як дитину.

Візьму тебе на рученьки,
Ще й маленьке
І пригорну до серденька,
Бо миленькі.

КОЛИСКОВІ

ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, СТАРИЙ ГУЛЮ

Лю - лю, лю-лю, ста-рий гу - лю, лю - лю, лю-лю, ста-рий гу - лю,
не йди в го - род по ци - бу - лю, не йди в го-род по ци -бу - лю,

Люлю, люлю, старий гулю,

Люлю, люлю, старий гулю,

Не йди в город по цибулю,

Не йди в город по цибулю,

Бо цибуля дрібненькая,

А дитина маленькая.

Та ходит сон коло вікон,

Йа дрімота коло плота.

Питається сон дрімоти:

– Де ми будем ночувати?

– Де хатина тепленькая,

Де дитина маленькая.

Ой ти будеш колисати,

А я буду присипляти.

Та й сни, дитя, колишу тя,

Бо як заснеш, то лишу тя.

Покладу тя під лавкою.

Накрию тя підківкою.

ВЕЛИЧАЛЬНА КОЛИСКОВА

Сл. М. Вінграновського

Помірно

Ще і - ме - ні тво - го не зна - ють со - ло - в'ї, ще і - ме - ні
тво - го не чу - ли кві - ти, і лі - то, і сні - ги, і лі - те -
чка тво - ї то - бі не по - спі - ша - ють при - ле ті - ти. В бі - лій
льо - лі лю - лі, спа - тонь - ки - спа - ту - лі, та - то - ма - ма, та - то - ма - ма
ко - ли - са - ли... Ко - ли - са - ло не - бо бі - лу хма - ру, ко - ли - са - ло
море хви - лю ка - ру... А... А... Лю - лі...

Ще імені твого не знають солов'ї
Ще імені твого не чули квіти,
І літо, і сніги, і літчка твої
Тобі не поспішають прилетіти.

В білій льолі люлі
Спатоньки-спатулі,
Тато-мама, тато-мама
Колисали...
Колисало небо
Білу хмару,
Колисало море
Хвилю кару...

Ще ніженька твоя не знає даліни,
Щасливий мак цвіте біля криниці,
І ти, як мак, про щастя бачиш сни,
На них ніяк не можеш надивиться.

В білій льолі люлі
Спатоньки-спатулі,
Тато-мама, тато-мама
Колисали...
Колисало небо
Білу хмару,
Колисало море
Хвилю кару...

Щаслився ж і цвіти, метелику малий,
На долю і на волю тополину.
Понад Дніпром, де сонце сяє, де орли.
Понад Дніпром на світ, на Україну.

В білій льолі люлі
Спатоньки-спатулі,
Тато-мама, тато-мама
Цілували...
Цілувало небо
Білу хмару,
Цілувало море
Хвилю кару.

ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

Ой ходить сон коло вікон,
А дрімота коло плота.
Питається сон дрімоти:
– Де ми будем ночувати?
– Де хатинка тепленькая,
Де дитинка маленькая, –

Там ми будем ночувати,
Мале дитя присипляти.
Щоб вирросло, не змарніло,
Щоб тяженько не хворіло,
Сили й розуму набралось,
Своїх батьків потішало.

ОЙ ХОДИВ СОН КОЛО ВІКОН

Capriccioso

Ой хо-див сон ко-ло ві-кон, ой хо-див сон ко-ло ві-кон,
 а дрі-мо-та ко-ло пло-та. Пи-та-єть-ся сон дрі-мо-ту,
 пи-та-єть-ся сон дрі-мо-ту: - Де ми бу-дем но-чу-ва-ти?,
 - Де ди-тин-ка ма-ле-сень-ка, де ха-тин-ка теп-ле-сень-ка.
 де ди-тин-ка ма-ле-сень-ка. Там ми бу-дем но-чу-ва-ти,
 там ми бу-дем но-чу-ва-ти, ма-ле ди-тя при-сип-ля-ти
 Що-би спа-ло, не пла-ка-ло, що-би спа-ло, не пла-ка-ло,
 що-би рос-ло, не бо-лі-ло ні го-лов-ка, ні все ті-ло..

Ходив сон коло вікон, (2)
 А дрімота коло плота.

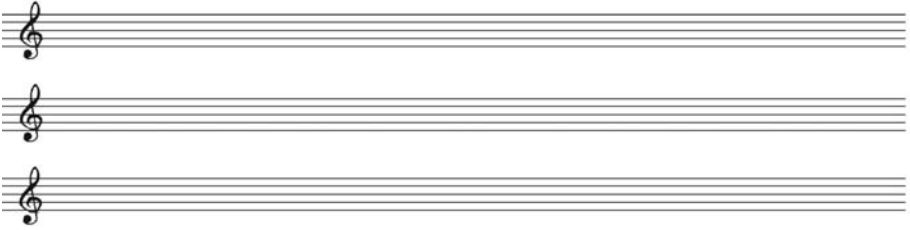
Питається сон дрімоту: (2)
 - Де ми будем ночувати?

- Де дитинка малесенька, (2)
 Де хатинка теплесенька.

Там ми будем ночувати, (2)
 Мале дитя присипляти.

Щоби спало, не плакало, (2)
 Щоби росло, не боліло
 Ні головка, ні все тіло.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ-ЛЮЛІ

Ой ну, люлі-люлі,
Налетіли гулі
Із чужої сторони
До нашої дитини.

Ой ну, люлі-люлі,
Прилинули гулі,
Сіли на воротях
В червоних чоботях.

Стали думати-гадати,
Що дитині малій дати?

Червонії чобітки,
Золотії підківки.
Треба з них ізняти
Та дитині дати,
Щоб тепленько спати.
Ворітечка скрип, скрип,
Дитя наше спить, спить.

ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, МІЙ СИНОЧКУ

Люлі, люлі, мій синочку,
Зроблю тобі колисочку –
Мальовані бильця,
Срібні колокільця.
Та нову колисоньку
Повішу на калиноньку.

Будуть гулі прилітати,
Дитиноньку годувати.
Будуть вітри повівати,
Калиноньку колихати,
Колишися, колисонько,
Засни, моя дитинонько.

ХОДЕ СОН КОЛО ВІКОН

Музична партитура для голосу та фортепіано. Твір викладено на чотирьох лінійках. Ключова підписуєть: дві бемоль (F, C), ритмічний розмір: 4/4. Мелодія складається з восьмих, чотирнадцятих та шостих нот. Підлінійкою наведено українські ліричні тексти, що відповідають ритмічній структурі мелодії.

Хо - де сон ко - ло ві - кон, а дрі - мо - та ко - ло пло - та.
Пи - та - єть - ся сон дрі - мо - ти: - Ой де ж бу - деш но - чу вать?
- Де ха - тин - ка теп - ле - сень - ка, де ди - тин - ка ма - ле - сень - ка.
Там же бу - дем но - чу вать, і ди - ти - ну при - сип - лять.

Ходе сон коло вікон,
А дрімота коло плота.
Питається сон дрімоти:
- Ой де ж будеш ночувать?

- Де хатинка теплесенька,
Де дитинка малесенька.
Там же будем ночувать,
І дитину присиплять.

ХОДИТЬ ДРІМОТА КОЛО ПЛОТА

Ходить дрімота коло плота,
А сон коло вікон.
Питається сон дрімоти:
- А де будеш ночувати?
- Де хатина тепленька,
Де дитина маленька.
Ти ляжеш у ніжках,
А я ляжу в головах.

Ти будеш дрімати,
А я буду присипляти.
Щоб спало - не плакало,
Щоб росло - не боліло
На головоньку, на все тіло.
Сили й розуму набралось,
Своїх батьків потішало.

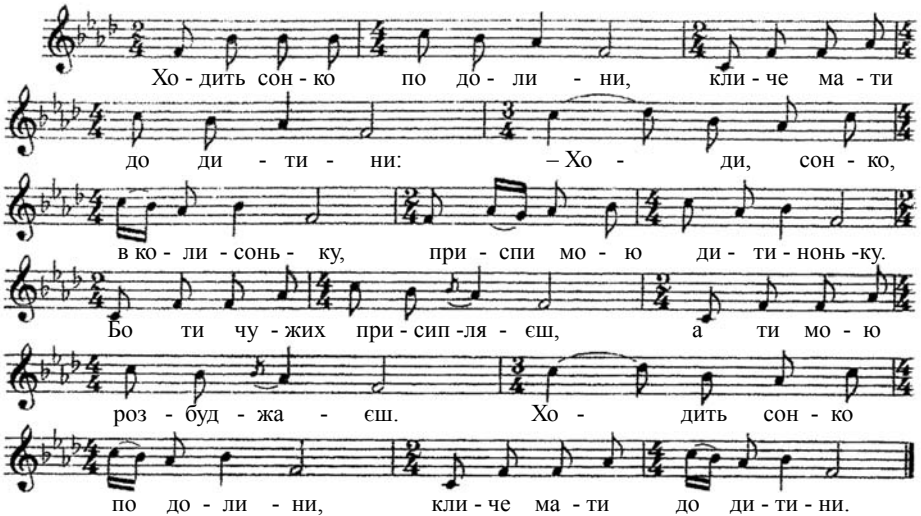
ХОДИТЬ ДРІМОТА КОЛО ПЛОТА

Ходить дрімота коло плота,
А сон коло вікон.
Питається сон дрімоти:
- А де будеш ночувати?

- А я буду ночувати
В Івановій хатині,
Де є мала дитина.

ХОДИТЬ СОНКО ПО ДОЛИНИ

Andante

Хо - дить сон - ко по до - ли - ни, кли - че ма - ти
до ди - ти - ни: - Хо - ди, сон - ко,
в ко - ли - сонь - ку, при - спи мо - ю ди - ти - нонь - ку.
Бо ти чу - жих при - сип - ля - еш, а ти мо - ю
роз - буд - жа - еш. Хо - дить сон - ко
по до - ли - ни, кли - че ма - ти до ди - ти - ни.

Ходить сонко по долини,
Кличе мати до дитини:
– Ходи, сонко, в колісоньку,
Приспи мою дитиноньку.

Бо ти чужих присипляєш,
А ти мою розбуджаєш.
Ходить сонко по долини
Кличе мати до дитини.

ХОДИТЬ СОНЬКО ПО ДОЛИНІ

Ходить сонько по долині,
Мати гука до дитини:
– Ой ну, соньку, в колісоньку,

Заколиши дитиноньку.
Вона хоче, та й не спить,
Мабуть, его дубцем бить.

ХОДИТЬ СОН ПО ДОЛИНІ

Ходить сон по долині
В червоненькій жупаніні.
Кличе мати до дитини:
– Ходи, соньку, в колісоньку,
Приспи мою дитиноньку.

Бодай спало, не плакало,
Бодай росло, не боліло
Головонька і все тіло –
Отцю і матці на потіху,
Добрим людям на службу.

ХОДИТЬ СОНКО ПО ВУЛИЦІ

Andante

Хо - дить сон - ко по ву - ли - ці
но - сить спан - ня в ру - ка - ви - ці.
Чу - жих ді - тей про - буд - жа - є,
а Ла - ри - су при - сип - ля - є.

Ходить сонко по вулиці,	– Ходи, сонко, сюди, до нас,
Носить спання в рукавиці. (2)	Буде тобі добре у нас: (2)
Чужих дітей пробуджає,	У нас хата тепленькая
А Ларису присипляє. (2)	І Лариса маленькая. (2)

ХОДИТЬ СОНЬКО ПО УЛИЦІ

Ходит сонко по улиці,	Буде тобі добре у нас:
Носит спанне в рукавиці.	В нас халупа тепленькая
Чужі діти пробуджає,	І Гануся маленькая.
А Ганусю присипляє.	Люляй же ми, Ганю, люляй,
– Вступи ж ти, сонко, до нас!	Докупойки очка стуляй.

ХОДЕ СОНЬКО ПО КОМИШУ

Ходе сонько по комишу,
Я дитину заколишу:
– Іди, сонько, в колисоньку,
Заколиши дитиноньку.

ОЙ СПИ, ДИТІ, БЕЗ ПОВИТІ

Ой спи, диті, без повиті.
 Прийде мати та й пів'є ті
 Їа в тоненькі пелейонки
 Їа в єдвабні китайочки.
 Ой спи, диті, без повиті.
 Прийде мати та й пів'є ті.
 Пішла в поле на роботу
 Та не прийде – аж в суботу.

Ой спи, диті, колишу ті,
 Ой як уснеш, я лишу ті.
 Ой спи довго, рости борзо
 Вітцю й матці на потіху,
 Добрим людьом на послугу,
 Аби лихим не служити
 Бо їм не мож догодити.

ОЙ СПИ, ДИТІ, БЕЗ ПОВИТІ

Ой спи, диті, без повиті
 Те й без колисані.
 Ї аби-с спало, не плакало
 До самого рані.

ОЙ СПАЙ, ДИТЕ, БЕЗ ПОВИТЯ, СПАЙ БЕЗ ПЕЛЕНОЧОК

Ой спай, дите, без повитя, спай без пеленочок.
 Мамка прийде, тебе впів'є в тоненький рубочок.
 А шовковий повивачок, пеленка тоненька,
 Щоби спала, не плакала дитина маленька.
 Щоби спало – не плакало, росло – не боліло
 Ані ручки, ані ніжки, ні біленьке тіло.
 Ані ручки, ані ніжки, ні тіло, ні тіло,
 Аби моїй матіноньці от не надоїло.

Е-Е, Е-Е, ЛЮЛИНО

Е-е, е-е, люлино,
 Засни, мала дитино!
 І щоб спало, не плакало.
 І щоб росло, не боліло.
 Ї на серденьку не скорбіло.

ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ СПОВИТЯ

Andante

Ой спи, ди - тя, без спо - ви-тя по - ки ма -ти з по-ля при-йде та
при - не -се три кві - точ-ки. Од - на бу-де дрім-ли - ва - я, дру-
га бу-де сон - ли ва - я, тре - тя бу - де щас-ли - ва - я.

Ой спи, дитя, без сповитя
Поки мати з поля прийде
Та принесе три квіточки.
Одна буде дрімлива,
Друга буде сонлива,
Третя буде щаслива.

Ой щоб спало, щастя мало.
Та щоб росло, не боліло,
На серденько не скорбіло.
Ой рісточки у кісточки,
Здоров'ячко на серденько,
Розум добрий у головоньку,
Соньки-дрімки у віченьки.

ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТОЧОК

Ой ти, коте, коточок!
Не ходи рано в садочок.
Не полохай дівочок,—
Нехай зов'ють віночок
Із рутоньки, із м'ятоньки,
З хрещатого барвіночку,
З запашного василечку.

Ой спи, дитя, до обіда,
Покіль мати з міста прийде
Да принесе три квіточки:
Ой первую зросливу,

А другу сонливу.
А третю щасливу.
Ой щоб спало, щастя знало,
Ой щоб росло, не боліло.
На серденьку не кволіло.
Соньки-дрімки в колисоньки,
Добрий розум в головоньки,
А рісточки у кісточки,
Здоров'ячко у сердечко.
А в роточок говорушки,
А в ніженьки ходусеньки,
А в рученьки ладусеньки.

ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, МУЙ СИНОЧКУ

Rubato

The musical score is written for a single voice on a treble clef staff. It consists of six lines of music, each with a different time signature: 3/4, 3/4, 2/4, 3/4, 2/4, and 2/4. The melody is simple and gentle, with a rubato tempo. The lyrics are written below the notes.

Лю - ляй, лю - ляй, муй си - ноч - ку, справ - лю то - бі
ко - ли - соч - ку, справ - лю то - бі ко - ли - соч - ку
та й по - ві - шу на ду - боч - ку. Ей сон - це зій - де,
о - бо - грі - є, лис - ток впа - де та й на - кри - є.
Бу - дут птач - ки при - лі - та - ти та й бу - дут спі - ва - ти,
ди - ти - ноч - ку ма - ле - сень - ку бу - дут при - сип - ля - ти.

Люляй, люляй, муй синочку,
Справлю тобі колісочку,
Справлю тобі колісочку
Та й повішу на дубочку.

Ей сонце зійде, обогріє,
Листок впаде та й накриє.
Будут птачки прилітати та й будуть співати,
Дитиночку малесеньку будуть присипляти.

Сонце зійде, обогріє,
Роса впаде та й скупає,
Листок впаде та й накриє.
Будут птачки прилітати та й будуть співати,
Дитиноньку малесеньку будуть присипляти.

Люляй. люляй, муй синочку, лем ся не скарбуляй,
З коліски нової до землі чорної.
Гейчи мені, гейчи, не є дома мамці:
Мамця пушла в поле, спи, білий соколе.

ПОВІШУ Я КОЛИСОЧКУ

Moderato

Повішу я колисочку
В темнім лісі
На липочку,
В темнім лісі
На липочку.
Буде вітрець повівати,
В темнім лісі
На липочку,

В темнім лісі
На липочку.
Буде вітрець повівати,
Мале дитя колисати.
Будут пташки прилітати
Та будут співати,
Дитиночку маленчку
Будут присипляти.

ОЙ ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ, КОЛИШУ ТЯ

Ой лю-лю-лю, колишу тя,
Як ти заснеш, я лишу тя.
Сама піду на Україну,
Тебе кину у кропиву.
Буду іти з України,
Возьму тебе із кропиви,
Положу тя в колисочку,

Повішу тя у лісочку.
Буде вітрець повівати,
Буде тебе колисати.
Будут пташки прилітати,
Будут тебе укривати.
Буде дощик покропити,
Буде тебе накормити.

ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, МІЙ СИНОЧКУ

Люлю, люлю, мій синочку,
Справлю я ті колисочку.
Справлю я ті колисочку
Та й повішу на дубочку.

Сонце зійде – обігріє,
Роса впаде та й скупає,
Листок впаде та і накриє,
Вітрець стане – заколише,
Птах прилетит, заспіває.

ОЙ НУ, ГОЙДИ, ГОЙДИ

Ой ну, гойди, гойди,
Чужі діти горді,
А нашії пишні
За ворота вийшли.

Стали думать ще й гадать,
Чим Мусічку годувать:
Чи кашкою з молочком,
Чи солодким яблужком?

ОЙ ЛЮЛІ, ОЙ ЛЮЛІ

Ой лю - лі, ой лю - лі, на - ле - ті - ли гу - лі
 та й сі - ли на лю - лі, лю - леч - ки об - сі - ли
 та й в гай по - ле ті - ли.

Ой люлі, ой люлі,
 Налетіли гулі

Та й сіли на люлі,
 Люлечки обсіли
 Та й в гай полетіли.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі.
 Налетіли гулі
 Із чужої сторони
 До нашої дитини.
 Стали думать і гадать,
 Чим дитину дарувать:

Чи соньками,
 Чи дрімками,
 Червоними ягідками?
 Соньки, дрімки в головоньки
 А ростоньки в костоньки,
 Розум добрий в головоньку.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ТРЕБА СПАТИ

Ой ну, люлі, треба спати,
 А я буду колихати.
 Заколишу, загойдаю,
 Сама поїду погуляю
 До тихого до Дунаю
 Да в Дунаю розпитаю,
 Ой чим дитя годувати:
 Чи кашкою, чи молочком,
 Чи солоденьким медочком?
 Од Дунаю до криниці

Да й нап'юся там водиці.
 Там водиця холодненька,
 Спи, дитиночка маленька.
 А ти, коте, іди з хати,
 Мале дитя буде спати.
 Ой щоб спало і ходило
 Да на ручки й ніжки не боліло,
 На головоньку здоровіло,
 А на серденьку щасливіло.

А-А, А-А, ЛЮЛІ

А-а, а-а, люлі,
Да налетіли гулі,
Да сіли на воротях
У червоних чоботях.

Да пісочку набирають
Да [Марусі] дають.
А [Маруся] не хоче,
А-а, а-а, а-а, люлі.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі!
Прилинули гулі
Та й сіли на люлі.
Стали думати-гадати,
Чим дитину забавляти.

Дали йому три квіточки:
Одну квітку сонливу,
Другу квітку дрімливу,
А третюю щасливу.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі!
Прилинули гулі
Та й сіли на люлі.
Та й стали гадати,

Чим дитину дарувати
Дали їй соньки,
А соньки в головки,
А дрімниці в очиці,
А ростоньки в костоньки.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі!
Прилинули гулі
Та й сіли на люлі.
Стали думати, гадати,
Що дитині дарувати:
– Подаруймо соньки-дрімки.
Соньки-дрімки в головоньки,

А ростоньки у костоньки,
Здоров'ячко у сердечко,
А розум у головоньку.
Щоб спало, щастя мало.
І щоб росло, не боліло.
Щоб матінки не надоїло.

ОЙ ТИ, КОТЕ, НЕ ГУДИ

Ой ти, ко - те, не гу - ди, спить ди - ти - на, не збу - ди. А - а - а!

Ди - ти - на ма - лень - ка, спа - тонь - ки ра - день - ка. А - а - а!

Ой хоч во - но спить - не спить, тре - ба йо - го дуб - цем бить.

Ой ти, коте, не гуди,
Спить дитина, не збуди.
А-а-а!
Дитина маленька,
Спатоньки раденька.
А-а-а!
Ой хоч воно спить – не спить,

Треба його дубцем бить.
А-а-а!
Ой ти, коте, не гуди,
Не буди дитяти.
А-а-а!
А в нас діток повен куток
Та ще й закапелок.

КОТИК ВОЛОХАТИЙ

Ко - тик во - ло - ха - тий, не хо - ди по ха - ті,
не бу - ди ди - тя - ти, ди - тя бу - де спа - ти.
А - а - а! А - а - а! А - а - а! А - а - а!

Котик волохатий,
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти,
Дитя буде спати.
А-а-а! А-а-а!
А-а-а! А-а-а!
Ой ходить сон коло вікон,
А дрімота коло плота.
Питається сон дрімоти:

– Де будемо ночувати
– Де хатина тепленькая,
Де дитина маленькая.
Там будемо ночувати,
Мале дитя присипляти.
А-а-а! А-а-а! А-а-а! А-а-а!
Де хатинка тепленькая.
Де Ігорчик малесенький.
А-а-а! А-а-а! А-а-а! А-а-а!

ОЙ ТИ, КОТЕ, НЕ ГУДИ

Ой ти, ко - те, не гу-ди, спить ди - ти - на, не збу-ди.
Ди - ти - на ма - лень - ка, А - а - а!
ди - ти - на ма - лень - ка, спа - тонь - ки ра - день - ка.
Ой хоч во - но спить – не спить, тре - ба йо - го дуб - цем бить.

Ой ти, коте, не гуди,
Спить дитина, не збуди.
Дитина маленька,
А-а-а!
Дитина маленька,
Спатоньки раденька.
Ой хоч воно спить – не спить,
Треба його дубцем бить.

ОЙ НЕ ХОДІТЬ, КОТИКИ, КРУГОМ ХАТИ

Ой не ходіть, котики, кругом хати,
Не розбудіте дитяти.
Як збудите, то ж осудите,
Маленького Толічка приголубите.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТЕ СІРИЙ

Ой ну, люлі, коте сірий,
Да не ходи по задвір'ю,
Да не ходи коло хати,
Да не ходи, волохатий,
Та не збуди та дитяти:
Мале дитя буде спать.
Йому ні горя, ні нужди [не]знать.

КОЛІСАЛА БАБА ДІДА

Allegro

Ко-ли - са - ла ба - ба ді - да от по - ран - ку до о - бі - да.

Колісала баба діда

От поранку до обіда.

– Спи, дідуню, до вечора,

Поки баба приде з поля.

А у кочки чорні очки,

Спи, дітятко, до полночкп.

Лю-лю! Лю-лю!

Бабу в кулю,

Діда в ярмо,

Жеб не гамав папи дармо.

КОЛІСАЛА БАБА ДІДА

Ко - ли - са - ла ба - ба ді - да, ко - ли - са - ла
– А спи, ді - ду, же-бись не встав, а спи, ді - ду,

ба - ба ді - да от по - ран - ку до о - бі - да.
же - бись не встав бо до ме - не дру - гий при - став.,

Колісала баба діда (2)

От поранку до обіда.

– А спи, діду, же-бись не встав (2)

Бо до мене другий пристав.

КОЛІСАЛА БАБА ДІДА

Ко - ли - са - ла ба - ба ді - да від ве - чо - ра

до о - бі - да., від ве - чо - ра до о - бі - да.,

Колісала баба діда

Від вечора до обіда:

– Ой сни, діду, колишу тя,

Як не заснеш, то лишу тя. (2)

Лишу я тя під лавою,

Сама піду за дудою. (2)

На дудоньці дудар грає

А я собі погуляю. (2)

Ой гуляє баба з дідом,

Загубила торбу з хлібом. (2)

А дід скаче, баба плаче,

Бо торбинки не зобаче. (2)

КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Колисала баба діда
Від поранку до обіда.

– Йа спи, діду, коби-с не встав
Чей би ми сі інчий дістав.

Колисала баба діда
Від поранку до обіда.

Не могла го вколисати,
Мусіла му цицьки дати.

БАБА ДІДА КОЛИСАЛА

Баба діда колисала,
Колисаючи, співала:
– Ой спи, діду, до обіду,
Зварю борщу, спечу хліба.

Тільки баба від колиски –
Дід за ложку і до миски.
А та баба за копистку
Та до діда, та по писку.

КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Колисала баба діда (2)
Ізвечора до обіда.

– Ой спи, діду-дармоїду, {2)
Поки з міста не приїду.

Тільки баба від колиски – (2)
Дід за ложку, та й до миски.

КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Колисала баба діда
Ізвечора до обіда.
– Ой спи, діду, із бідою,
Зварю борщу з лободою.
Тільки баба від колиски –
Дід за ложку, та до миски.
Баба діда по лобаці:
Не їж, діду, меї праці.

ОЙ ХОДИТЬ СОН ПО ВУЛЕНЬЦІ

Протяжно

Ой хо - дить сон по ву - лень - ці
в тон - кій бі - лій ко - шу - лень - ці.

Ой ходить сон по вуленьці
В тонкій білій кошуленьці.
Ходи, сонку, в колисоньку,
Приспи мою дитиноньку.
На котонька – воркотонька,
На дитину – дрімотонька.

ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

Ніжно

Ой хо - дить сон ко - ло ві - кон, а дрі - мо - та ко - ло пло - та.
Пи - та - єть - ся сон дрі - мо - ти:
- Чо - го хо - диш по - під пло - ти?
Чо - му не йдеш ти до ха - ти
Ди - ти - нонь - ку при - сип - ля - ти,
Щоб ди - ти - на доб - ре спа - ла,
Ма - мі ніч - ки не збав - ля - ла.

Ой ходить сон коло вікон,
А дрімота коло плоти.
Питається сон дрімоти:
– Чого ходиш попід плоти?

Чому не йдеш ти до хати
Дитиноньку присипляти,
Щоб дитина добре спала,
Мамі нічки не збавляла?

ХОДИТЬ КОТИК

Стримано

Хо - дить ко - тик по пло - точ - ку, та б'ють йо - го
по хвосточ - ку. Ой лю-лі, лю-лі, лю-лі, ой лю-лі, лю-лі, лю-лі.

Ходить котик по плоточку,
Та б'ють його по хвосточку.

Ой люлі, люлі, люлі. (2)

Цить, котику, не воркочи,

Бо дитина спати хоче
Ой люлі, люлі, люлі. (2)

Дитяточко маленьке
Воно спати раденьку
Ой люлі, люлі, люлі. (2)

СПИ, МІЙ ХЛОПЧИКУ

Помірно

Спи, мій хлоп - чи - ку пре-крас - ний, ба - еч-ки, ба - ю,
ти - хо сві - тить мі - сяць яс - ний, ба - еч-ки, ба - ю,

Спи, мій хлопчику прекрасний,
Баєчки, баю,

Оченята хай дрімають,
Баєчки, баю.

Тихо світить місяць ясний,
Баєчки, баю.

Устонька хай промовляють,
Баєчки, баю.

Казочку тобі розкажу,
Баєчки, баю,

До синочка сон прилине,
Баєчки, баю.

Тихо пісню проспівую,
Баєчки, баю.

І в колисочці спочине,
Баєчки, баю.

A-A, КОТІВ ДВА

Помірно

А - а, ко - тів два, сі - рі - бі - лі
о - би - два. Сі - ли на во - ро - тях
в чер - во - них чо - бо - тях,
ста - ли вур - ко - та - ти,
у ме - не пи - та - ти: - Чи - я то ди -
ти - на з сі - ри - ми о - чи - ма
у пу - хо - вих по - душ - ках,
у шов - ко - вих пе - люш - ках? Ко - ли - соч - ка
ди - ти - на в ній ко - ли - соч - ка
гдан - ська, пан - ська.
з ду - ба, ди - ти - на в ній лю - ба.

А-а, котів два,
Сірі-білі обидва.
Сіли на воротах
В червоних чоботях,
Стали вуркотати,
У мене питати:
– Чия то дитина

З сірими очима
У пухових подушках,
У шовкових пелюшках?
Колисочка гданська,
Дитина в ній панська.
Колисочка з дуба,
Дитина в ній люба.

ТОСІ, ТОСІ

Тосі, тосі,
А свиня в горосі,
А Гануся в хаті,
Вітрець на загаті,
А котик на мостику
Несе калач на хвостуку.

Тосі, тосі,
Телята в горосі,
А гусоньки: ги, ги, ги.
Ти, дитинко, спи, спи, спи.

СОРОКА-ВОРОНА

Сорока-Ворона
Дітям кашу варила:
– Ідїть, діти, по тріски,
Дам вам каші по трішки.
Тому дала, тому дала,
А лїнивому – голівку зламала.

ОЙ ХОДИТЬ СОН ПО ДОЛИНІ

Помірно

Ой хо - дить сон по до - ли - ні
ой хо - дить сон по до - ли - ні у чер - во - ній
ко - жу - ши - ні, у чер - во - ній ко - жу - ши - ні

Ой ходить сон по долині *
У червоній кожушині,
Кличе мати до дитини:
– Іди, сонку, в колисоньку,
Приспи мою дитиноньку.

* Кожний рядок повторюється двічі.

СОНКУ, ДРІМКУ, ГОЛУБОНЬКУ!

Наспівно

Сон - ку, дрім - ку, го - лу - бонь - ку!

При-спи мо-ю ди-ти-нонь-ку. При - спи ж і - і

вдень і вно - чі - бу - де ма - ти чор - ні о - чі,

Сонку, дрімку, голубоньку!
 Приспи мою дитиноньку.
 Приспи ж її вдень і вночі –
 Буде мати чорні очі,
 Чорні очі, біле тіло,
 Щоб кожному була мила,
 Та щоб росла, не боліла,
 Головоньки не сушила.

ПРИЙДИ, СОНКУ, В КОЛИСОНЬКУ!

Наспівно

При - йди, сон - ку, в ко - ли - сонь - ку,

при - спи мо - ю ди - ти - нонь - ку.

Прийди, сонку, в колісоньку,
 Приспи мою дитиноньку.
 Та щоб спала, не плакала,
 Та щоб росла, не боліла
 На головку і все тіло,
 Та щоб личко не марніло.

ПИТАЄТЬСЯ СОН ДРІМОТИ

Повільно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Третя частина містить тріолет на ноті G#4.

Пи - та - єть - ся сон дрі - мо - ти,
пи - та - єть - ся сон дрі - мо - ти:
- Де ми бу - дем но - чу - ва - ти?

Питається сон дрімоти,

Питається сон дрімоти:

- Де ми будем ночувати?

Де ми будем ночувати,

А в котрій будем хаті?

- Там, де хата тепленькая,

Де дитина маленькая,

Там ми будем ночувати

І дитину колихати.

ОЙ СПИ, ДИТЯ, В КОЛИСОНЬЦІ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Третя частина містить тріолет на ноті G#4.

Ой спи, ди - тя, в ко - ли - сонь - ці, як го - ро - шок в би - ли - нонь - ці.
Бу - де віт - рець по - ві - ва - ти та й го - рош - ком ко - ли - ха - ти.

Ой спи, дитя, в колисоньці,

Як горошок в билиноньці.

Буде вітрець повівати

Та й горошком колихати.

Як горошок загуркоче,

А Галюня спатки схоче.

А горошок як заgrimить,

Галюнечку нашу приспить.

ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Помірно

Oй ну, лю-лі, лю - лі. Прили - ну - ли гу - лі, сі - ли на ко-лис - ці
в чер-во-нім на- мис - ті. Ста-ли ду-мать і га-дять, чим ди-тин-ку го-ду - вать;
чи каш-ко - ю, чи бор-щем, чи буб-личком, кала-чем.
Ста-ли ду-мать і га-дять, чим ди-тин-ку за-бав-лять.

Да - ли йо - му три кві - точ-ки: од - ну квіт-ку сон-ли - ву-ю,
а дру-гу - ю дрім-ли - ву - ю, а тре - тью-ю щас- ли - ву-ю.

Ой ну, люлі, люлі.
Прилинули гулі,
Сіли на колисці
В червоному намисті.
Стали думать і гадать,
Чим дитинку годувать;
Чи кашкою, чи борщем,
Чи бубличком, калачем.
Стали думать і гадать,
Чим дитинку забавлять.
Дали йому три квіточки:
Одну квітку сонливу,
А другу дрімливу,
А третьою щасливу.

ОЙ НУ, БАЮ, БАЮ

Не поспішаючи

Oй ну, ба - ю, ба - ю, І - ван - ка ка - ча - ю. І - ван хо - че, та не спить.
Тре-ба йо - го пру-том бить, а прут не по - мо - же, по - ки сон із - мо - же.

Ой ну, баю, баю,
Іванка качаю.
Іван хоче, та не спить.

Треба його прутом бить,
А прут не pomoже,
Поки сон ізможе.

КОТИКУ СІРЕНЬКИЙ

Повільно

Ко-ти-ку сі - рень-кий, ко-ти - ку бі - лень-кий, кот-ку во - ло - ха - тий.
Не хо-ди по ха - ті, не бу-ди ди-тя - ти. Ди-тя бу-де спа - ти
не хо-ди по ха - ті. Ой на ко - та вор-ко-та, на ди-ти - ну дрі-мо-та.
ко-тик вор -ко-та -ти.
А - а - а - а!

Котику сіренький,
Котику біленький,
Котку волохатий,

Не ходи по хаті.
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти.
Дитя буде спати,
Котик воркотати.
Ой на kota воркота,
На дитину дрімота.
А-а-а-а!

ХИТІ, ХИТІ

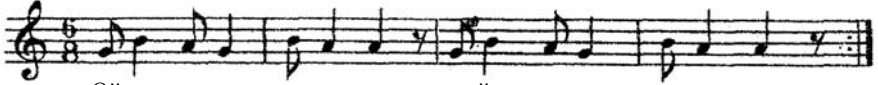
Не поспішаючи

Хи - ті, хи - ті, а ко-ни - ки в жи - ті. Не-хай со - бі по - бі-га-ють,
зе-лен-тра - ву по-мі-ря-ють, не-хай со - бі по-хо-дять, вони ні-ко-му не шко-дять.

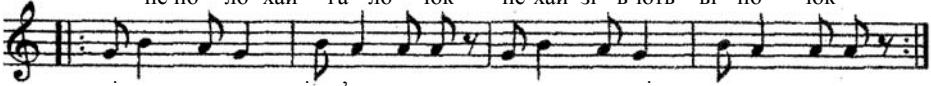
Хиті, хиті,
А коники в житі.
Нехай собі побігають,
Зелен-траву поміряють,
Нехай собі походять,
Вони нікому не шкодять.

ОЙ НУ, КОТЕ, КОТОЧОК

Не поспішаючи

Ой ну, ко-те, ко-то-чок, не йди ра-но в са-до-чок,
не по-ло-хай га-ло-чок – не-хай зі-в'ють ві-но-чок

із ру-точ-ки, із м'я-точ-ки ди-ти-ноч-ці до ша-поч-ки,
з хре-ща-того бар-ві-ноч-ку, з за-паш-но-го ва-си-льоч-ку.

Ой ну, коте, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай галочок –
Нехай зів'ють віночок
Із руточки, із м'яточки
Дитиночці до шапочки,
З хрещатого барвіночку,
З запашного васильочку.

ОЙ НА КОТА ВОРКОТА

Не поспішаючи

Ой на ко-та вор-ко-та, на ди-ти-ну дрі-мо-та;

як бу-де кіт вор-ко-та-ти, то ди-ти-на бу-де спа-ти.

Ой на кота воркота, Як буде кіт воркотати,
На дитину дрімота; То дитина буде спати.

ХОДИТЬ КІТ ПО ГОРІ

Не поспішаючи

Хо-дить кіт по го-рі, но-сить сон в ру-ка-ві всім ді-тям про-да-є, Ва-силь-ко-ві так да-є.

Ходить кіт по горі, Всім дітям продає,
Носить сон в рукаві, Василькові так дає.

ОЙ ТИ, КІТ, ТИ ВОРКІТ

Не поспішаючи

Ой ти, кіт, ти воркіт,
На віконечко скік,

А з віконця на торжок,
Купив собі пиріжок.

А з віконця на торжок,
Купив собі козушок

Та й став воркотать,
Галі спатки не давать,

Та шапочку боброву,
Та стьожечку шовкову.

Треба котика піймать,
Вушка сірії нам'ять

Треба з ката зняти
Та дитині дати.

Та вигнати з хати,
Щоб не шкодив спати.

Ой ти, кіт, ти воркіт,
На віконечко скік,

Хай йде собі а лози
Та й ганяє кози.

ОЙ НУ, КОТКУ РЯБКУ

Не поспішаючи

Ой ну, котку рябку,
Та скопай нам грядку,
Малу, невеличку,
Як із рукавичку.
Ми насієм маку
Та ще й пастернаку.
Та насадим квіточок
Забавляти діточок,
Бо в нас діти маленькі,
Гулять вони раденькі.

КИЦЯ-МУРА

Не поспішаючи

– Ки-ця- му-ра, де ти бу-ла? Я гу-ка-ла, ти не чу-ла.
– Я си-ді-ла під сто-лом, ї-ла каш-ку з мо-лоч-ком.

– Киця-мура, де ти була?
Я гукала, ти не чула.
– Я сиділа під столом,
Їла кашку з молочком.

КОТЕ, КОТЕ, ВИЛИЙ ВОДУ

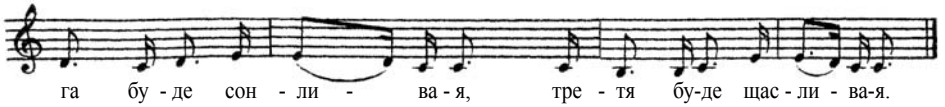
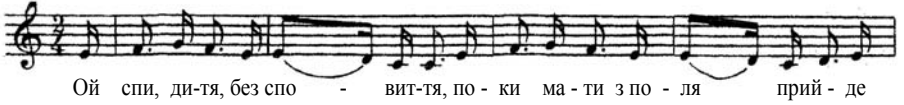
Повільно

Ко - те, ко - те, ви - лий во - ду, ви - лий
во - ду на ко - ло - ду цеб-ром, цеб-ром, цеб-ри-це-ю, холодно-ю
во-ди-це-ю чи на дощ, чи на дощ, чи на со - неч - ко. Виг - лянь, ма - тін - ко,
в ві - ко - неч - ко. Ди - ти - ноч - ка ку - па - єть - ся
і пі - соч - ком гу - ля - єть - ся.

Коте, коте, вилий воду,
Вилий воду на колоду
Цебром, цебром, цебрицею,
Холодною водицею
Чи на дощ, чи на дощ,
Чи на сонечко.
Виглянь, матінко, в віконечко.
Дитиночка купається
І пісочком гуляється.

ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ СПОВИТТЯ

Повільно

Ой спи, дитя, без сповиття,
Поки мати з поля прийде
Та принесе три квіточки.

Одна буде дрімливая,
Друга буде сонливая,
Третя буде щаслива.

Ой, щоб спало, щастя мало
Та щоб росло, не боліло,
На серденько не скорбіло.

Ой рісточки у кісточки,
Здоров'ячко на серденько,
Добрий розум в головоньку.

Сонки-дрімки у віченьки,
А в роточок говорушки,
А в ніженьки ходусіньки,
А в рученьки ладусіньки.

РОЗДІЛ 7

ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ

ЗАБАВЛЯНКИ НЕБИЛИЦІ СКОРОМОВКИ ЛІЧИЛКИ ДИТЯЧІ ПІСНІ

ЗАБАВЛЯНКИ – музично-поетичні або ритмізовані твори, завдання яких –впливати на фізичний та духовний розвиток дитини.

Почали формуватися на ранньому етапі розвитку людства.

Переважно супроводжується відповідними рухами та жестами, покликаними фізично зміцнювати дитину, створювати радісний та бадьорий настрій.

Забавлянки групують відповідно до віку дитини. Одні призначені для немовлят, інші – коли дитина тримає голівку або починає сидіти чи ходити. Значна частина забавлянок слугує для розвитку мовлення та сприймання дитиною навколишнього світу. Їх виконують лише одноголосо дорослі й старші діти з відповідними пантомімічними рухами.

НЕБИЛИЦІ можуть бути віршовані або прозові, та головне – в них не повинно бути й слова правди.

СКОРОМОВКИ мають велику користь для вироблення в дитини правильної дикції і артикуляції; підвищують культуру її мовлення. До того ж, дітям вони ще й подобаються. Адже дуже цікаво, чи зможе хтось вимовити їх швидко і без зупинок. Той, хто прагне сказати краще за всіх, робить кумедні помилки, смішно перекручує слова і звуки, спотикається. Всі веселяться.

ЛІЧИЛКИ є воєрідним вступом до колективних дитячих ігор – мініатюрні вірші з чітким ритмом і повною римою; вони допомагають визначити роль учасників гри чи розміщення їх за групами. Виконуються лічилки, як правило, речитативом.

ЗАБАВЛЯНКИ

КУПАЛИСЯ ЛАСТІВ'ЯТА

Andante

1. Ку- па - ли - ся ла - сті - в'я - та та в ча - ру - во - ди - ці, ...
Щоб бу - ли ми бі - ло - ті - лі та ще й бі - ло - ли - ці.
3. У лю - бис - точ - ку ку - па - ли, жи - ву во - ду на - ли - ва - ли.
щоб здо - ров' - я ті - ло ма - ло, ли - ха - го - рень - ка не зна - ло.

1. Купалися ластів'ята

Та в чару-водиці,

Щоб були ми білотілі

Та ще й білолиці.

2. Купалися ластів'ята

Та в чару-водиці,

Щоб були ми чорнобриві

Та ще й білолиці.

3. У любисточку купали,

Живу воду наливали.

Щоб здоров'я тіло мало,

Лиха-горенька не знало.

Чук, чук, чук, чук,

Наловив дід шук.

А баба – карася,

Сіла надулася.

Баба рибку пече –

Сковорідка тече.

Баба рибку поїла –

Сковорідка згоріла.

Вийди, вийди, сонечко,
На дідове полечко,
На бабине житечко,
На наше подвір'ячко.
Тут дітки грають,
Тебе виглядають.

ДВА ПІВНИКИ

Два півники, два півники
Горох молотили,
Дві крочки-чубарочки
До млина носили.

Цап меле, цап меле, (2)
Коза насипає,
А маленьке козенятко
На скрипочці грає.

Танцюй, танцюй, козуленько,
Ніженьками, туп-туп.
Татусенько з матусею
Принесуть нам круп, круп.

А вовчок-сірячок (2)
З лісу виглядає
Та на біле козенятко
Скоса поглядає.

ТАНЦЮВАЛА РИБА З РАКОМ

Танцювала риба з раком, риба з раком,
А петрушка з пастернаком, з пастернаком,
А цибуля з часником, (2)
А дівчина з козаком.

Танцював сніп з перевеслом, з перевеслом,
А коновка з коромислом, з коромислом,
А макітра з маконом (2)
Сміялася під ослоном.

Гоп, гоп на коні
У червонім жупані.
Гоп, гоп на конику
У червонім жупанику.

Сорока, ворона
На припічку сиділа,
Діткам кашу варила,
На віконці студила.

Першому дам,
Другому дам,
Третьому дам
І четвертому дам,

А п'ятому не дам,
Бо він дров не носив,
Бо він пічку не топив,
Бо він водиці не носив.

Печу, печу хлібчик
Діткам на обідчик,
Більшому більший,
Меншому менший.

Шур у пічку!
Повна пічка.
Печу, печу перепічку.
Шубуськи в пічку!

Ток, ток, ток, ток!
Подай, бабо, молоток.
Не подаси молотка,
Не підкую чобітка.

СОРОКА-ВОРОНА

Сорока-ворона
На припічку сиділа,
Діткам кашу варила.
Цьому дам, цьому дам
Цьому дам і цьому дам;
А цьому не дам,
Бо цей товстун
Дров не носив,
Діжі не місив,
Хати не топив,
Діток гулять не водив –
Справжній лежень.

ХОДИТЬ ГАРБУЗ ПО ГОРОДУ

Ходить гарбуз по городу,
Питається свого роду:
– Ой чи живі, чи здорові (2)
Всі родичі гарбузові?

Обізвалась жовта диня,
Гарбузова господиня:
– Іще живі, ще здорові (2)
Всі родичі гарбузові!

Обізвались огірочки,
Гарбузові сини й дочки:
– Іще живі, ще здорові (двічі)
Всі родичі гарбузові.

Обізвалась морковиця,
Гарбузова сестриця:
– Іще живі, ще здорові (2)
Всі родичі гарбузові.

Обізвались буряки,
Гарбузові свояки:
– Іще живі, ще здорові (2)
Всі родичі гарбузові.

Обізвався старий біб:
– Я іздержав увесь рід!
– Ой ти, гарбуз, ти, перистий,
І з чим тебе будем їсти?
– Миску пшона, шматок сала, –
От до мене вся приправа.

Ой люлі, люлі,
Налетіли гулі
Та й сіли на люлі,
Стали думать та гадать,
Чим дитину годувать:
Чи сливок, чи грушок,
Чи вишневих ягідок,
А чи кашки з молочком,
Чи бубличка з медочком?

Ой люлі, люлі,
Налинули гулі
Та й сіли на люлі,
Стали думать і гадать,
Чим дитину годувать:
Чи кашею з молочком,
Чи бубличком та медком,
Чи солодким яблучком?

Я маленький хлопчик
Виліз на стовпчик,
На дудочці граю:
Ду, ду, ду, ду –
Діток звеселяю.

Тосі, тосі –
Свині в горосі!
Нема кому вигнать –
Тільки Гантосі!

Іди, іди, дощику,
Зварим тобі борщику
У великім горщику.
Та й поставим на дубі
Щоб не їли комарі.
Дуб похилився –
Борщик розлився.
Ні тобі, ні мені –
Тільки дощикові.

Кую, кую чобіток.
Подай, бабо, молоток!
Не подаш молоток -
Не підкую чобіток.
Кую, кую ніжку,
Поїдем в доріжку,
Поїдем у гості,
Потрясемо кості.
А де тії кості?
– Миші похапали.
А де тії миші?
– В нори повтікали.
А де тії нори?
– Травичкою заросли.
А де та травичка?
– Дівки протоптали.
А де тії дівки?
– Замуж повтікали.

Їхав, їхав пан, пан
На конику сам, сам.
А за ним хлоп, хлоп
На конику гоп, гоп.
А за ним Гриць, Гриць,
На конику гиць, гиць.
А за ними гриценята
Погубили штаненята.

Водичко, водичко!
Умий Марічці личко.
Умий оченята,
Щоб краще дивились.
Умий рученята,
Аби не бруднились.
Умий ноженята,
Аби не барились.
Помий нашу спинку,
Аби не хворілось.
І хлюп на животик,
Аби гиготілось.

Купалися ластів'ята
Та в чару-водиці,
Щоб були ми білотілі
Та ще й білолиці.
Купалися ластів'ята
Та в чару-водиці,
Щоб були ми чорнобриві
Та ще й білолиці.
У любисточку купали,
Живу воду наливали,
Щоб здоров'я тіло мало,
Лиха-горенька не знало.

ОЙ НА ГОРІ ЖИТО

Ой на горі жито –
Сидить зайчик.
Сидить собі ще й моргає,
Ще й ніжками чеберяє, –
Бо він зайчик!
Ой на горі просо –
Сидить зайчик.
Сидить собі ще й моргає,
Ще й ніжками чеберяє, –
Бо він зайчик!

Ой на горі гречка –
Сидить зайчик.
Сидить собі ще й моргає
Ще й ніжками чеберяє, –
Бо він зайчик!
А лисичка бачить
Та й думає:
«Якби я такі ніжки мала,
То й я б собі чеберяла.
Як той зайчик!»

ОЙ НУ, КОТКУ-РЯБКУ

Ой ну, котку-рябку,
Та скопай нам грядку,
Малу, невеличку,
Як із рукавичку.
Ми насієм маку
Та ще й пастернаку,
Та насадим квіточок
Забавляти діточок,
Бо в нас діти маленькі,
Гулять вони раденькі.

ОЙ НУ, КОТЕ, КОТОЧОК

Ой ну, коте, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай галочок.
Нехай галки квітки рвуть,
Малим діткам вінки в'ють,
До Оксанки в гості йдуть. А-а-а-а.

ЛЮЛІ-ЛЮЛІ, ЛЮЛІЧЕНЬКА

Люлі-люлі, люліченька,
Колихаю онученька,
Щоб здоровий виростав,
Ряст-травиченьку топтав,
Був, як маків первоцвіт,
Много літ, ой много літ! А-а-а...

ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойда, гойдаша,
Де кобила – там лоша.
Наїлися лободи,
Поскакали до води.

Гойда, гойда, гойдаша,
Де кобила – там лоша.
Ми кобилу продамо,
А лошатко зростимо.

Гойда, гойда, гойдаша,
Де кобила – там лоша.
А кобила в лісі,
А лошатко в стрісі.
А кобила сива,
А лоша рябоє,
А прийшов Миколка
Тай забрав обоє.

ЛЮЛІ-ЛЮЛІ, МІЙ СИНОЧКУ

Люлі-люлі, мій синочку,
Вдягну тобі сорочку.
Підемо косить косою,
Візьмемо тебе з собою,
Ти нам будеш коні пасти,
А ми будем сіно класти.

ПОДОЛЯНОЧКА

Десь тут була подоляночка,
Десь тут була молодесенька, –
Тут вона впала,
До землі припала.
Устань, устань, подоляночко,
Умий личко, як ту скляночку,
Та берися в боки,
Покажи нам скоки.

ОЙ ТИ, КИЦЮ, КИЦЮ

Ой ти, кицю, кицю,
Піди по водицю,
Не впади в криницю.
Ой ну, люлі, люлі.

Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Пішов котик рятувать,
А вже киці не видать.

Узяв кицю за вухо
Да й положив на сухо:
– Лежи, кицю, висихай,
Свого kota дожидай.
Ой ну, люлі, люлі.

Киця котка не баче,
Сидить собі та й плаче:
– Одна була хустина,
Та й ту в воду впустила.

Котик каже:
– Посидь тут,
А я піду візьму прут,
Та й виорем нивку,
Та й посієм материнку.

Материнку пожнемо
Та й поїдем продамо,
Тобі хустку купимо,
Ще й запаску червоную,
І стьожечку шовковую.

ЗУБИ

Мишка, мишка,*
Забери у мене хворий зубчик,
Дай мені здоровий.

* Віршик повторюється тричі.

- Ти на тому світі був?
- Був.
- Діда свого бачив?
- Бачив.
- У нього зуби боліли?
- Ні.
- То, щоб і в тебе (ім'я)
Ніколи не боліли.

ВАВКА

Біг собака через міст,
Чотири лапи, п'ятий – хвіст,
Схопив вавку – та й поніс.

ЛАСОЧКА, ЛАСОЧКА НАЇЛАСЯ МАСЛЕЧКА

Пальцем водять по дитячій долоні і говорять: Ласочка, ласочка наїлася маслечка.

- Ласочка, ласочка, де ти була?
- У пана, в пана.
- Що ти вкрала?
- Кусок сала.

НЕ ЙДИ, ДОЩИКУ

Ходою

Не йди, не йди, до-щи-ку, зва - ру то-бі бор-щи-ку, по-став-лю на ду - ба.
За-кли-чу го - лу - ба. За -кім го-луб при-ле-тит, то се дощик роз-ле-тит.

Не йди, не йди, дотику,
Звару тобі борщику,
Поставлю на дуба.
Закличу голуба.
Закім голуб прилетит,
То се дощик розлетит.

Співають діти гуртом, коли починає накрапати дощ.

ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойда, гойдаша:
 Де кобила, там лоша,
 Де кобила, там лоша,
 Там печене порося.

Кобила у лісі,
 А лоша у стрісі.
 Гойда, гойда, гойдаша!
 Гойда, гойда, гойдаша!

ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойдаша!
 Де кобила.
 Там лоша.
 Таке, як ти
 Порося.
 Скачи до їх!

ГОЙДА, ГОЙДА

Гойда, гойда,
 Гойда, гойда, гойда.
 Тяги, тяги!
 – Нема дуги.
 А де дуга?
 – У лісі.
 А де хомут?

– У стрісі.
 Піди, синку,
 Вирубай дубинку –
 Поганянь кобилку.
 Гойда, гойда,
 Гойда, гойда, гойда.

ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойдаша!
 Де кобила, там лоша.
 Треба його пасти,
 Щоб сало накласти!

ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойдаша!
 Де кобила, там лоша.
 А кобила в лісі,
 А лошатко в стрісі.
 Гойда, гойдаша!

ГОЙДА, ГОЙДА ГОЙДАША

Гойда, гойда, гойдаша.
Купив батько лоша,
Вивів лоша пасти.
Стоїть злодій під корчем,
Хоче лоша вкрасти.

ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДА

Гойда, гойда, гойда.	А ти вдома не сиди,
Іде баба з горба	Йди собаків подражни,
За плечима торба	Собі хліба напроси,
А в тій торбі сухарі,	Сухариків іасуши,
А дід каже: «Дай мені!»	Та й ще людям даси.

ГОЙДА, ГОЙДА

Гойда, гойда,	– Гіркі мої танці –
Йшла баба з горба	Позбивала баба пальці,
За бабою велика торба	За Івасьом ідучи,
За бабою Івасьо.	«Голубонька» тнуче.
Ходи, бабо, у танці.	

ГОЙДА, ГОЙДА

Гойда, гойда,
Впала баба з горба,
За бабою торба,
За торбою пес, пес. –
Пожди, бабо,
Бо ти вмреш, вмреш.

ГОЙДА, ГОЙДА, НА ДУБІ Є ТОРБА

Гойда, гойда, на дубі є торба.
А в тій торбі діти.
Де ж їх подіти?
В бочку повкидати,
По сухарику дати.

МИШЕЧКА, СКРОБОТУШЕЧКА

Moderato

Ми - шеч - ка, скробо - ту - шеч - ка, не йди в по - ле - мед -
 відь ско - ле. А ми - шеч - ка не по - слу - ха - ла, пі -
 шла в по - ле мед - відь ско - лов: кіль, кіль, кіль, кіль, кіль!

Мишечка, скроботушечка,
 Не йди в поле –
 Медвідь сколе.
 А мишечка не послухала.
 Пішла в поле,
 Медвідь сколов:
 Кіль, кіль, кіль, кіль, кіль!

БІГЛА МИШКА

Бігла мишка,
 Несла книшика,
 Не мала, де сісти,
 Книшика з'їсти.
 Отутинька сіла,
 Книшика з'їла.

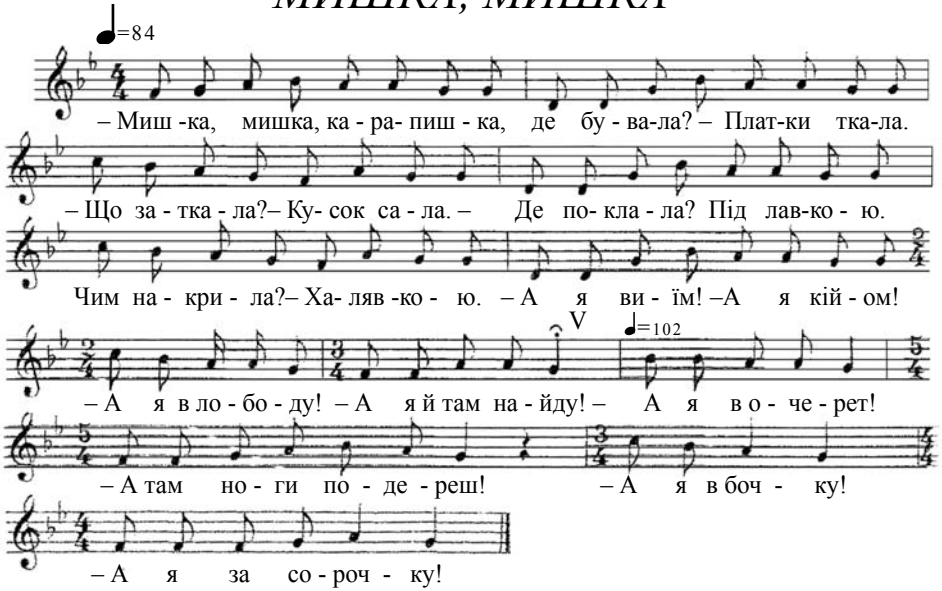
МИШКА, МИШКА

Водять злегка пальцем по оголеній ручці дитини назад і вперед до ліктя, приспівуючи:

Мишка, мишка,
 Теретишка.
 Теретинь, теретинь –
 Да упав через тин.

При останніх словах швидко засувають палець під рукавчик сорочки до плеча.

МИШКА, МИШКА

- Миш-ка, мишка, ка-ра-пиш-ка, де бу-ва-ла? - Плат-ки тка-ла.
 - Що за-тка-ла? - Ку-сок са-ла. - Де по-кла-ла? Під лав-ко-ю.
 Чим на-кри-ла? - Ха-ляв-ко-ю. - А я ви-їм! - А я кій-ом!
 - А я в ло-бо-ду! - А я й там на-йду! - А я в о-че-рет!
 - А там но-ги по-де-реш! - А я в боч-ку!
 - А я за со-роч-ку!

- Мишка, мишка,
 Карапишка,
 Де бувала?
 - Платки ткала.
 - Що заткала?
 - Кусок сала.
 - Де поклала?
 - Під лавкою.
 - Чим накрила?

- Халявкою.
 - А я виїм!
 - А я кійом!
 - А я в лободу!
 - А я й там найду!
 - А я в очерет!
 - А там ноги подереш!
 - А я в бочку!
 - А я за сорочку!

МИША. МИША, ДЕ БУЛА

Тримуючи ручку дитини догори долонею, водять по ній злегка пальцем, примовляючи:

Миша, миша, де була;
 В Бога, в Бога.
 Що робила?
 Сукно ткала.
 Що заткала?
 Кусок сала.

- Де положила?
 - На мисничку.
 - Куди впало?
 - В помийничку.
 Мишка бігла та вхватила,
 Своїм діткам розділила.

ПЕЧУ, ПЕЧУ ХЛІБЧИК

$\text{♩} = 120$

Пе - чу, пе - чу хліб - чик ді - тям на о - бід - чик.
Біль - шо - му - біль - ший, мен - шо - му - мен - ший, шур у піч!

Печу, печу хлібчик
Дітям на обідчик.
Більшому – більший,
Меншому – менший,
Шур у піч!

ПЕЧУ, ПЕЧУ ХЛІБЧИК

Беруть у долоні дитячу голівку і, злегка її перекидаючи з руки на руку направо і наліво, ніби виробляють хліб, роздільно проказують:

Печу, печу хлібчик
Дітям на обідчик.

Меншичкому – менший,
Більшичкому – більший.

Після цього дитячою голівкою поводять то наперед, то назад, пильнуючи, щоб дитина не впала, бо їй може закрутитись голова, і продовжують:

Шусть у піч!	} Двічі	– Ріжу, ріжу,
Шусть у ніч!		Я куштую.–
Сажай – виймай,	} Двічі	Гам!
Сажай – виймай.		

ПЕЧУ, ПЕЧУ ХЛІБЧИК

Печу, печу хлібчик
Дітям на обідчик.
Цьому дам, цьому дам...
А цьому не дам –

Він хліба не місить.
Він помії не носить,
Він в печі не палить,
То я цьому й не дам.

ПЕЧУ, ПЕЧУ БАБКУ

Перекидаючи голівку дитини з одної долоні на другу, приговорюють:

Печу, печу бабку,
Саджу на лопатку:
Шутулудь у піч!

ПЕЧУ, ПЕЧУ ХЛІБЕЦЬ

Перекиднуючи головку дитиши з одної долоні на другу, приговорюють:

Печу, печу хлібець
 Панам на вобідець,
 Печу, печу бабку.
 Всаджу на лопатку,
 Шусть в пецок, шусть!

ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

Allegretto

- Зай-чи-ку, зай-чи-ку, де ти бу-вав? - У мли-ні, у мли-ні.
 - Що ти ви-дав? - Міх му-ки, міх му-ки. - Чом ти не вкрав?
 - Там бу-ли крав-чи-ки, по-би-ли паль-чи-ки, лед-ве я втік
 че-рез ба-бин тік, та че-рез ко-ло-ду го-ло-во-ю[у] во-ду,
 та че-рез по-лі-но і зо-драв ко-лі-но. Че-рез ко-но-пель-ки-
 Ко-но-пельки трісь, трісь, а же-реб-чик пісь, пісь! Ску-гу-бу, ску-гу-бу,

- Зайчику, зайчику, де ти бував?	Та через колоду
- У млині, у млині.	Головою у воду,
- Що ти видав?	Та через поліно
- Міх муки, міх муки.	І здрав коліно.
- Чом ти не вкрав?	Через конопельки-
- Там були кравчики,	Конопельки - трісь, трісь,
Побили пальчики,	А жеребчик - пісь, пісь!
Ледве я втік	Ску-гу-бу, скугу-бу,
Через бабин тік,	Ску-бу-бу!

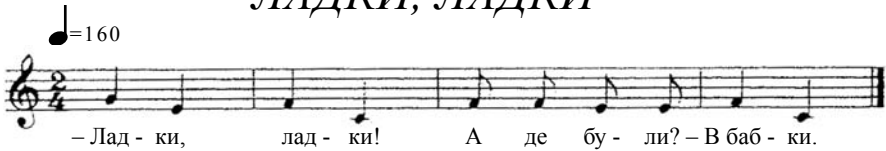
ГОРОШОК

Беруть дитину на коліна і починають перебирати один її пальчик на другим, починаючи від мізинного, При цьому примовляють:

Горошок.
Бобонюк.
Гусочка,
Куточка.
Кі-кі-рі-кі!

На слово «Кі-кі-рі-кі!» великим пальчиком злегенька трясуть. Дитина сміється.

ЛАДКИ, ЛАДКИ

- Ладки, ладки!
А де були?
- В бабки.
- А що їли?
- Кашку.
- А що на закуску?
- Хліб та капусту.

ЛАДУШКИ, ЛАДУСИ

- Ладушки. ладусі!	- Бражку.
А де були?	Каша масленька,
- У бабусі.	Бражка п'яньєнка.
- А що їли?	Бабуся старєнька.
- Кашку.	Гай! Гай! Полетіли,
- А що пили?	На головку сілн.

ЛАДУШКИ, ЛАДУШКИ

- Ладушки. ладушки!	- Що пили?
Де були?	- Бражку.
- В бабушки.	Каша масленька,
- Що їли?	Попоїли, попоїли,
- Кашку.	Додому схотіли

ЛАДУШКИ, ЛАДУШКИ

– Ладушки. ладушки!	– Бражку.
Де були?	– А що на закуску?
– В бабушки.	– Хліб та капустку!
– Що ви їли?	Шу-шу, полетіли,
– Кашку.	На головку сіли!
– А що пили?	

ЛАДКИ, ЛАДКИ, ЛАДУСІ

– Ладки, ладки, ладусі,	– Хліб та капустку!
Де були?	Кашку поїли,
– В бабусі.	Бражку попили,
– А що їли?	Бабку побили,
– Кашку.	В тюрму посадили
– А що пили?	А самі – гай-гай!
– Бражку.	Знялись і полетіли.
– А що на закуску?	

Під час гри дитина вибиває в долоньки, а мати чи нянька проказує слова; на «гай, гай» – дитина піднімає ручки і кладе собі на головку.

ЛАДКИ, ЛАДКИ

Allegretto

Лад - ки, лад - ки! по - би - ли - ся баб - ки.
За ко - го, за ко - го? За Кос - тюнь - ку ма - ло - го.

Ладки, ладки,
Побилися бабки.
За кого, за кого?
За Костюньку малого.

ЛАДКИ, ЛАДКИ

Ладки, ладки,
Побилися бабки,
А мотки на шматки,
Щоб нічого прясти.

ЛАДУШКИ, ЛАДУШКИ

– Ладушки, ладушки,
Де були?	– Що пили?
– Бражку.
– В бабушки!	Попили, попоїли,
– Що їли?	Додому схотіли
– Кашку.	

ЛАДКИ, ЛАДОНЬКИ, ЛАДУСІ

– Ладки, ладоньки, ладусі.
Ой ладусі ладки,
Де були ви?	– Оладки.
– З чим оладки?
– Їз медком
Та солодким молочком
– У бабусі.
– Що їли?	

ЛАДКИ, ЛАДКИ

Дитину беруть за руки і примушують її плескати в долоні. При цьому примовляють:

Ладки, ладки!
Побилися бабки.
А за що? | — За кисіль.
Що наївся Василь.
Шуги, шуги, шуги! |
|--|--|

Вимовляючи останній рядок, махають руками дитини.

ЛАДКИ, ДА ЛАДКИ

Ой ладки да ладки,
Побилися бабки.
– За що ж вони побилися?
– Горілочки напилися. | – А що на закуску?
– Хлібець та капустку.
– А що ж на вечерю?
– Печеную гуску. |
|--|---|

Кінчаючи, кладуть ручки на голівку і кажуть: «Шугу, шугу на голівку».

ТОСІ, ТОСІ

Привчають маля плескати в долоні п при цьому приспівують:

Тосі, тосі!
Свині в горосі
Наробили шкодки.
Нема кому вигнати,
Тільки [Василькові].

ТОСІ, ТОСІ, ТОСІ

Тосі, тосі, тосі, Телята в капусті –
А свині в горосі, Не треба їх виганяти,
Нема кому виганяти,– Аби були тлусті,
Хіба би Явдосі.

ТОСІ, ТОСІ, ТОСІ

Тосі, тосі, тосі!
Свині в горосі,
А ще не всі –
Трохи в вівсі.
Тосі, тосі, лапки,
Поїдем до бабки...

ТОСІ, ТОСІ

Тосі, тосі, А музика без'язика
Свині в просі, Їде на овечці.
Поросята в гречці,

ТОСІ, ТОСІ, ЛАПЦІ

Тосі, тосі, лапці, Там є курка чубата.
Поїдем до бабці. А від діда до мами –
А від бабці до діда. Наїмося сметани.

ТОСІ, ТОСІ, СВИНІ В ГОРОСІ

Тосі, тосі, свині в горосі.
Телята в капусті.
Бодай вони виздыхали –
Які вони тлусті.

ТОСІ, ТОСІ

Тосі. тосі.
Коні в горосі.
Телята в капусті,
Микита на грушці.

ТАПЦІ, РУЧКИ, ТАПЦІ

Тап - ці, руч - ки, тап - ці! Пі - де - ме до баб - ці,
Од баб - ці до ді - да - да - дуть фа - лат хлі - ба.

Беруть малу дитинку за рук і заохочують її плескати в долоньки.

Тапці, ручки, тапці!	А дідо колачі,
Підеме до бабці,	Бо ня рада мали*.
Од бабці до діда –	Тапці, тапці, ручки,
Дадуть фалат хліба.	Підеме на лучки,
Тапці, ручки, тапці!	Назбераме квіття –
Дала баба папці	Про маленьке дітя.

* *Бо раді мене мати*

ТАПЦІ, РУЧКИ, ТАПЦІ

Parlando

Тап - ці, руч - ки, тап - ці! Ста - рій ба - бі кап - ці, а мо - ло - дій
че - ре - вич - ки, же - би би - ли не - ве - лич - ки. Тап - ці, руч - ки, тап - ці!

Тапці, ручки, тапці!	Тапці, ручки, тапці!
Старій бабі капці.	Дала баба папці.
А молодій черевички,	Дала, дала, іще дала.
Жеби били невелички.	Бо Іванка рада мала.
Тапці, ручки, тапці!	Тапці, ручки, тапці!

ТАПЦІ, РУЧКИ, ТАПЦІ

Тапці, ручки, тапці.
Старій бабі ляпці,
А молодій рукавички,
Жеби мала на ручички.

ТАПЦІ, РУЧКИ, ТАПЦІ

Parlando

Тап - ці, руч - ки, тап - ці! Пі - де - ме до баб - ці. Даст нам ба - ба
пи - ріж-ки і на мис - ку за - міш-ки. Тап - ці, руч - ки, тап - ці!

Тапці, ручки, тапці!
Підеме до бабці.
Даст нам баба пиріжки
І на миску замішки.
Тапці, ручки, тапці!

Коли дитина вже сидить, батьки заохочують її плескати в долоньки. Дитина такій забавці радіє і сміється. Батьки приспівують.

ЩО СОРОКА ТА ВОРОНА

Що со - ро - ка та во - ро - на на при - піч-ку си - ді - ла,
діт - кам каш - ку ва - ри - ла; о - по - ло - нич-ком на - би - ра - ла,
діт - кам каш - ку да - ва - ла. Се - му да - ла, то - му не да - ла.
Той биц - ман. Во - ди не но - сив,
пе - чі не то - пив, ка - ші не ва - рив.

Що сорока та ворона
На припічку сиділа,
Діткам кашку варила;
Ополоничком набирала,
Діткам кашку давала.
Сему дала,

Тому не дала.
Той бицман.
Води не носив,
Печі не топив,
Каші не варив.

СОРОКА-ВОРОНА

Со - ро - ка - во - ро - на на при - піч - ку
 си - ді - ла, діт - кам каш - ку ва - ри - ла; о - по - ло - ни - ком
 мі - ша - ла, сво - їх ді - ток го - ду - ва - ла. Сьо - му дам,
 сьо - му дам, сьо - му не дам! Сей биц - ман - дров не ру - бав,
 во - ди не но - сив, ха - ти не то - пив. Шу - ги, шу - ги, шу - ги, шу - ги!

Сорока-ворона

На припічку сиділа,

Діткам кашку варила;

Ополоничком мішала,

Своїх діток годувала

Сьому дам,

Сьому дам,

Сьому не дам!

Сей бицман –

Дров не рубав,

Води не носив.

Хати не топив.

Шуги, шуги,

Шуги, шуги!

СОРОКА-ВОРОНА

$\text{♩} = 84$

Со - ро - ка - во - ро - на діт - кам каш - ку ва - ри - ла
 на при - піч - ку сту - ди - ла. Бі - жіть, ді - ти по тріс - ки,
 дам вам каш - ки по тріш - ки. Цьо - му да - ла, цьо - му да - ла,
 цьо - му не да - ла, - бо ле - дар! Дро - ва не ру - бав, /печі не то - пив,

Сорока-ворона

Діткам кашку варила,

На припічку студила.

Біжить, діти, по тріски,

Дам вам кашки по трішки.

Цьому дала, цьому дала,

Цьому не дала – бо ледар!

Дрова не рубав,

Води не носив,

Печі не топив.

СОРОКА-ВОРОНА

$\text{♩} = 82$

Со - ро - ка - во - ро - на на при - піч - ку си - ді - ла,
 діт - кам каш - ку ва - ри - ла; о - по - ло - ни - ком мі - ша - ла,
 ма - лих ді - ток го - ду - ва - ла, а хвос - ти - ком на - кри - ва - ла.
4 рази
 І цьо - му да - ла, цьо - му не да - ла! Цей бол - ван!
 круп не драв, ді - жі не мі - сив, во - ди не но - сив.
 *) *Rubato* $\text{♩} = 100$
 Вшяв, вшяв, во - ро - бей - ки, на ба - би - ні ко - но - пель - ки!

Сорока-ворона
 На припічку сиділа,
 Діткам кашку варила,
 Ополоником мішала,
 Малих діток годувала,
 А хвостиком накривала.
 І цьому дала, (4 р.)

Цьому не дала: –
 Цей болван!
 Круп не драв,
 Діжі не місив,
 Води не носив.
 Вшяв, вшяв, воробейки,
 На бабині конопельки!

КУЮ, КУЮ ЧОБОТОК

Allegretto

Ку - ю, ку - ю чо - бо - ток. По - дай, ба - бо, мо - ло - ток,
 не по - да - си мо - ло - ток – не під - ку - ю чо - бо - ток.

Кую, кую чоботок.
 Подай, бабо, молоток,
 Не подаси молоток –
 Не підкую чоботок.

КУЮ, КУЮ ЧОБОТОК

Allegretto

Музична партитура для пісні «Кую, кую чоботок». Вона складається з двох систем нот на скрипковій лінійці. Перша система містить дві нотні лінії з відповідними текстовими підписами: «Ку - ю, ку - ю чо - бо - ток. По - дай, ба - бо, мо - ло - ток,». Друга система також містить дві нотні лінії з текстом: «не по - да - си мо - ло - ток - не під - ку - ю чо - бо - ток.»

Кую, кую чоботок.
 Подай, бабо, молоток,
 Не подаси молоток –
 Не підкую чоботок.

КУЙ, КУЙ ЧОБОТОК

Беруть у дитини ногу й пучкою подошву кують і приказують:

Куй, куй чоботок,
 Подай молоток,
 Не подаси молотка –
 Не подкую чоботка.
 Молоток золотенький,
 Чоботок дорогеийкий.

Тоді пучкою подошву залоскочуть та ще й приказуть: щ-щ-ш. От воно регоче.

ОЙ, КОВАЛЮ, КОВАЛЬОЧКУ

– Ой ковалю, ковальочку, Підкуй мені чобіточка!	Не підкую чобітка. – На!
– Почекай-но, Іваню, Нехай вугля розпалю.	Стук-тук! (4 р.) Пш-ш-ш!
Куй, куй чобіток, Подай, Іваню, молоток.	Чш-ш-ш! – На!
Не подасиш молотка –	

КУЙ, КУЙ ЧОБОТОК

– Куй, куй чоботок,
 Подай, бабо, молоток,
 Не подаси молотка –
 Не подкую чоботка.
 – В мене ніжки невелички,
 Подкуй мені черевички.

КУЄ КОВАЛЬ БРИЧКУ

Пальчиком правої дитячої руки торкають підощу лівої дитячої ноги й приспівують:

Кує коваль бричку,
Заглядає в пічку:
Чи є борщ?
Чи є каша?
Чи є в борщі
Шматок м'яса?

Після цього лоскочуть дитячу підощу й приказують:

– Куві-і-і! Куві-і-і!

КУЄ КОВАЛЬ БРИЧКУ

Кує коваль бричку,
Заглядає в пічку:
Чи є борщ, чи є каша,
Чи є в борщі штука м'яса?
Чи є ложка, тарілка,
Чи є в плящі горілка?

КУЙ, КУЙ, КОВАЛИКУ

Куй, ковалику,
Чобіток Михайлику;
Не підкуєш чобітка,
Не піднімеш молотка.

ЇДЕ, ЇДЕ ПАН, ПАН

Підкидаючи дитину на коліні або нозі, приказують:

Їде, їде пан, пан
На конику сам, сам,
А за паном хлоп, хлоп
На конику гоп, гоп!

ГОП, ГОП ГОРОБЕЙКИ

Гоп, гоп горобейки,
На бабині конопельки,
На дідів мак,
Нехай буде так.

ОЙ ЧУК, ЧУК, ЧУК

Vivo

Ой чук, чук, чук на - ло - вив дід шук.
Ба - ба на - ва - ри - ла, Лі - лю на - кор - ми - ла.

Ой чук, чук, чук
Наловив дід шук.
Баба наварила,
Лілю накормила.

ОЙ ЧУК

Ой чук на - ло - вив дід шук, а ба - бу - ся плі - то - чок -
го - ду - ва - ти о - ну - чок, а ба - бу - ся плі - то - чок -
го - ду - ва - ти о - ну - чок!

Ой чук,
Наловив дід шук,
А бабуся пліточок -
Годувати онучок,
А бабуся пліточок -
Годувать онучок!

ОЙ ЧУК-ЧУКИ-ЧУК

Ой чук-чуки-чук,
Наварив дід шук.
Баба рибку спекла --
З сковорідки втекла.

ОЙ ЧУК, ЧУК, ЧУК

Ой чук, чук,
Наловив дід шук,
А баба линочків –
Годувать синочків.

ГОП, ЧУК-ЧУК, ГАРАЩУК

Гоп, чук-чук, Гаращук!
Наварила мати шук
Ще й карасиків, трипитасиків.

ОЙ ГОП! ЧУК! ЧУК!

Ой гоп! Чук! Чук!
Недалеко Кременчук.
Он і батько ідуть
І гостинця несуть.

ОЙ ЧУК, ЧУК, ЧУК

Ой чук, чук, чук,
Наловив дід шук
а повіз на торжок,
Та продав за шажок.
Медяника купив –
Дітей поманив.

ОЙ ЧУК, ЧУК, ЧУК

Ой чук, чук, чук!	А бабуся карасиків –
Наловив дід шук,	Годувати Тарасиків,
А бабуся пліточок	А бабуся окулців –
Годувати діточок	Годувати молодців.

НЕБИЛИЦІ

ВИМОЛОТИВ ЧОЛОВІК ГОРОХ

Вимолотив чоловік горох,
Заставляє горох у міх лізти –
Горох не хоче у міх лізти.

– Ідять, миші, горох їсти:
Горох не хоче у міх лізти.
Іди, котя, мишей ловити:
Миші не хочуть горох їсти,
Горох не хоче у міх лізти.

– Іди, козо, прут подати, ката бити:
Кіт не хоче мишей ловити,
Миші не хочуть горох їсти,
Горох не хоче у міх лізти.

– Ідять, вовки, козу їсти:
Коза не хоче прут подати, ката бити,
Кіт не хоче мишей ловити,
Миші не хочуть горох їсти,
Горох не хоче у міх лізти.

– Іди, стрільче, вовків бити:
Вовки не хочуть козу їсти
Коза не хоче прут подати, ката бити,
Кіт не хоче мишей ловити,
Миші не хочуть горох їсти,
Горох не хоче у міх лізти – ОХ!

МИШКА ПОБІГЛА В НОРКУ

Мишка побігла в норку.	А де ті кури?
Де норка?	У ліс полетіли,
Вода залила.	А де ліс?
Де вода?	Далеко. Квітками заріс.
Віл випив.	А де квітки?
Де віл?	Дівчата порвали.
Довбня вбила.	А де ті дівчата?
А де та довбня?	Козаки забрали.
Черви поточили.	А де ті козаки?
А де черви?	Весілля зіграли.
Кури поклювали.	І стали жить-поживать та добра наживать.

ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

- Зайчику, зайчику, де ти був?
- В темному гаю.
- Розкажи, розкажи пригоду свою.
- Вовчика сірого я в ярок загнав,
Лисоньку рудую в мішок сховав.
- Де сховав? Де сховав?
- В драному мішку.
- Покажи, покажи пійману таку.
- Лисонька рудая, хитра та прудка,
Дірочку вигризла, вилізла з мішка,
А коли вона тікала, то мене перелякала.
Он як!

ОЙ МАВ ЖЕ Я ДВА ВОЛИ

Ой мав же я два воли,	– Коровиця з'їла!
Погнав же я їх до води:	Де ж тая коровиця?
Один сі втопив,	– В коробочку сі сховала.
Другий сі загубив.	Де ж тая коробочка?
Ой іду ж я долом, долом	– Хробачки розточили!
Та за своїм волом, волом.	Де ж тії хробачки?
А де ж той віл?	– Помельце замело!
– В морі сі втопив!	Де ж тее помельце?
Де ж тее море?	– В вогнику згоріло.
– Васильками заросло!	Ку-ку~рі~ку за столом,
Де ж тії васильки?	Іде пані з костуром.

А КУЛИК НАМИЄ

А кулик намиє,
А чаєчка намиче,
А сорока напряде,
А кочубей витче,
А білії лебеді
Та й убілять на воді,
А білії шукачечки
Да й поминуть рубашечки.

ПІДУ В ЛІС

Піду в ліс. Та й я, та й я!	Піду в ліс! Та й я, та й я!
Нарубаю пруття. Та й я, та й я!	Нарубаю лозини. Та й я, та й я!
Знесу пруття. Та й я, та й я!	Виплету кіш. Та й я, та й я!
Виплету комин. Та й я, та й я!	Насиплю води в кіш. Та й я, та й я!
Накладу ватру. Та й я, та й я!	Кури будуть пити. Та й я, та й я!
Загашу ватру. Та й я, та й я!	Та й ти будеш з курми воду пити? А то файно!

Закінчивши проказувати, сміються до дитини.

МИША КНИШ ПРОТОЧИЛА

Миша книш проточила,
Муха борщ пролила,
Півень коня задавив –
Нічим їхать до млина.

А бабині коноплі
На печі попріли,
А дідові постולי
На льоду згоріли.

Ходе дід по току,
Баба по вгороду,
Носе дід кочергу,
Баба сковороду.

СКОРОМОВКИ ТА ЛІЧИЛКИ

МАЛА БІЛОЧКА

Мала білочка по ліщині скаче,
Білі горішки у торбину мече:
Плаксивим дітям дала по лушпинці,
А чічиним, файним те, що всерединці.

ТИ, МАЛИЙ, СКАЖИ МАЛОМУ

Ти, малий, скажи малому,
Хай малий малому скаже,
Хай малий теля прив'яже.

ХИТРУ СОРОКУ СПІЙМАТИ МОРОКА

Хитру сороку
Спіймати морока,
А на сорок сорок –
Сорок морок.

ЛЕТІВ ГОРОБЕЦЬ

Летів горобець
Через безверхий хлівець.
Ніс четверик гороху
Без червотоку,
Без червоточини,
Без прочервоточини.

БОСИЙ ХЛОПЕЦЬ

Босий хлопець
Сіно косить.
Роса росить
Босі ноги.

СІВ ШПАК

Сів шпак на шпаківню,
Заспівав шпак півню:
Ти не вмієш так, як я,
Я не вмію так, як ти.

КОГУТ КАЖЕ

Когут каже:
– Вовки ідуть.
Баран каже:
– Де?
А пес каже:
– Онде, онде.
Квочка каже:
– Клопіт мій,
Клопіт мій,
Де курятка подіти?
А качка каже:
– Так ті треба,
Так, так.

РАЗ, ДВА – ДЕРЕВА

Раз, два – дерева,
Три, чотири – вийшли звірі,
П'ять, шість – пада лист,
Сім, вісім – птахи в лісі,
Дев'ять, десять – це сунічки
Підвели червоні личка.

ПОПІЛ, ПОПІЛ, ПОПІЛЬНИЦЯ

Попіл, попіл, попільниця...
А де ж наша зозулиця?
Понад морем літала,
Синім оком кувала.
А ти, кив, не кивай,
А ти з города тікай.

СЕМЕН СКАЗАВ СВОЇМ СИНАМ

Семен сказав своїм синам:
– Сини, складіть скирту сіна.
Сини склали скирту сіна.
Семен сказав своїм синам:
– Спасибі.

ХОБРЕ-БОБРЕ

Хобре-бобре, заховайся добре,
Бо як знайду, шкуру злуплю;
Піду до Івана, зробить барабана.

Слова лічилки повторюються тричі.

ЇХАВ ПІП

Їхав піп мимо кіп,
Лічив снопи по три копи:
Одна копа ковпаком,
Друга копа ковпаком,
Третя копа ковпаком...

Проказавши слова лічилки, рахують до тридцяти

РАЗ, ДВА, ТРИ, ЧОТИРИ

Раз, два, три, чотири!
Мене грамоти учили,
Не писати, не читати,
Тільки в ляльочки пограти.
Киця ляльочку розбила,
Мама киценьку побила,
Коли ж тато це узнав,
Киці вушка натріпав.

ГАДУЛЬ, ГАДУЛЬ, ГАДУЛЬКА

Гадуль, гадуль, гадулька!
Десь там моя зозулька
По полю літала,
Вий, вий, завивай!

РАЗ, ДВА, ТРИ, ЧОТИРИ, П'ЯТЬ

Раз, два, три, чотири, п'ять —
Вийшов зайчик погулять.
Як нам бути, що зробити?
Треба зайчика зловити.
Будем знову рахувать:
Раз, два, три, чотири, п'ять.

РАЗ, ДВА, ТРИ, ЧОТИРИ, П'ЯТЬ

Раз, два, три, чотири, п'ять,
Стали в колі ми кружлять.
Покружляли, розійшлися,
Ні на кого не дивися.

ІВАН – КАПІТАН

Іван – капітан,
Чом ти коні попутав?
– Сріблом-злотом
Під копитом
Ворожбитом.
Дінь!
Брязь!
Вийшов перший руський князь.

ІДЕ КОЗА, БРИКАЄ

Іде коза, брикає,
Бородою хитає.
А борідка хиталась,
За будяки чіплялась.
Копитами цок-цок-цок!
Вибігає і цапок.
Не коліться, будяки,
Бо потопчуть вас цапки.
Туп!

ДИТЯЧІ ПІСНІ

ГРОЗА

Сл. Л. Силенка

Помірно

Зо-ло-те ло-шат - ко за вік - ном роз-би-ва-ло хма-ри

ко - пит - ком, роз-бивало хма - ри, роз-бива-ло хма-ри

роз-би-ва-ло хма-ри ко - пит - ком. Роз-би-ва-ло хма-ри

роз-би- ва-ло хма - ри, роз-би- ва-ло хма - ри ко - пит - ком.

Золоте лошатко
 За вікном
 Розбивало хмари
 Копитком.
 Розбивало хмари (3) Двічі
 Копитком.
 За лошатком бігав
 Вітерець Івась.
 Хляскав батіжком він –

Хлясь та хлясь!
 Хляскав батіжком він – (3) Двічі
 Хлясь та хлясь!
 Розлетілись хмари
 Хто куди.
 Налили в цеберко
 Нам води.
 Налили в цеберко (3) Двічі
 Нам води.

БУВ СОБІ ЖУРАВЕЛЬ

Повільно

Був со - бі жу - ра - вель та жу - ра - воч - ка,
 на - ко - си - ли сін - ця пов - ні я - сель - ця!
 На - ша піс - ня гар - на й но - ва,
 по - чи - най - мо ї - ї зно - ву.

Був собі журавель та журавочка,
 Накосили сінця повні ясельця!
 Наша пісня гарна й нова,
 Починаймо її знову.

ЛЕБЕДІЛИ ЛЕБІДОНЬКИ

Сл. Л. Забайти

Moderato

The musical score is written in G major and 2/4 time. It consists of four systems of music. The first system is an instrumental introduction for piano, with a treble clef and a bass clef. The second system begins with a vocal line in the treble clef and piano accompaniment in the bass clef. The lyrics are: "Ле-бе-ді-ли ле - бі-донь-ки, лі-течком лі- та- ю-чи, ло-по-ті - ли". The piano accompaniment features a steady eighth-note pattern in the bass and chords in the treble. The third system continues the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "кри-леч-ка-ми лі-теч-ко стрі-ча - ю-чи. Ле - бе-ді-ли ле - бе-ді,". The piano accompaniment includes a repeat sign. The fourth system concludes the piece with a vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "ле - ле, мо-я ле-ле, лі - то пу-хом бі-ло - білим дорі-женьку". The piano accompaniment features a more active eighth-note pattern in the bass. Dynamics include *p*, *mp*, and *mf*. The tempo is marked *Moderato*, and there are *rit.* markings at the end of the fourth system.

Ле-бе-ді-ли ле - бі-донь-ки, лі-течком лі- та- ю-чи, ло-по-ті - ли

кри-леч-ка-ми лі-теч-ко стрі-ча - ю-чи. Ле - бе-ді-ли ле - бе-ді,

ле - ле, мо-я ле-ле, лі - то пу-хом бі-ло - білим дорі-женьку

1. стеле. 2. сте-ле. 3. ді-ти. rit. morendo

Лебеділи лебідоньки,
Літечком літаючи,
Лопотіли крилечками
Літечко стрічаючи.
Лебеділи лебеді,
Леле, моя леле,
Літо пухом біло-білим
Доріженьку стеле.

Вилупились лебедята
В лузі край болота
Із ячок-кришталечок
У пушку дрібнота.
Маю собі добре діло
Лебедят леліти,
Прилетіли, відшуміли
Білокрилі діти.

КОЗУНЮ-ЛЮБУНЮ

Козу-ню-любуню, пристань до ме-не, ні - чо-го не бу - деш ро-би-ти в ме-не:
у ме - не во - ди - ця ві - кон-цем те-че, у ме-не го - роб-чик хлі-ба на-пе-че.
У ме - не ли-си - ці спе-чуть па-ля-ни-ці, у ме-не вед-мідь і - зва-рить о - бід.

Козуню-любуню, пристань до мене,
Нічого не будеш робити в мене:
У мене водиця віконцем тече,
У мене горобчик хліба напече.
У мене лисиці спечуть паляниці,
У мене ведмідь ізварить обід.

ЛИСТОПАД

Сл. П. Сенченка

Moderato

The musical score is written in 3/8 time and consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a prominent triplet in the right hand and a steady eighth-note bass line in the left hand. The vocal line is in a single register and includes lyrics in Ukrainian. The score is divided into four systems, each with a vocal staff and a piano grand staff. Dynamics include *tr* (trio) and *p* (piano). A first and second ending bracket is present over the final two measures of the third system.

tr

Бро-дить по ді - бро - ві жов - тий па - до - лист,

p

хму - рить си - ві бро - ви, сі - є пе - ре - свист.

Зран - ку до зір - ни - ці зно - сить зві - ду - сіль

для зи - ми сест - ри - ці за - паш - ну по - стіль

пад, хо - дить по кра - ї - ні лис - то - пад.

Бродить по діброві
 Жовтий падолист,
 Хмурить сиві брови
 Сіє пересвист.
 Зранку до зірничі
 Зносить звідусіль
 Для зими сестриці
 Запашну постіль.

Ходить з ним у парі
 Вітер між кущів.
 У кошлатій хмарі
 Він приніс дощів.
 Вдвох заволоікають
 Синю далину
 Щедро поливають
 Зяб, озимину.

В мороці мов тіні –
 Ліс, байрак і сад...
 Ходить по країні
 Листопад.

РОСИ, РОСИ, ДОЩИКУ

Сл. Л. Силенка

Помірно

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of three systems of staves. The first system has a vocal line starting with a rest, followed by the lyrics 'Ро-си, роси, до-щику, я-ри-ну,' with a *mf* dynamic marking. The piano accompaniment starts with a *mp* dynamic. The second system continues the vocal line with 'рос-ти, рос-ти, жи-тчко, на ла-ну, на кри-леч-ках, віт-ри-ку,' and the piano accompaniment. The third system concludes with 'по-ле-ти, ко-ло-соч-ки зо-ло-том об-ме-ти.' The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

Роси, роси, дощику, ярину,
Рости, рости, житечко, на лану,
На крилечках, вітрику, полети,
Колосочки золотом обмети.

Як достигне житечко на лану,
Прийдуть люди жатоньки ярину,
Блискавками косоньки заблищать,
Золотими кобзами забрящать.

Хай лише посунеться в поле цап,
Хай лише наважиться він на хап,
Руду йому бороду одсичем,
Облупимо півбока сікачем.

Роси, роси, дощику, ярину,
Рости, рости, житечко, на лану,
На крилечках, вітрику, полети,
Колосочки золотом обмети.

ТАНЦЮВАЛИ МИШІ

Жваво

Тан - цю - ва - ли ми - ші по ба - би - ній хи - жі,
ста - ло ба - бі за та - нець з'ї - ли ми - ші бу - ха - нець.

Танцювали миші
По бабиній хижі,
Стало бабі за танець
З'їли миші буханець.

БІГЛО, БІГЛО КОЗЕНЯТКО

Жваво

Біг - ло, біг - ло ко - зе - нят - ко льод - ком,
льод - ком, за ним, за ним ца - пок
слід - ком. Во - но біг - ло то - пи - ти - ся, за ним ца - пок ди - ви - ти - ся.
- Стий, ко - зо, не то - пи - ся, ще й на ме - не по - ди - ви - ся!

Бігло, бігло козенятко льодком, льодком,
За ним, за ним цапок слідком.
Воно бігло топитися, за ним цапок дивитися.
Воно бігло в ополонку, його цапок за головку:
- Стий, козо, не топися, ще й на мене подивися!

ТРИ КУЛИКИ

Рухливо

Три ку - ли - ки чайку лю - би - ли, зе - ле - ну за - пас - ку ку - пи - ли:
- О - це то - бі, ча - єч - ко, плата, що в тебе го - лів - ка чу - ба - та!

Три кулики чайку любили,
Зелену запаску купили:
- Оце тобі, чаєчко, плата,
Що в тебе голівка чубата!

ТА ВНАДИВСЯ ЖУРАВЕЛЬ

Жваво

Та вна - див - ся жу - ра - вель, жу - ра - вель до ба -
 би - них ко - но - пель, ко - но - пель. Та - ки, та - ки жу - ра - вель,
 Та - ки, та - ки но - са - тий,
 та - ки, та - ки ци - ба - тий! ко - но - пель - ки щип - ле.
 та - ки, та - ки диб - ле,

Та внадився журавель, журавель
 До бабиних конопель, конопель.
 Таки, таки журавель,
 Таки, таки цибатий!
 Таки, таки носатий,
 Таки, таки дибле,
 Конопельки щипле.

Ой я тому журавлю, журавлю
 Києм нога переб'ю, переб'ю,
 Таки, таки журавель,
 Таки, таки цибатий!
 Таки, таки носатий,
 Таки, таки дибле,
 Конопельки щипле.

Та щоб же він не дибав, не дибав,
 Конопельок не щипав, не щипав.
 Таки, таки журавель,
 Таки, таки цибатий!
 Таки, таки носатий,
 Таки, таки дибле,
 Конопельки щипле.

Оце тобі журавель, журавель,
 Щоб не займав конопель, конопель.
 Таки, таки журавель,
 Таки, таки цибатий!
 Таки, таки носатий,
 Таки, таки дибле,
 Конопельки щипле.

ДВА ПІВНИКИ

Рухливо

Музична партитура для пісні «Два півники». Вона складається з двох систем нот. Перша система має два голоси: верхній (Soprano) та нижній (Alto). Друга система також має два голоси: верхній (Soprano) та нижній (Alto). Під нотами наведено українські лірики.

Два пів - ни - ки, два пів - ни - ки го - рох мо - ло - ти - ли.
Дві ку - роч - ки, дві ку - роч - ки до мли - на но - си - ли.

Цап ме - ле, цап ме - ле, ко - за на - си - па - є,
а ма - лень - ке ко - зе - нят - ко на скри - поч - ці гра - є.

Два півники, два півники	А маленьке козенятко
Горох молотили.	У дудочку грало.
Дві курочки, дві курочки	А вовчок з кулачок
До млина носили.	З лісу виглядає:
Цап меле, цап меле,	Як ухопить козенятко
Коза насипає,	Та далі тікає.
А маленьке козенятко	А крук за дрюк,
На скрипочці грає.	Пішов доганяти.
Коза мила, коза мила,	А сорока білобока
Коза підсипала,	Пішла розганяти.

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА БЕРЕЖКОМ

Музична партитура для пісні «Ой ходила дівчина бережком». Вона складається з трьох систем нот. Перша система має два голоси: верхній (Soprano) та нижній (Alto). Друга система також має два голоси: верхній (Soprano) та нижній (Alto). Третя система також має два голоси: верхній (Soprano) та нижній (Alto). Під нотами наведено українські лірики.

Ой хо - ди - ла дів - чи - на бе - реж - ком, ой хо - ди - ла

дів - чи - на бе - реж - ком, за - га - ня - ла се - лез - ня

ба - тіж - ком, за - га - ня - ла се - лез - ня ба - тіж - ком

Ой ходила дівчина бережком,*	За три копи селезня продала,
Заганяла селезня батіжком.	А за копу дударика найняла.
«Ди, іди, селезню, додому,	«Заграй мені, дударикку, на дуду,
Продам тебе дідові старому».	Нехай же я своє горе забуду».

* Кожний рядок повторюється двічі

ХОДИТЬ ГАРБУЗ

Жваво

Хо-дить гар-буз по го-ро-ду, пи-та-єть-ся сво-го ро-ду:
О-бі-зва-лась жов-та ди-ня, гар-бу-зо-ва гос-по-ди-ня:
- Ой чи жи-ві, чи здо-ро-ві всі-ро-ди-чі гар-бу-зо-ві?
- І-ще жи-ві і здо-ро-ві всі-ро-ди-чі гар-бу-зо-ві.

Ходить гарбуз по городу,
Питається свого роду:
– Ой чи живі, чи здорові
Всі родичі гарбузові?
Обізвалась жовта диня,
Гарбузова господиня:
– Іще живі і здорові
Всі родичі гарбузові.
Обізвились огірочки,
Гарбузові сини й дочки:
– Іще живі і здорові
Всі родичі гарбузові.
Обізвалась морковиця,
Гарбузова сестриця:
– Іще живі і здорові
Всі родичі гарбузові.
Обізвились буряки,
Гарбузові свояки:
– Іще живі і здорові
Всі родичі гарбузові.
Обізвалась бараболя,
А за нею і квасоля:
– Іще живі і здорові
Всі родичі гарбузові.
Обізвався старий біб:
– Я іздержав увесь рід.
Ой ти гарбуз, ти перистий,
Із чим тебе будем їсти?
– Миску пшона, кусок сала –
От до мене вся приправа.

ОЙ НЕ ЗНАЛА ГОСПОДИНЯ

Жваво

Ой не зна-ла гос-по-ди-ня, як на сві-ті жи-ти,
а вов-чи-ка сі-рень-ко-го во-ли по-га-ня-ти.

та й на-йня-ла вед-ме-ди-ка за плу-гом хо-ди-ти,
а зай-чи-ка-Сте-пан-чи-ка пе-ред-ні во-ди-ти.
А ли-сич-ку-кур-по-сич-ку о-бі-дать но-си-ти.

Як роз-сер-дивсь вед-ме-ди-чок, плу-жок по-ла-
мав, а вов-чи-чок сі-ре-сень-кий
а зай-чик-Сте-пан-чи-чок
а ли-сич-ка-кур-по-сич-ка

во-ли ро-зі-гнав,
снас-ті роз-ки-дав,
горш-ки та й по-би-ла.

Ой не знала господиня,
Як на світі жити,
Та й найняла ведмедика
За плугом ходити,
А вовчика сіренького
Воли поганяти,
А зайчика-Степанчика
Передні водити.
А лисичку-курпосичку
Обідать носити.
Оре, оре ведмедичок –
На шлях поглядає:
Чужі жінки обід несуть,
Моєї немає.
Як розсердився ведмедичок,
Плужок поламав,

А вовчочок сіресенький
Воли розігнав,
А зайчик-Степанчик
Снасті розкидав,
А лисичка-курпосичка
Горшки та й побіла.
Пішли вони до вдівоньки
Та за платою:
Ведмедику тулок меду,
А вовчику сіренькому
Крутого барана,
А зайчику-Степанчику
Гнилого качана,
А лисичці-курпосичці
Жарене куря.

ОЙ ПІДУ Я НА БАЗАР

Помірно

А в ку - роч - ки жов - та ши - я, що по сім'яч - ку хо - ди - ла. Тьох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю я курочку.
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю я качечку.
Що в качечки ряжки-бряжки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю я павича.
Що в павича чорні брови,
А в качечки ряжки-бряшки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю я барана.
Що в барана круті роги,
А в павича чорні брови,
А в качечки ряжки-бряжки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю кабана.

Що в кабана довгі вуха,
А в барана круті роги,
А в павича чорні брови,
А в качечки ряжки-бряжки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю я корову.
Що корова не ревуха
А в кабана довгі вуха,
А в барана круті роги,
А в павича чорні брови,
А в качечки ряжки-бряжки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

Ой піду я на базар
Та й куплю кобилу.
Що кобила не іржуха,
А корова не ревуха,
А в кабана довгі вуха,
А в барана круті роги,
А в павича чорні брови,
А в качечки ряжки-бряжки,
А в курочки жовта шия,
Що по сім'ячку ходила.
ТЬох да тьох!

ТА ПРОДАЙ, БАБУСЮ, БИЧКА

Помірно

1. - Та про - дай, ба - бу - сю, бич - ка,
та про - дай, ба - бу - сю, бич - ка! - Я - ко - го? Я - ко - го?
- Та то - го бич - ка й по - ло - во - го, та то - го бич - ка й по - ло - во - го!
- Він у ме - не по - ло - вий, він у ме - не до - ро - гий, - цьо - го не про - дам бич - ка!

2. - Та про - дай, ба - бу - сю, бич - ка, та про - дай, ба - бу - сю, бич - ка!
- Я - ко - го? Я - ко - го? - Та то - го бич - ка сі - ро - го,
та то - го бич - ка сі - ро - го! - Він у ме - не сі - рий, сі - рий,
ви - мі - та - є ха - ту й сі - ни, він у ме - не по - ло - вий,
він у ме - не до - ро - гий, - Цьо - го не про - дам бич - ка!

- Та продай, бабусю, бичка! (2)

- Якого? Якого?

- Та того бичка й полового! (2)

- Він у мене половий,

Він у мене дорогий,

- Цього не продам бичка!

- Та продай, бабусю, бичка! (2)

- Якого? Якого?

- Та того бичка сірого! (2)

- Він у мене сірий, сірий,

Вимітає хату й сіни,

Він у мене половий,

Він у мене дорогий,

- Цього не продам бичка!

- Та продай, бабусю, бичка! (2)

- Якого? Якого?

- Та того бичка мурого! (2)

- Він у мене мурий, мурий.

Нагодує свині й кури,

Він у мене сірий, сірий,

Вимітає хату й сіни,

Він у мене половий.

Він у мене дорогий,

- Цього не продам бичка!

- Та продай, бабусю, бичка! (2)

- Якого? Якого?

- Та того бичка чорного! (2)

- Він у мене чорний, чорний,

Борозенний ще й моторний,

Він у мене мурий, мурий.

Нагодує свині й кури,

Він у мене сірий, сірий,

Вимітає хату й сіни,

Він у мене половий,

Він у мене дорогий,

- Цього не продам бичка!

ЗМІСТ

ЗАЧИН

Вість про те, навіщо вчитися співати	5
Вість про роздуми. А чому ж ми не співаємо? А якщо й співаємо, то чому	6
Вишивка з-під Полтави	8
Утреннє Бусова	9
Многая літа	9
Боже великий, єдиний	10
Ой Роде наш красний	11
Гой радуйся, Магінко Божа	12
Схвалось Сонце за горою	13
Земле, рідна!	14
Дай же, Боже, добрий час	14
Україна	15
Любїть Україну	16
Чом, чом, чом, Земле моя	17
Ще не вмерла України ні слава, ні воля	18
Contra spem spero	19
Не пора, не нора	20
Рятуйте, люди, пісно	21
Я духовї серцем казав	24
Тихо над річкою	25
Вісті ізначальні. Роде Предвічний	26
Вісті ізначальні. Господине Боже	26
А роси сплять	27
Новорічне Многая літа	28

Розділ I

КОЛЯДНИК	29
Сотворення Світу	30
Сотворення Неба	31
Сотворення Землі	32
Кролядка господарю	33
Щедрівка господарю	33
Ой там, на горі	34
Кролядка. Коляда	35
Ну же, ну же	36
Три славній Волхви	37
НОВОРІЧНІ ВІНШУВАННЯ	
ТА ЩЕДРІВКИ	
Сійся, родися	38
Старий рік утік	39
Сію, сію, засіваю	40

КАЛИТЯНСТКІ СВЯТА

Ой ти, калито медова	40
свято колодія	
Чорна курочка, чорна	41
Стояла на колоді	42
На колодку ходила	42

Розділ 2

ВЕСНЯНКИ, ГАЇВКИ	43
А ми просо сеялі, сеялі	44
Йшли дівоньки через двір	45
А в кривого танця	46
Ой на горі біб	47
А ми рутоньку посієм, посієм	48
Весно наша, весно	49
Прийшла весна	50
Весно наша	51
Вже весна воскресла	52
А вже весна скресла	53
А вже весна, а вже красна	54
Куди їдеш, Романе?	55
Та внадився журавель	55
Там я виорав нивочку	56
Зелений барвінку	57
їхав Роман через лан	58
А в нашого жученяти	59
Ходить жучок по долині	60
При долині мак	61
Соловєнку, шпачку, шпачку	61
Ой посіяв дід овес	62
Ой на горі просо, а там зайчик	63
Перепйолка, чи головка болить?	63
В перепйолки та голівка болить	64
Ой на горі мак, мак	64
Даньчику, Даньчику	65
Десь тут була подоляночка	66
Там стояла подоляночка	66
Перебірлива донька	67
Володар, володарочку	68
Й весна наша красна	68
Пливе качур в гороховім вінку	69
Пускайте нас	70
Воротар	71

Воротаре, воротаре, воротарчику	71
Вербовая дощечка, дощечка	72
Вербовая дощечка	73
Ой в середу, в середу	74
А в городечку царівна, царівна	74
Зелена руточка, жовтий цвіт	75
А ми коней запряжем	76
Кропив'яне колесо	77
Ой весна, весна	78
Та уже ж весна	78
Що ж то за пташина	79
Та гуля, гуля, голубок	79
Ой вербо, вербо, вербице	80
Веснянка	80

Розділ 3

<i>КУПАЛЬСЬКІ ОБРЯДОВІ ПІСНІ</i>	81
На Івана, на Купайла	82
Ой на Івана, на Купайла	82
Ой не стій, дубе, над водою	83
Ой біжит коник під гречкою	83
Ой на Івана	84
Купала на Івана	86
Чий же то віночок	88
Кривий танець	89
Ой на городі катран, катран	90
Наше Купайло високєє	90
Ой летіло помело	91
Івана Купала та й в воду упала	92
Чом ти, барвінку	93
Ой Купало-розкупало	94
А де наше Купайло стояло	96
Ой під вербою заметяно	97
Ой на горі купальниця	97
На Купала вогонь горить	98
Через наше сельц	100
На купала	101
Стій, дубе	102
Заплету віночок	103
Коло Мариньки	104
Ой не рости, кропе	105

Розділ 4

<i>ЖНИВАРСЬКІ ПІСНІ</i>	106
Од межі до межі	107
Ой чий ж то женці	107

А вже сонце котиться	108
Нуте, нуте, до межі	109
Ой літає соколонько по полю	109
й послала мене мати	110
Ой чиє то жито	110
За горою, за крутою	111
Йой чиє то поле	111
Ой на юрі зацвіли ожинки	112
А вже сонце заходить	112
А в нашого господаря	113
Ой наш господар-виноград	113
Маяло житечко, маяло	114
Ото наш господар охочий	114
Ой, до кінця, женчики	115
Конець загону, koniecь	116
В чистом полі садочок, садочок	116
Ой зашуміла дуброва	117
Пішли дівоньки в долину	117
Сидить козел да на копі	118
Відчиняй, пане, ворота	118
Ой прочини, хазяїну, ворота	119
Вроди, боже, хліб святий	119
Принесли полон з усіх сторон	120
Бородо наша пишна	120
Радій, все село	121
А ми поле оремо, оремо	122
Куколю, куколю	123
Просо	124
Ішли в поле женці жати	125
Ой вже жнива наступають	125
Косарі	126
Ой послала мене мати	128
Ой чиє то жито	129

Розділ 5

<i>ВЕСІЛЬНІ ПІСНІ</i>	130
<i>СВАТАННЯ</i> . Та даш мене, моя ньєчко	131
Ой донно, донно, шос по сінях ходе	131
Ой бризнули золоті ключі	132
Добрий вечір, сватове, богу і вам	133
Ой думала-гадала	133
<i>ЗАРУЧИННИ</i> . На заручини-вечір	134
Ой не дайся, молодий, просити	135
Летять галочки у три рядочки	135
<i>ПЛЕТІННЯ ВІНКА</i> . Плели дівоньки	136

Бодай ся той гай розвив	136	Ходив сон коло вікон	158
Вийсі, віночку	137	Ой ну, люлі-люлі	159
Із-за гір Карпатів	137	Люлі, люлі, мій синочку	159
Ой є в лузі калина	138	Ходе сон коло вікон	160
<i>РОЗПЛИТАННЯ КОСИ</i>		Ходить дрімота коло плота	160
<i>ЗАКЛАДАННЯ ВІНКА</i> . Вінок	139	Ходить сонко по долини	161
Чого ти, Марусю, не плачеш	139	Ходить сон по долині	161
Йа з руточки дві квіточки	140	Ходить сонко по вулиці	162
Ідїть, тату, до хати	141	Ходе сонько по комишу	162
Дай, матінко, стільчика	141	Ой спи, диті, без повиті	163
<i>ПОКЛОН БАТЬКАМ</i>		Е-е, е-е, люлино	163
Ой перший раз, Марусенько	142	Ой спи, дитя, без сповитя	164
Ой перший раз, Ганнусенько	143	Ой ти, коте, коточок	164
Не калинка ся ломить	143	Люляй, люляй, муй синочку	165
<i>ПЕЧУТЬ КОРОВАЙ</i>		Повішу я колисочку	166
Виломилися воли	144	Ой ну, гойди, гойди	166
Місися, короваю	145	Ой ну, люлі, люлі	167
Наша піч	145	Ой ну, люлі, треба спати	168
Наш коровай хороший	146	Ой ти, коте, не гуди	169
<i>ЦДУТЬ З КОРОВАСМ</i>		Котик волохатий	169
Короваю-раю	146	Ой не ходїть, котики, кругом хати	170
Дружбонько коровай крає	147	Колисала баба діда	171
<i>ВЕСІЛЬНИЙ ОБІД</i>		Баба діда колисала	172
Ой хто, хто обїдає	147	Ой ходить сон по вуленьці	173
Широкая кладка	148	Ходить котик	174
Стукнуло й у коморі	148	Спи, мій хлопчику	174
<i>ВЕЧЕРЯ</i> . А молодий Івасенько	149	А-а, котів два	175
<i>ЗАКІНЧЕННЯ ВЕСІЛЛЯ</i>		Тосі, тосі	176
<i>(ПОВЕСІЛЬНІ ДНІ)</i>		Ой ходить сон по долині	176
Ой а де ж ми подїнемось	149	Сонку, дрімку, голубоньку	177
<i>ПРОЩАННЯ МОЛОДОЇ З РОДИНОЮ</i>		Прийди, сонку, в колисоньку	177
Бувайте здорові	150	Питається сон дрімоти	178
Ой на горі жито	151	Ой спи, дитя, в колисоньці	178
Розділ 6		Ой ну, люлі, люлі	179
<i>НАРОДЖЕННЯ ДИТИНИ</i>		Ой ну, баю, баю	179
<i>КОЛИСКОВІ ПІСНІ</i>	152	Котику сіренький	180
<i>ПОЯВА НА СВІТІ І ЙМЕНУВАННЯ</i>		Хиті, хиті	180
<i>ДИТИНИ</i>		Ой ну, коте, коточок	181
Ой у неділю дуже раненько	153	Ходить кіт по горі	181
На постелі мамусенька	154	Ой ти, кіт, ти воркіт	182
<i>КОЛИСКОВІ</i>		Ой ну, котку-рябку	182
Люлю, люлю, старий гулю	155	Киця-мура	183
Величальна коліскова	156	Коте, коте, вилий воду	183
Ой ходить сон коло вікон	157	Ой спи, дитя, без сповиття	184

Розділ 7

<i>ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ</i>	185	Роси, роси, дощику	228
<i>ЗАБАВЛЯНКИ</i>	186-214	Танцювали миші	229
<i>НЕБИЛИЦІ</i>	215-217	Бігло, бігло козенятко	229
<i>СКОРОМОВКИ ТА ЛІЧИЛКИ</i>	218-221	Три кулики	229
<i>ДИТЯЧІ ПІСНІ</i>		Та внадився журавель	230
Гроза	222	Два півники	231
Був собі журавель	223	Ой ходила дівчина бережком	231
Лебеділи лебідоньки	224	Ходить гарбуз	232
Козуню-любуню	225	Ой не знала господиня	233
Листопад	226	Ой піду я на базар	234
		Та продай, бабусю, бичка	235

Літературно-художнє видання

НАША ПІСНЯ

*Пісенні скарби
українського народу
Зшиток I*

Упорядник
Петро Григорович Матвієнко
Макет і обкладинка *Людмили Кузнєцової*

Формат 60х90/16. Ум. друк. арк. 15,00
Наклад 500 примірників. Зам. 1610

Видавець і виготовлювач «Видавництво «Фенікс»
Віддруковано на власному обладнанні
Св-во суб'єкта видавничої справи ДК № 271 від 07.12.2000 р.
03067, м. Київ, вул. Шутова, 13 б
www.fenixprint.com.ua